

Sygn. akt **II AKa 74/13**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Piotr Brodniak
Sędziowie:	SA Andrzej Wiśniewski (spr.) SA Janusz Jaromin
Protokolant:	sekr. sądowy Emilia Biegańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Jerzego Masierowskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 r. i 21 czerwca 2013 r. sprawy

- 1) **T. B.,**
- 2) **A. B.,**
- 3) **A. W. (1),**
- 4) **J. N.,**
- 5) **W. T.,**
- 6) **T. J.,**
- 7) **R. D.,**
- 8) **W. A.,**
- 9) **M. Z.,**
- 10) **M. W. (1),**
- 11) **P. H.,**
- 12) **R. B.,**
- 13) **J. W. (1),**
- 14) **A. M. (1),**
- 15) **Z. S.,**

- 16) **S. L.,**
- 17) **Z. K. (1),**
- 18) **M. D.,**
- 19) **A. L.,**
- 20) **M. W. (2),**
- 21) **a na podstawie art. 435 k.p.k. także co do J. M.**

oskarżonych z art. 258 § 1 k.k. i innych

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 18 października 2012 r., sygn. akt II K 211/08

I) uchyla zaskarżony wyrok co do T. B. w części dotyczącej czynów opisanych w pkt I, III i IV części dyspozytywnej i co do R. B. w części dotyczącej czynu przypisanego mu w pkt LIX części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.) i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim do ponownego rozpoznania,

II) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. oskarżonego T. B. uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego w punkcie II części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.) i uchyla orzeczenia o przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa i obowiązku naprawienia szkody (pkt VI i VII części dyspozytywnej),

b. co do oskarżonego A. B.:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

2. A. B. uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt IX części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

3. w opisie czynu przypisanego A. B. w pkt X części dyspozytywnej obniża wysokość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie do 3.380.573,12 złotego i wymierzoną za ten czyn karę obniża do 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. uchyla orzeczenia o przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa i obowiązku naprawienia szkody (pkt XII i XIII części dyspozytywnej),

5. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 39 § 2 k.k.s. orzeka wobec A. B. karę łączną roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

c. co do oskarżonego A. W. (1):

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

2. A. W. (1) uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XV części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.),

3. w opisie czynu przypisanego A. W. (1) w pkt XVI części dyspozytywnej obniża wysokość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie do 1.106.462,90 złotych, a karę orzeczoną za ten czyn do 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. uchyla orzeczenia o przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa i obowiązku naprawienia szkody (pkt XVIII i XIX części dyspozytywnej),

5. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 39 § 2 k.k.s. orzeka wobec A. W. (1) karę łączną 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności,

6. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 5 (pięciu) lat,

d. na podstawie art. 435 k.p.k. co do oskarżonego J. M.

1. uchyla karę łączną pozbawienia wolności,

2. w zakresie czynu przypisanego w pkt XXI części dyspozytywnej zmniejsza ilość oleju opałowego będącego przedmiotem zakupu, odbarwienia i sprzedaży do 29.082 litrów, jego wartość zmniejsza do 72.705 złotych, ustala końcową datę czynu na 23 lipca 2005 r. i obniża karę pozbawienia wolności do roku i 3 (trzech) miesięcy,

3. w opisie czynu przypisanego w pkt XXII części dyspozytywnej zmniejsza wartość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie do 1.106.462,90 złotych, a karę orzeczoną za ten czyn obniża do 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 39 § 2 k.k.s. wymierza karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

5. uchyla orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody (pkt XXV części dyspozytywnej),

e. co do oskarżonego J. N.:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

2. J. N. uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XXVII części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

3. karę orzeczoną za czyn opisany w pkt XXVIII części dyspozytywnej obniża do 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. uchyla orzeczenie o przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt XXXI części dyspozytywnej),

5. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 39 § 2 k.k.s. orzeka wobec J. N. karę łączną roku pozbawienia wolności,

f. uniewinnia W. T. od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XXXII części dyspozytywnej,

g. uniewinnia T. J. od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XXXIV części dyspozytywnej,

h. w opisie czynu przypisanego R. D. (pkt XXXVI części dyspozytywnej) ustala, że czyn trwał do 13 lipca 2005 r. ilość oleju, w którego zbyciu oskarżony pośredniczył wynosiła 29.082 litry, wartość 72.705 złotych, czyn kwalifikuje z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 ze zm.), a jako podstawę wymiaru kary wskazuje art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, obniża karę do 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz obniża wysokość przepadku równowartości korzyści majątkowej do 100 (stu) złotych,

i. co do W. A.:

1. w zakresie czynu opisanego w pkt XXI części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005 r. do 23 lipca 2005 r. w miejscowościach G., K. dokonał obrotu odbarwionym olejem opałowym w ilości 29.082 litrów

i wartości 72.705 złotych niespełniającym wymagań jakościowych

w ten sposób, że sprzedał 12.800 litrów oleju dla firmy (...) sp. z o.o., która następnie sprzedała paliwo PHU (...) R. S. i firmie (...) D. G.,

w dniu 15 lipca 2005 r. sprzedał 6.000 litrów oleju Przedsiębiorstwu (...) w D., nieustalonego dnia sprzedał Przedsiębiorstwu (...) E. J. 5.000 litrów oleju, w dniu 18 lipca 2005r. sprzedał firmie (...) J. W. (3) 1.000 litrów oleju, a w dniu 23 lipca 2005 r. sprzedał firmie (...) W. W. 1.184 litry oleju, to jest czynu z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r.

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych

i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 ze zm.) i na tej podstawie wymierza mu karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę

w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda stawka,

2. do kary orzeczonej w ppkt. 1 odnosi orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary,

3. uchyla orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody i przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt XLI i XLII części dyspozytywnej),

j. co do M. Z.:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

2. M. Z. uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XLIV części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.) i od czynu przypisanego mu w pkt XLV części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 54 §1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.),

3. uchyla orzeczenie o przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt XLVII części dyspozytywnej),

4. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby

5 (pięciu) lat,

k. co do M. W. (1):

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

2. M. W. (1) uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XLIX części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

3. uchyla orzeczenie o przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt LII części dyspozytywnej),

4. odnosi orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary do kary orzeczonej w pkt XLVIII części dyspozytywnej,

l. P. H. uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LIV części dyspozytywnej,

m. co do R. B.:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

2. R. B. uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LVIII części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

3. uchyla orzeczenia o przypadku równowartości korzyści majątkowej i obowiązku naprawienia szkody (pkt LXI i LXII części dyspozytywnej),

4. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 5 (pięciu) lat,

n. J. W. (1) uniewinnia od popełnienia przestępstwa przypisanego mu w pkt LXIII części dyspozytywnej,

o. co do Z. S.:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

2. Z. S. uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LXVI części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

3. w opisie czynu przypisanego Z. S. w pkt. LXVII części dyspozytywnej obniża wysokość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie do 1.106.462,90 złotych, a karę orzeczoną za ten – do 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. uchyla orzeczenie o przypadku równowartości korzyści majątkowej (pkt LXIX części dyspozytywnej),

p. uniewinnia Z. K. (1) od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LXXI części dyspozytywnej,

q. co do M. D.:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

2. M. D. uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LXXV części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.),

3. uchyla orzeczenia o przypadku równowartości korzyści majątkowej (pkt LXXVIII części dyspozytywnej),

r. co do A. L.:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

2. A. L. uniewinnia od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LXXX części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.) i od czynu przypisanego mu w pkt LXXXI części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.),

3. orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności odnosi do kary orzeczonej za czyn przypisany w pkt LXXIX części dyspozytywnej,

4. uchyla orzeczenie o przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt LXXXIV części dyspozytywnej)

s. M. W. (2) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II) w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy

III) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. D. wynagrodzenie za obronę z urzędu R. B. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym podatek od towarów i usług, powiększonych o kwotę 192,23 (sto dziewięćdziesiąt dwa i 23/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu,

IV) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. (1) wynagrodzenie za obronę z urzędu J. W. (1) przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć i 60/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, powiększonych o kwotę 184,80 (sto osiemdziesiąt cztery i 80/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu,

V) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ł. wynagrodzenie za obronę z urzędu Z. S. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym podatek od towarów i usług, powiększonych o kwotę 184,80 (sto osiemdziesiąt cztery i 80/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu, jednocześnie podwyższając wysokość wynagrodzenia za obronę przed Sądem Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim do kwoty 4.428 (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) złotych,

VI) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. K. wynagrodzenie za obronę z urzędu A. B. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym podatek od towarów i usług, powiększonych o kwotę 182,60 (sto osiemdziesiąt dwa i 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu,

VII) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. N. J. wynagrodzenie za obronę z urzędu S. L. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym podatek od towarów i usług,

VIII) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. K. (1) wynagrodzenie za obronę z urzędu M. D. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć i 60/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług,

IX) koszty procesu w części, co do której oskarżeni zostali uniewinnieni od popełnienia zarzucanych im czynów ponosi Skarb Państwa,

X) zasądza od oskarżonych A. B., A. W. (1), J. N., R. D., W. A., M. Z., M. W. (1), R. B., Z. S., M. D. i A. L. wydatki za postępowanie odwoławcze w częściach ich dotyczących,

XI) wymierza opłaty za obie instancje w wysokości:

- M. Z., M. W. (1), R. B. i A. L. – po 120 (sto dwadzieścia) złotych,
- A. W. (1), J. N., R. D., Z. S. i M. D. po 180 (sto osiemdziesiąt) złotych,
- A. B. – 300 (trzysta) złotych,
- W. A. 1.680 (tysiąc sześćset osiemdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim rozpoznał sprawę:

1.T. B. oskarżonego o to, że :

I. (I a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., M. i innych wspólnie z A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. M., J. N., D. C., Z. S., M. Z., M. W. (1), A. Ż., P. H. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

II. (II a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. M., J. N., Z. S., D. C., M. Z., M. W. (1), A. Ż., P. H., H. R., T. J., R. D., W. T., W. A., M. N. (1), K. W., Z. O., S. L., A. M. (2), Z. K. (1) i innymi osobami oraz z pomocą M. A., Z. Ł., J. W. (1) i A. M. (1), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 6.551.862,5 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy (...), PHU (...), (...) sp. z o.o., FHU M. N. (3), (...), (...). M. A., oleju napędowego w łącznej ilości 2.620.745 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących w tym poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie (...) D. G. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S. której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493, 27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r (...) W. W. z siedzibą w G. której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5500 złotych jak też w dniu 08 listopada 2005r dla T. G. 5600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 złotych i I. P. 4000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 złotych

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

III. (III a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), M. Z., J. N., J. M., Z. S. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 2.620.745 litrów ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy (...), PHU (...) i (...) sp. z o.o. FHU M. N. (3), (...), (...) M. A., towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 4.324.229,25 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

IV. (IV a/o) w dniu 31 stycznia 2006r w G. kierował dokonany ówczesnie przez J. N. podrobieniem umowy najmu zawartej pomiędzy firmą PHU (...) s.c. a (...) sp. z o.o. w celu użycia za autentyczną, w ten sposób, że polecił J. N. niezgodnie z prawdą przedstawić się przedstawicielom firmy PHU (...) s.c. jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o.– J. W. (1) a następnie podpisać się na przedmiotowej umowie imieniem i nazwiskiem wskazanej osoby jednocześnie dostarczając J. N. we wskazanym zakresie pieczęci firmy (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk

2. A. B. oskarżonego o to, że :

V. (VIII a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., M. i innych wspólnie z M. P. (2), T. B., R. B., A. W. (1), J. M., J. N., D. C., Z. S., M. Z., M. W. (1), A. Ż., P. H. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

VI. (IX a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z M. P. (2), A. B., T. B., R. B., A. W. (1), J. M., J. N., Z. S., D. C., M. Z., M. W. (1), A. Ż., P. H., H. R., T. J., R. D., W. T., W. A., M. N. (1), K. W., Z. O., S. L., A. M. (2), Z. K. (1) i innymi osobami oraz z pomocą M. A., Z. Ł., J. W. (1) i A. M. (1), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 6.551.862,5 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy (...), PHU (...), (...) sp. z o.o., FHU M. N. (3), (...), (...) M. A., oleju napędowego w łącznej ilości 2.620.745 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących w tym poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie (...) D. G. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S. której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493,27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r (...) W. W. z siedzibą w G. której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5500 złotych jak też w dniu 08 listopada 2005r dla T. G. 5600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 złotych i I. P. 4000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 złotych

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

VII. (X a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z M. P. (2), A. B., T. B., R. B., A. W. (1), M. Z., J. N., J. M., Z. S. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 2.620.745 litrów ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy (...), PHU (...) i (...) sp. z o.o. FHU M. N. (3), (...), (...) M. A., towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 4.324.229,25 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

3. A. W. (1) oskarżonego o to, że :

VIII. (XI a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach Ś., G., K., G., M. i innych wspólnie z A. B., M. P. (2), T. B., R. B., J. M., D. C., Z. S., i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio

oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego, przy czym przedmiotowe przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IX. (XII a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach Ś., K., G., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), R. B., J. M., Z. S., D. C., H. R., T. J., R. D., W. T., W. A., Z. O., Z. K. (1) i innymi osobami oraz z pomocą, Z. Ł., J. W. (1) i A. M. (1), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 2.917.887,5 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy (...), oleju napędowego w łącznej ilości 1.167.155 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących w tym poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. której w dniu 14 lipca 2005rsprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S.gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie(...) D. G. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S., której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493, 27 złotych, (...) W. W. z siedzibą w G. której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5500 złotych, przy czym przedmiotowe przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

X. (XIII a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., R. B., A. W. (1), M. Z., J. N., J. M., Z. S. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 1.167.155 litrów ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy (...), towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedawał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.925.805,75 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

4. J. M. oskarżonego o to, że :

XI. (XIV a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach Ś., G., K., M. i innych, wspólnie z A. B., M. P. (2), T. B., R. B., A. W. (1), D. C., Z. S., i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

XII. (XV a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach Ś.,G., K., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), Z. S., D. C., T. J., R. D., W. T., W. A., Z. O., H. R., Z. K. (1) i innymi osobami oraz z pomocą Z. Ł., w krótkich odstępach

czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 2.917.887,5 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...), oleju napędowego w łącznej ilości 1.167.155 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, w tym poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie (...) D. G. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S. której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493, 27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r (...) W. W. z siedzibą w G. której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5500 złotych,

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

XIII. (XVI a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2006r w miejscowościach Ś., G., K., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., R. B., A. W. (1), J. N., Z. S. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 1.167.155 litrów ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy (...), towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.925.805,75 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

5. J. N. oskarżonego o to, że :

XIV. (XVII a/o) w okresie od 10 stycznia 2006r do 07 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z., M. i innych, wspólnie z A. B., M. P. (2), T. B., R. B., M. Z., M. W. (1), A. Ż. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

XV. (XVIII a/o) w okresie od 10 stycznia 2006r do 07 lutego 2006r w miejscowościach Ś., Z., G., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), R. B., M. Z., M. W. (1), M. Ż., H. R., Z. K. (1), S. L. i innymi osobami w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 450.950 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę PHU (...), oleju napędowego w łącznej ilości 180.380 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

XVI. (XIX a/o) w okresie od 10 stycznia 2006r do 07 lutego 2006r w miejscowościach Ś., Z., G., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., R. B., M. P. (2) M. Z. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od

opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 180.380 litrów ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy (...), towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedawał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy wartości w kwocie 297.627 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XVII. (XX a/o) w dniu 31 stycznia 2006r w G. na polecenie T. B. w celu użycia za autentyczną podrobił umowę najmu zawartą pomiędzy firmą PHU (...) s.c. a (...) sp. z o.o. w ten sposób, że po uprzednim niezgodnym z prawdą przedstawieniu się przedstawicielom firmy PHU (...) s.c. jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o.– J. W. (1) podpisał się na przedmiotowej umowie imieniem i nazwiskiem wskazanej osoby

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk

6. W. T. oskarżonego o to, że :

XVIII. (XXI a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowości Ś., K. i M. i inne działając wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), Z. S., D. C., J. M. i innymi osobami oraz z pomocą Z. Ł., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 175.000 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...), oleju napędowego w łącznej ilości 70.000 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

7. T. J. oskarżonego o to, że :

XIX. (XXII a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowości Ś., K. i M. i innych działając wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), Z. S., D. C., J. M. i innymi osobami oraz z pomocą Z. Ł., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w postaci łącznej kwoty 50.000 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...), oleju napędowego w łącznej ilości 20.000 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

8. R. D. oskarżonego o to, że :

XX. (XXIII a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowości Ś., G., K. i M. i innych działając wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), Z. S., D. C., W. A., J. M. i innymi osobami oraz z pomocą Z. Ł., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 225.000 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...), oleju napędowego w łącznej ilości 90.000 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących w tym poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie(...) D. G. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S. której

sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493, 27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r (...) W. W. z siedzibą w G. której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5500 złotych,

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

9. W. A. oskarżonego o to, że:

XXI. (XXIV a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowości Ś., G., K. i M. i innych działając wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), Z. S., D. C., R. D., J. M. i innymi osobami oraz z pomocą Z. Ł. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w postaci łącznej kwoty 150.000 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...), oleju napędowego w łącznej ilości 60.000 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących w tym poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie (...) D. G. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S. której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493, 27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r (...) W. W. z siedzibą w G. której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5500 złotych

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

10. M. Z. oskarżonego to, że :

XXII. (XXX a/o) w okresie od 02 sierpnia 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z. i innych wspólnie z A. B., M. P. (2), T. B., R. B., M. W. (1), J. N., A. Ż., P. H. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

XXIII. (XXXI a/o) w okresie od 02 sierpnia 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z. i innych, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., M. P. (2), T. B., R. B., M. W. (1), J. N., A. Ż., P. H., H. R., Z. K. (1), M. N. (1), K. W., S. L. i innymi osobami oraz przy pomocy J. W. (1), M. A. i A. M. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 3.635.847,5 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy PHU (...) i (...) sp. z o.o. FHU M. N. (3) (...), (...) M. A., oleju opałowego w łącznej ilości 1.454.339 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących

w tym w dniu 08 listopada 2005r dla T. G. 5600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 złotych i I. P. 4000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 złotych

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

XXIV. (XXXII a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2006r w miejscowościach Ś., K., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), R. B., J. N., i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 1.454.339 litrów ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy PHU (...) i (...) sp. z o.o. FHU M. N. (3),(...), (...) M. A., towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedawał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 2.399.659,35 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

11. M. W. (1) oskarżonego o to, że :

XXV. (XXXIII a/o) w okresie od 02 sierpnia 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z. i innych wspólnie z A. B., M. P. (2), T. B., R. B., M. Z., J. N., A. Ż., P. H. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

XXVI. (XXXIV a/o) w okresie od 02 sierpnia 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z. i innych, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., M. P. (2), T. B., R. B., M. Z., J. N., A. Ż., P. H., H. R., M. N. (1), K. W., S. L. i innymi osobami, oraz przy pomocy J. W. (1), M. A. i A. M. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 2.958.885 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy PHU (...) i (...) sp. z o.o. FHU M. N. (3), (...), (...) M. A., oleju opałowego w łącznej ilości 1.183.554 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących w tym w dniu 08 listopada 2005r dla T. G. 5600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 złotych i I. P. 4000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 złotych

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

12. P. H. oskarżonego o to, że :

XXVII. (XXXVII a/o) w okresie od 02 sierpnia 2005r do 07 marca 2006r w miejscowościach Ś., G., Z. i innych wspólnie z A. B., T. B., M. P. (2), R. B. M. Z., M. W. (1) i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

XXVIII. (XXXVIII a/o) w okresie od 02 sierpnia 2005r do 07 marca 2006r w miejscowościach Ś., G., Z. działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), R. B., M. Z., M. W. (1), A. Ż., H. R., Z. K. (1) i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 1.276.962,5 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy PHU (...) oleju opałowego w łącznej ilości 510.785 litrów, odbarwił

go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

13. R. B. oskarżonego o to, że :

XXIX. (XLI a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., M. i innych wspólnie z A. B., T. B., M. P. (2), A. W. (1), J. M., J. N., D. C., Z. S., M. Z., M. W. (1), A. Ż., P. H. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

XXX. (XLII a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., M. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), A. W. (1), J. M., J. N., Z. S., D. C., M. Z., M. W. (1), A. Ż., P. H., H. R., Z. K. (1), T. J., R. D., W. T., W. A., M. N. (1), K. W., Z. O., S. L. i innymi osobami, przy pomocy J. W. (1) i Z. Ł., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 4.645.800 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy (...), PHU (...), (...) sp. z o.o., oleju napędowego w łącznej ilości 1.858.320 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących w tym poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie (...) D. G. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S. której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493,27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r (...) W. W. z siedzibą w G. której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5500 złotych jak też w dniu 08 listopada 2005r dla T. G. 5600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 złotych i I. P. 4000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 złotych

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

XXXI. (XLIII a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., M. działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), A. W. (1), M. Z., J. N., J. M., Z. S. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 1.858.320 litrów ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy (...), PHU (...) i (...) sp. z o.o., towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 4.645.800 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

14. J. W. (1) oskarżonego to, że :

XXXII. (XLIVa/o) w okresie od 10 stycznia 2006r do 07 lutego 2006r w miejscowości K. i G. w zamiarze aby A. B., T. B., M. P. (2), J. N., M. Z., M. W. (1), H. R., S. L. oraz inni w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili wiele osób do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 450.950 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...) sp. z o.o. oleju opałowego w łącznej ilości 180.380 litrów odbarwili go po czym odsprzedali tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, swoim zachowaniem ułatwił popełnienie opisanego czynu poprzez zarejestrowanie w tym celu wskazanej powyżej firmy (...) sp. z o.o. przy czym zarzucone mu przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat od obycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne

tj o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

15. A. M. (1) oskarżonego o to, że :

XXXIII. (XLV a/o) w okresie od 04 stycznia 2006r do 12 stycznia 2006r w W. i innych miejscowościach w zamiarze aby A. B., T. B., M. P. (2), A. M. (2) i inne osoby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili przy pomocy M. A., inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 151.657,50 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...)oleju opałowego w łącznej ilości 60.663 litrów odbarwili go po czym odsprzedali tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, swoim zachowaniem ułatwił popełnienie opisanego czynu poprzez nakłonienie właściciela firmy (...) M. A. do pośredniczenia przez jego firmę w zakupie oleju opałowego we wskazanym celu , przy czym zarzucone mu przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat od obycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne

tj o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

16. Z. S. oskarżonego o to, że :

XXXIV. (XLVI a/o) w okresie czerwca- lipca 2005r w miejscowościach Ś. i K. wspólnie z A. B., R. B., M. P. (2), T. B., A. W. (1), J. M., M. Z., M. W. (1), D. C. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

XXXV. (XLVII a/o) w okresie czerwca – lipca 2005r w miejscowościach Ś. G., i K. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., R. B., M. P. (2), T. B., A. W. (1), J. M., D. C., M. Z., M. W. (1), A. Ż., T. J., W. T., R. D., W. A., H. R., Z. K. (1), Z. O. i innymi osobami, przy pomocy Z. Ł., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził wiele osób do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 2.917.887,50 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...) oleju opałowego w łącznej ilości 1.167.155 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących w tym poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie (...) D. G.gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S. której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie , w dniu 18 lipca 2005r Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą

w T. której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493, 27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r (...) W. W. z siedzibą w G. której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5500 złotych przy czym przedmiotowe przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XXXVI. (XLVIII a/o) w okresie czerwca- lipca 2005r w miejscowościach Ś. i G., K. i innych działając w zorganizowanej grupie oraz wspólnie w porozumieniu z A. B., R. B., M. P. (2), T. B., A. L. , M. Z., A. W. (1) i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 1.167.155 litrów w ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupionego uprzednio przez nadzorowane firmę (...) towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedawał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.925.805,75 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

17. S. L. oskarżonego o to, że :

XXXVII. (L a/o)w okresie od 10 stycznia 2006r do 07 lutego 2006r w miejscowości K. i G. wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), J. N., M. Z., M. W. (1), H. R., Z. K. (1) i innymi osobami oraz przy pomocy J. W. (1), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził wiele osób do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 450.950 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...) sp. z o.o. oleju opałowego w łącznej ilości 180.380 litrów odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących,

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

18. Z. K. (1) oskarżonego o to, że :

XXXVIII. (LII a/o) w okresie od 16 czerwca 2005r do marca 2006r w miejscowości K., G., Z. i innych wspólnie i w porozumieniu z A. B., R. B., M. P. (2), T. B., J. N., A. L., A. W.(1), Z. S., P. H., M. D., J. M., D. C., M. Z., M. W. (1), S. L., H. R., W. A., W. T., R. D. i innymi osobami, przy pomocy J. W. (1), A. M. (1), Z. Ł. oraz M. A., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 900.000 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę(...), PHU (...), (...) sp. z o.o. oleju opałowego w łącznej ilości 360.000 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

19. M. D. oskarżonego o to, że:

XXXIX. (I a/o V Ds. 1/09) w okresie od sierpnia 2005r do grudnia 2005r w miejscowościach Ś., G., Z. wspólnie z A. B., R. B., T. B., M. P. (2), P. H., M. Z., M. W. (1), A. Ż. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

XL. (II a/o V Ds. 1/09) w okresie od sierpnia 2005r do grudnia 2005r w miejscowościach Ś., G., Z. działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., R. B., T. B., M. P. (2), M. Z., P. H., M. W. (1), A. Ż., H. R., Z. K. (1), Z. K. (2) i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 1.276.962,5 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę PHU (...) oleju opałowego w łącznej ilości 510.785 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym za umyślne przestępstwo podobne i przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w rozmiarze przekraczającym 6 miesięcy - wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 22 lipca 2002r w sprawie VII K 144/01 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności objętą wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 08 maja 2006r w sprawie III K 6/06, na poczet której zaliczono pozbawienie wolności w okresach od 17 lutego 2001r do 10 września 2001r, od 10 września 2001r do 09 lipca 2003r, od 30 czerwca 2004r do 12 maja 2005r i od 12 maja 2005r do 19 maja 2005r.

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XLI. (III a/o V Ds. 1/09) w okresie od sierpnia 2005r do grudnia 2005r w miejscowościach Ś., G., Z. działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., R. B., T. B., M. P. (2), M. Z., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 510.785 litrów ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupionego uprzednio przez nadzorowaną firmę PHU (...) towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 842.795,25 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

20. A. L. oskarżonego o to, że:

XLII. (IV a/o v Ds. 1/09) w okresie stycznia - lutego 2006r w miejscowościach Ś., G. i Z. wspólnie z A. B., R. B., M. P. (2), T. B., J. N., M. Z., M. W. (1) i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego

tj o czyn z art. 258 § 1 kk

XLIII. (V a/o V Ds. 1/09) w okresie stycznia - lutego 2006r w miejscowościach Ś., G. i Z. działając w zorganizowanej grupie oraz wspólnie w porozumieniu z A. B., R. B., M. P. (2), T. B., J. N., M. Z., M. W. (1), Z. K. (2), A. Ż., H. R., Z. K. (1), S. L. i innymi osobami oraz przy pomocy J. W. (1), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził wiele osób do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 450.950 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...) sp. z o.o oleju opałowego w łącznej ilości 180.380 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk

XLIV. (VI a/o V Ds. 1/09) w okresie stycznia - lutego 2006r, w miejscowościach Ś., G. i Z. działając w zorganizowanej grupie oraz wspólnie w porozumieniu z A. B., R. B., M. P. (2), T. B., M. Z. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego w ilości 180.380 litrów w ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupionego uprzednio przez nadzorowaną

firmę (...) sp. z o.o, towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedawał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 297.627 złotych

tj o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

21. M. W. (2) oskarżonego o to, że :

XLV. (VIII a/o V Ds. 1/09) od października 2005r do marca 2006r w miejscowościach C., G., Z. i innych działając wspólnie i w porozumieniu z A. B., T. B., M. P. (2), K. W., M. Z., M. W. (1), A. Ż., H. R., Z. K. (1), M. N. (1), M. S. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty 1.609.435 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy FHU M. N. (3) i (...), oleju napędowego w łącznej ilości 643.969 litrów, odbarwił go po czym odsprzedał tym osobom jako olej napędowy a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących w tym w dniu 08 listopada 2005r dla T. G. 5600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 złotych i I. P. 4000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 złotych,

tj o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

Wyrokiem z dnia 18 października 2012r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim:

I. Oskarżonego **T. B.** w zakresie czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych wspólnie z A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. M., J. N., A. L., M. Z., M. W. (1) i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego, co stanowi występki z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego **T. B.** w zakresie czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. M., J. N., A. L., M. Z., M. W. (1) i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty co najmniej 166.119,44 zł złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy (...), PHU (...), (...) sp. z o.o., FHU M. N. (3), (...), (...) M. A., oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 2.597.413 litrów i wartości co najmniej 6.493.532 zł i po wcześniejszym odbarwieniu go wspólnie z M. P. (2), A. W. (1) i J. M., paliwo to zostało odsprzedane różnym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, w tym co najmniej 35.584 litry za łączną kwotę 166.119,44 zł poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie (...) D. G., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D., której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S., której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T., której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493,27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r (...) W. W. z siedzibą w G., której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5.500 złotych, jak też w dniu 08 listopada 2005r dla T. G. 5.600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 złotych i I. P. 4.000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60

złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk skazał go i wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 100 złotych każda stawka.

I. Oskarżonego **T. B.** w zakresie czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. N., J. M., A. L., M. Z. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości co najmniej 2.597.413 litrów w ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy (...), PHU (...), (...) sp. z o.o., FHU M. N. (3), (...), (...) M. A., towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedawał niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie co najmniej 4.129.886,67 złotych, to jest czynu z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 §2 kks i za to na podstawie art. 54§1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności

II. Oskarżonego **T. B.** uznał za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 270 §1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 39§2 kks orzeczone wobec oskarżonego **T. B.** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **T. B.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 112.500 złotych

V. Na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązał oskarżonego **T. B.** solidarnie z A. B., R. B., A. W. (1), J. M., W. A. do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych poprzez zapłatę na rzecz: PHU (...) R. S. kwoty 3.500 złotych, firmie (...) D. G. kwoty 844,51 złotych, firmie Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. kwoty 50.000 złotych, firmie Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. kwoty 12.493,27 złotych, firmie (...) W. W. z siedzibą w G. kwoty 5.500 złotych.

VI. Oskarżonego **A. B.** w zakresie czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku uznał za winnego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., (...), K., G., Z. i innych wspólnie z T. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. M., J. N., A. L., M. Z., M. W. (1) oraz innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego, co stanowi występek z art. 258 §1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

VII. Oskarżonego **A. B.** w zakresie czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. M., J. N., A. L., M. Z., M. W. (1) oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty co najmniej 166.119,44 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy (...), PHU (...), (...) sp. z o.o., FHU M. N. (3), (...), (...) M. A., oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 2.597.413 litrów i wartości 6.493.532 złotych i po odbarwieniu go przez T. B. wspólnie z M. P. (2), A. W. (1) i J. M., paliwo to zostało odsprzedane różnym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, w tym co najmniej 35.584 litry za łączną kwotę co najmniej 166.119,44 zł poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, a która olej ten odsprzedała firmie PHU(...) R. S., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie (...) D. G., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmie Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D., której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego

oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, firmie Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S., której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r firmie Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T., której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493,27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r firmie (...) W. W. z siedzibą w G., której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5.500 złotych, jak też w dniu 08 listopada 2005r dla T. G. 5.600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 złotych i I. P. 4000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 100 złotych każda stawka.

VIII. Oskarżonego **A. B.** w zakresie czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. N., J. M., A. L., M. Z. oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości co najmniej 2.597.413 litrów i paliwo to było następnie odsprzedawane niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie co najmniej 4.129.886,67 złotych, to jest czynu z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 54§1 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

IX. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 39§2 kks orzeczone wobec oskarżonego **A. B.** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

X. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **A. B.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 112.500 złotych.

XI. Na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązał oskarżonego **A. B.** solidarnie z T. B., R. B., A. W. (1), J. M., W. A., do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych poprzez zapłatę na rzecz PHU (...) R. S. kwoty 3.500 złotych, firmie (...) D. G. kwoty 844,51 złotych, firmie Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. kwoty 50.000 złotych, firmie Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. kwoty 12.493,27 złotych, firmie (...) W. W. z siedzibą w G. kwoty 5.500 złotych.

XII. Oskarżonego **A. W. (1)** w zakresie czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku uznał za winnego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., K. i innych wspólnie z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., J. M. oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego, przy czym przedmiotowe przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, co stanowi występki z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 64§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

XIII. Oskarżonego **A. W. (1)** w zakresie czynu opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r. do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., K. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., J. M. oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem wartości co najmniej 133.091,16zł w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...), oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 1.167.155 litrów i wartości 2.917.887,50 zł i po wcześniejszym odbarwieniu go wspólnie z T. B., M. P. (2) i J. M., odsprzedał różnym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, w

tym co najmniej 25.984 litry za łączną kwotę co najmniej 133.091,16 złotych poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych, firmie (...) D. G., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmie Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D., której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, firmie Przedsiębiorstwo (...) E. J.z siedzibą w S., której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r firmie Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T., której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493,27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r firmie (...) W. W. z siedzibą w G., której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5.500 złotych, przy czym przedmiotowe przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i art. 12 kk skazał go, na podstawie art. 286 §1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 160 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

XIV. Oskarżonego **A. W. (1)** w zakresie czynu opisanego w punkcie X części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z., K. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. M. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości co najmniej 1.167.155 litrów w ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy (...), towaru w postaci oleju opałowego, który następnie odsprzedawał niezgodnie z przeznaczeniem jako olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie co najmniej 1.855.776,45 złotych, to jest czynu z art. 54 §1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 §2 kks i za to na podstawie art. 54§1 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

XV. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art.39§2 kks orzeczone wobec oskarżonego **A. W. (1)** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

XVI. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **A. W. (1)** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 58.500 zł.

XVII. Na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązał oskarżonego **A. W. (1)** solidarnie z T. B., R. B., A. B., J. M., W. A. do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych poprzez zapłatę na rzecz: firmy PHU (...) R. S. kwoty 3.500 złotych, firmy (...) D. G.kwoty 844,51 złotych, firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. kwoty 50.000 złotych, firmy Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. kwoty 12.493,27 złotych, firmy (...) W. W. z siedzibą w G.kwoty 5.500 złotych.

XVIII. Oskarżonego **J. M.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r. w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych wspólnie z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1) oraz innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego, co stanowi występki z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

XIX. Oskarżonego **J. M.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1) oraz innymi osobami w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem wartości co najmniej 133.091,16zł w

ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...), oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 1.167.155 litrów i wartości 2.917.887,50 zł i po wcześniejszym odbarwieniu go wspólnie z T. B., M. P. (2) i A. W. (1), odsprzedał różnym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, w tym co najmniej 25.984 litry za łączną kwotę co najmniej 133.091,16 złotych poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych, firmie (...) D. G., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r, firmie Przedsiębiorstwo (...)z siedzibą w D., której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, firmie Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S. której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r firmie Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T., której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493,27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r firmie (...) W. W. z siedzibą w G., której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5500 złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 286§1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 160 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

XX. Oskarżonego **J. M.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XIII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1) oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości 1.167.155 litrów w ten sposób, iż uzyskiwał go w wyniku odbarwienia zakupywanego uprzednio przez nadzorowane firmy (...), który następnie odsprzedawał niezgodnie z przeznaczeniem jako olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 1.855.776,45 złotych, to jest czynu z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 54§1 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

XXI. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 39§2 kks orzeczone wobec oskarżonego **J. M.** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

XXII. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **J. M.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 58.500 zł.

XXIII. Na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązał oskarżonego **J. M.** solidarnie z T. B., R. B., A. B., A. W. (1), W. A. do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych poprzez zapłatę na rzecz: firmy PHU (...) R. S. kwoty 3.500 złotych, firmy (...) D. G. kwoty 844,51 złotych firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. kwoty 50.000 złotych, firmy Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. kwoty 12.493,27 złotych, firmy (...) W. W. z siedzibą w G. kwoty 5.500 złotych.

XXIV. Oskarżonego **J. N.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku uznał za winnego, że w okresie od 10 stycznia 2006r do 07 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z. i innych wspólnie z T. B. A. B., M. P. (2), R. B., A. L. oraz innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego, co stanowi występek z art. 258 §1 kk i za to na podstawie art. 258 §1 kk skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

XXV. Oskarżonego **J. N.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku uznał za winnego, że w okresie od 10 stycznia 2006r do 07 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., A. L. oraz innymi osobami, w krótkich

odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne nieustalone osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w postaci łącznej kwoty co najmniej 622.311 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...) sp. z o.o. oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 180.380 litrów i wartości co najmniej 450.950 złotych, olej ten został odsprzedany nieustalonym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, tj. czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

XXVI. Oskarżonego **J. N.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XVI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 10 stycznia 2006 r do 07 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., A. L. oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości co najmniej 180.380 litrów, a olej ten był następnie odsprzedawany niezgodnie z przeznaczeniem jako olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy w kwocie co najmniej 286.804,20 złotych, to jest czynu z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art.54§1 kks w zw. z art. 38§1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

XXVII. Oskarżonego **J. N.** uznał za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 270 §1 kk i za to na podstawie art. 270 §1 kk skazał go i wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

XXVIII. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 39§2 kks orzeczone wobec oskarżonego **J. N.** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

XXIX. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **J. N.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 9.000 zł.

XXX. Oskarżonego **W. T.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XVIII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowości K., G. i inne w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim zakupie od J. M. odbarwionego oleju opałowego stanowiącego mienie znacznej wartości, w łącznej ilości co najmniej 70.000 litrów i wartości co najmniej 175.000 złotych dokonał obrotu w ten sposób, że zmagazynował go i rozdysponował w nieustalony sposób jako olej napędowy, wiedząc iż paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, co stanowi czyn z art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. 2004, nr 34, poz.293 z późn. zm.) w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 23 ust.3 powołanej ustawy wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności

XXXI. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **W. T.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3.

XXXII. Oskarżonego **T. J.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowości K. i inne po uprzednim zakupie od J. M. odbarwionego oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 20.000 litrów i wartości co najmniej 50.000 zł dokonał obrotu w ten sposób, że zmagazynował go jako olej napędowy i rozdysponował w nieustalony sposób, wiedząc iż paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, co stanowi czyn z art.23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. 2004, nr 34, poz.293 z późn. zm.) i za to na podstawie wyżej powołanego przepisu skazał go i wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności.

XXXIII. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **T. J.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3.

XXXIV. Oskarżonego **R. D.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XX części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowości K., G.w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pośredniczył we wprowadzeniu do obrotu uprzednio zakupionego przez W. A. od J. M. odbarwionego oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 59.082 litry i wartości co najmniej 147.705 złotych, które to paliwo zostało sprzedane w obrocie jako olej napędowy wiedząc, iż paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. 2004, nr 34, poz.293 z późn. zm.), co stanowi czyn z art.23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art.23 ust. 1 wyżej powołanej ustawy wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności.

XXXV. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **R. D.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3.

XXXVI. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **R. D.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 300 złotych.

XXXVII. Oskarżonego **W. A.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2005r w miejscowościach G., K. działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. i za pośrednictwem R. D., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w kwocie 133.091,16 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie od J. M. odbarwionego oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 59.082 litrów i wartości co najmniej 147.705 złotych odsprzedał go na rynku innym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, w tym co najmniej 25.984 litrów za łączną kwotę 133.091,16 zł poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, a która olej ten odsprzedała firmie PHU (...) R. S., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych, firmie (...) D. G., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmie Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D., której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, firmie Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S., której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r. firmie Usługi (...) J. W. (3)z siedzibą w T., której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493, 27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r. firmie (...) W. W. z siedzibą w G. której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4321,60 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5.500 złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie 286§1 kk i art. 33§2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

XXXVIII. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **W. A.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 5.

XXXIX. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **W. A.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 24.684,80 zł.

XL. Na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązał oskarżonego **W. A.** solidarnie z T. B., A. B., R. B., A. W. (1), J. M., do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych poprzez zapłatę na rzecz firmy PHU (...) R. S. kwoty 3.500 złotych,

firmie (...) D. G. kwoty 844,51 złotych, firmie Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. kwoty 50.000 złotych, firmie Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. kwoty 12.493,27 złotych, firmie (...) W. W. z siedzibą w G. kwoty 5500 złotych.

XLII. Oskarżonego **M. Z.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 02 sierpnia 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z., P. i innych wspólnie z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., M. W. (1) oraz innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego, co stanowi występki z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

XLIII. Oskarżonego **M. Z.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXIII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 02 sierpnia 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z., P. i innych, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., M. W. (1) i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem wartości co najmniej 33.027,84 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy PHU (...), oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 450.000 litrów wartości co najmniej 1.125.000, odsprzedał go różnym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, w tym w dniu 08 listopada 2005 r. dla T. G. 5.600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 zł i I. P. 4.000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk, i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 286 §1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 100 złotych każda stawka.

XLIV. Oskarżonego **M. Z.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXIV części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 02 sierpnia 2006r w miejscowościach Ś., G., Z., P. i innych działając wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., M. D. oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości co najmniej 450.000 litrów zakupywanego uprzednio przez nadzorowaną firmę, PHU (...), który następnie odsprzedał niezgodnie z przeznaczeniem jako olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie co najmniej 715.500 złotych, to jest czynu z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 54§1 kk w zw. z art. 38§2 pkt 1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

XLV. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 39 § 2 kks orzeczone wobec oskarżonego **M. Z.** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

XLVI. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. Z.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 15.000 zł.

XLVII. Oskarżonego **M. W. (1)** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXV części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że w okresie od 02 sierpnia 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z., P. i innych wspólnie z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., M. Z. oraz innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem, jako oleju napędowego, co stanowi występki z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

XLVIII. Oskarżonego **M. W. (1)** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXVI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 02 sierpnia 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., Z., P. i innych, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., M. Z. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem wartości co najmniej 33.027,84 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy PHU (...), oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 210.000 litrów wartości co najmniej 525.000 złotych, odsprzedał różnym

osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, w tym w dniu 08 listopada 2005 r. dla T. G. 5.600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 zł i I. P. 4.000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 zł, tj. czynu z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk, i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 286§1 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 100 złotych każda stawka.

XLVIII. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego **M. W. (1)** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

XLIX. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **M. W. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 4.

L. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. W. (1)** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 3.500 zł.

LI. Oskarżonego **P. H.** uniewinnił od popełnienia czynu mu zarzucanego, a opisanego w punkcie XXVII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 258§1 kk.

LII. Oskarżonego **P. H.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXVIII części wstępnej wyroku uznał za winnego, że w okresie od 02 sierpnia 2005r. do 07 marca 2006 r. w miejscowościach P., Ś., G., Z. i innych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pośredniczył we wprowadzeniu do obrotu uprzednio zakupionego przez T. B. przez nadzorowaną firmę PHU (...) odbarwionego oleju opałowego stanowiącego mienie znacznej wartości w łącznej ilości co najmniej 90.000 litrów i wartości co najmniej 225.000 złotych, które to paliwo zostało sprzedane w obrocie jako olej napędowy wiedząc, iż paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw płynnych i biopaliw płynnych (Dz.U. 2004, nr 34, poz.293 z późn. zm.), co stanowi czyn z art.23 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw płynnych i biopaliw płynnych w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 23 ust.3 powołanej ustawy i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 100 złotych każda.

LIII. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **P. H.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3.

LIV. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **P. H.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 5.000 zł.

LV. Oskarżonego **R. B.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXIX części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych wspólnie z T. B., M. P. (2), A. B., A. W. (1), J. M., J. N., A. L., M. Z., M. W. (1) oraz innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego, co stanowi występki z art. 258 §1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

LVI. Oskarżonego **R. B.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXX części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., M. P. (2), A. B., A. W. (1), J. M., J. N., A. L., M. Z., M. W. (1) oraz innymi osobami w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie co najmniej 166.119,44 złotych za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowane firmy (...), PHU (...) i (...) sp. z o.o. oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 1.797.535 litrów i wartości 4.493.837,50 złotych, i po odbarwieniu go przez T. B., M. P. (2), A. W. (1) i

J. M., paliwo to zostało odsprzedane różnym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, w tym co najmniej 35.584 litry za łączną kwotę 166.119,44 złotych poprzez firmę (...) dla firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., której w dniu 14 lipca 2005r sprzedano 12.800 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, a która olej ten odsprzedala firmie PHU (...) R. S. gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 3.500 złotych oraz firmie (...) D. G., gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 844,51 złotych, w dniu 15 lipca 2005r firmie Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. której sprzedano 6.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 22.200 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia dziesięciu pojazdów na łączną szkodę 50.000 złotych, firmie Przedsiębiorstwo (...) E. J. z siedzibą w S., której sprzedano 5.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 18.250 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pięciu pojazdów naprawionych przez właściciela we własnym zakresie, w dniu 18 lipca 2005r firmie Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T., której sprzedano 1.000 litrów odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego za kwotę 44.160 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia czterech pojazdów na łączną szkodę 12.493,27 złotych, w dniu 23 lipca 2005r firmie (...) W. W. z siedzibą w G., której sprzedano 1184 litry oleju opałowego jako napędowego za kwotę 4.321,60 złotych, gdzie doszło do uszkodzenia pojazdu na łączną szkodę 5.500 złotych, jak też w dniu 08 listopada 2005r dla T. G. 5.600 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 19.266,24 złotych i dla I. P. 4.000 litrów oleju opałowego jako napędowego za kwotę 13.761,60 złotych, tj. czynu z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 100 złotych każda stawka.

LVII. Oskarżonego **R. B.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXXI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do 08 lutego 2006r w miejscowościach Ś., G., K., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., M. P. (2), A. B., A. W. (1), J. N., J. M., A. L., M. Z. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości co najmniej 1.797.535 litrów i paliwo to było następnie odsprzedawane niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie co najmniej 2.858.080,65 złotych, to jest czynu z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 54§1 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

LVIII. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 39§2 kks orzeczone wobec oskarżonego **R. B.** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

LIX. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **R. B.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 137.525,81 złotych.

LX. Na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązał oskarżonego R. B. solidarnie z T. B., A. B., A. W. (1), J. M., W. A., do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych poprzez zapłatę na rzecz PHU (...) R. S. kwoty 3.500 złotych, firmie (...) D. G. kwoty 844,51 złotych, firmie Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w D. kwoty 50.000 złotych, firmie Usługi (...) J. W. (3) z siedzibą w T. kwoty 12.493,27 złotych, firmie (...) W. W. z siedzibą w G. kwoty 5.500 złotych.

LXI. Oskarżonego **J. W. (1)** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXXII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 10 stycznia 2006 r do 07 lutego 2006 r. w miejscowości Ś., w zamiarze aby T. B., J. N. i A. L. oraz inni działający w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili wiele osób do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd poprzez wprowadzenie do obrotu oleju opałowego uprzednio zakupionego przez nadzorowaną firmę (...) sp.z.o.o, a następnie po odbarwieniu go i sprzedaży różnym osobom jako olej napędowy, które to paliwo nie spełniało wymagań jakościowych, ułatwił swoim zachowaniem popełnienie tego czynu przez to, że zarejestrował wskazaną firmę (...) sp. z o.o. wiedząc, iż firma ta będzie służyła do popełnienia wyżej opisanego przestępstwa, przy czym zarzucone mu przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat od obycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, co stanowi czyn z art. 18§3 kk w zw. z

art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 19§1 kkw zw. z art. 286 §1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

LXII. Oskarżonego **A. M. (1)** uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu, a opisanego w punkcie XXXIII części wstępnej wyroku, czynu kwalifikowanego z art. 18 § 3 kk w zw. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

LXIII. Oskarżonego **Z. S.** uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie XXXIV części wstępnej wyroku tj. występku z art. 258§1 kk.

LXIV. Oskarżonego **Z. S.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXXV części wstępnej wyroku uznał za winnego, że w okresie od 16 czerwca 2005r. do 02 sierpnia 2005 roku w miejscowościach Ś., G., K., K. i innych działając wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. M. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem wartości 133.091,16zł w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...), oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 1.167.155 litrów i wartości co najmniej 2.917.887,50 zł, olej ten został odsprzedany w ilości co najmniej 25.984 litrów innym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, przy czym zarzucone mu przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat od obycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, tj. czynu z art.286 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 §1 kk i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 286 §1 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 złotych każda.

LXV. Oskarżonego **Z. S.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXXVI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005 r. do 02 sierpnia 2005r. w miejscowościach Ś., G., K., K. i innych działając z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., A. W. (1), J. M. i innymi osobami w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości co najmniej 1.167.155 litrów w ten sposób, że zakupywał przez nadzorowaną firmę (...), towar w postaci oleju opałowego, który następnie wprowadzano do obrotu jako olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie co najmniej 1.855.776,45 złotych, to jest czynu z art. 54 §1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 54§1 kks w zw. z art.38 §2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

LXVI. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 39§2 kks orzeczone wobec oskarżonego **Z. S.** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności.

LXVII. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **Z. S.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 58.500 zł.

LXVIII. Oskarżonego **S. L.** uniewinnił od popełnienia czynu mu zarzucanego, a opisanego w punkcie XXXVII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

LXIX. Oskarżonego **Z. K. (1)** w zakresie czynu opisanego w punkcie XXXVIII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005r do marca 2006r w miejscowości Z. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył we wprowadzeniu do obrotu uprzednio zakupionego przez H. R. od M. P. (2) odbarwionego oleju opałowego stanowiącego mienie znacznej wartości, w łącznej ilości co najmniej 240.000 litrów i wartości co najmniej 600.000 złotych, w ten sposób, że udostępnił swoją firmę PHU (...) celem przetransportowania tego paliwa, które to paliwo zostało sprzedane w obrocie jako olej napędowy wiedząc, iż paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, co stanowi czyn z art.23 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. 2004, nr 34, poz.293 z późn. zm.) w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie wyżej powołanych

przepisów skazał go, a na podstawie art. 23 ust. 3 wyżej powołanej ustawy i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę 150 stawek dziennych po 100 złotych każda.

LXX. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **Z. K. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 5.

LXXI. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **Z. K. (1)** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 1.200 zł.

LXXII. Oskarżonego **M. D.** uniewinnił od popełnienia czynu mu zarzucanego, a opisanego w punkcie XXXIX części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 258§1 kk.

LXXIII. Oskarżonego **M. D.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XL części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2005r. do grudnia 2005r. w miejscowościach Ś., G., Z., P. i innych działając wspólnie i w porozumieniu z T. B., M. P. (2), A. B., R. B., M. Z., M. W. (1) i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem wartości 33.027,84zł w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę PHU (...), oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 450.000 litrów i wartości co najmniej 1.125.000 zł, olej ten został odsprzedany w ilości co najmniej 9.600 litrów innym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym za umyślne przestępstwo podobne i przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w rozmiarze przekraczającym 6 miesięcy, tj. czynu z art.286 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw.z art. 64 §1 kk i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 286 §1 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 50 złotych każda.

LXXIV. Oskarżonego **M. D.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XLI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2005 do grudnia 2005r w miejscowościach Ś., G., Z., P. działając wspólnie i w porozumieniu z T. B., M. P. (2), A. B. R. B., M. Z., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości co najmniej 450.000 litrów zakupywanego uprzednio przez nadzorowaną firmę, PHU (...), który następnie był odsprzedawany niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie co najmniej 715.500 złotych, to jest czynu z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 54§1 kks w zw. z art. 38 §2 pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

LXXV. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 39 §2 kks orzeczone wobec oskarżonego **M. D.** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

LXXVI. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. D.** przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 15000 zł.

LXXVII. Oskarżonego **A. L.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XLII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 10 stycznia 2006r. do 07 lutego 2006r. w miejscowościach Ś., G., Z. i innych wspólnie z T. B., M. P. (2), A. B., R. B., J. N. oraz innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego, co stanowi występki z art. 258 §1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

LXXVIII. Oskarżonego **A. L.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XLIII części wstępnej wyroku uznał za winnego, że w okresie od 10 stycznia 2006r. do 07 lutego 2006r. w miejscowościach Ś., G., Z. i innych działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., M. P. (2), A. B., R. B., J. N. i innymi osobami, przy pomocy J. W. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej

622.311 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę (...) sp. z o.o. oleju opałowego w łącznej ilości co najmniej 180.380 litrów, wartości co najmniej 450.950 złotych i po uprzednim odbarwieniu go przez inne osoby, olej ten został odsprzedany innym osobom jako olej napędowy, a zatem wbrew przeznaczeniu tego paliwa oraz świadomości kupujących, tj. czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka.

LXXIX. Oskarżonego **A. L.** w zakresie czynu opisanego w punkcie XLIV części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 10 stycznia 2006 r. do 07 lutego 2006r. w miejscowościach Ś., G. i Z. i innych działając w zorganizowanej grupie oraz wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. B., M. P. (2), R. B., J. N. oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci paliwa w ilości 180.380 litrów ten sposób, iż olej ten był odsprzedawany niezgodnie z przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 286.804,20 złotych, to jest czynu z art. 54 § 1 kks w zw. art. 37§1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 54 §1 kks w zw. z art. 38§2pkt 1 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

LXXX. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 39 §2 kks orzeczone wobec oskarżonego **A. L.** kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

LXXXI. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **A. L.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 5.

LXXXII. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **A. L.** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 9.000 zł.

LXXXIII. Oskarżonego **M. W. (2)** w zakresie czynu opisanego w punkcie XLV części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od października 2005r do marca 2006r w miejscowościach C., G., Z. i innych działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził do obrotu przez nadzorowaną firmę (...) uprzednio odbarwiony przez inne osoby olej opałowy stanowiący mienie znacznej wartości, w łącznej ilości co najmniej 499.215 litrów i wartości co najmniej 1.248.037,50 złotych, które to paliwo zostało sprzedane w obrocie jako olej napędowy wiedząc, iż paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw płynnych i biopaliw płynnych, co stanowi czyn z art.23 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw płynnych i biopaliw płynnych (Dz.U. 2004, nr 34, poz.293 z późn. zm.) w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 23 ust.3 powołanej ustawy i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda.

LXXXIV. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **M. W. (2)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 5.

LXXXV. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. W. (2)** przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 17.472,50 zł.

LXXXVI. Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych A. B., A. W. (1), J. M., W. T., R. D., W. A., M. Z., M. W. (1), R. B., P. H., Z. K. (1), A. L., M. W. (2) kar pozbawienia wolności oraz grzywny zaliczył im okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, i tak wobec:

- A. B.: od 14 marca 2007 roku do 21 marca 2007 roku

- A. W. (1): od 03 kwietnia 2007 roku do 18 czerwca 2007 roku

- J. M.: od 09 maja 2007 roku do 14 maja 2007 roku
- W. T.: od 06 września 2007 roku do 07 września 2007 roku
- R. D.: od 30 października 2007 roku do 31 października 2007 roku
- W. A.: od 14 listopada 2007 roku do 15 listopada 2007 roku
- M. Z.: od 01 lipca 2008 roku do 14 sierpnia 2008 roku
- M. W. (1): 01 lipca 2008 roku do 14 sierpnia 2008 roku
- R. B.: od 15 października 2008 roku do 17 października 2008 roku
- P. H.: od 17 lipca 2008 r. do 01 września 2008 roku
- Z. K. (1): od 3 grudnia 2008 roku do 04 grudnia 2008 roku,
- A. L.: od 20 marca 2009 r. do 23 marca 2009 roku,
- M. W. (2): od 10 lutego 2009 roku do 11 lutego 2009 roku.

LXXXVII. Zasądził od Skarbu Państwa tytułem kosztów nieopłaconej obrony świadczonej z urzędu, na rzecz :

- adw. I. K. kwotę 4.132,80 zł,
- adw. M. P. (1) kwotę 4.501,80 zł,
- adw. S. D. kwotę 4.132,80 zł,
- adw. A. Ł. kwotę 4.132,80 zł,
- adw. N. J. kwotę 4.132,80 zł,
- adw. P. K. (1) kwotę 4.132,80 zł.

Sąd zwolnił oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w częściach im przypadających, obciążając nimi Skarb Państwa.

Wyrok zaskarżył prokurator oraz obrońcy oskarżonych: A. W. (1), W. A., W. T., R. B., J. W. (1), M. D., Z. S., A. B., J. N., A. L., T. B., M. Z., M. W. (1), R. D., Z. K. (1), T. J. i P. H..

Obrońca oskarżonego W. A. zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że:

a. oskarżony W. A. dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu mimo, iż analiza i prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego w sprawie, a w szczególności wyjaśnień ww. oskarżonego prowadzi do wniosku przeciwnego,

b. szkoda na rzecz pokrzywdzonych wymienionych w pkt XLII wyroku nie została naprawiona mimo, iż w rzeczywistości została w całości naprawiona,

2. obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść wyroku, mianowicie art. 5 §2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny zebranego materiału dowodowego a w szczególności

wyjaśnień osk. W. A. i osk. R. D. w sposób sprzeczny z wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego.

Obrońca oskarżonego W. A. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie osk. W. A. od popełnienia zarzucanego mu czynu, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego W. T. zaskarżył wyrok w zakresie pkt XXXII części dyspozytywnej wyroku.

Wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego – art. 23 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. 2004, nr 34, poz. 293 z późn. zm.) polegającą na jego błędnym zastosowaniu i przypisaniu oskarżonemu popełnienia przestępstwa tam opisanego pomimo tego, że zgodnie z ustalonym przez sąd I instancji stanem faktycznym nie doszło do wypełnienia przez oskarżonego jego znamion,

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony W. T. nabył od J. M. odbarwiony olej opałowy w ilości 70.000 litrów.

Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego W. T. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Obrońca oskarżonego R. B. adw. S. D. zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść wyroku, polegający na uznaniu oskarżonego R. B. winnym popełnienia przestępstw mu przypisanych, pomimo poważnych wątpliwości w tym zakresie.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp.

Obrońca oskarżonego J. W. (1) zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 69 §1 k.k. oraz art. 70 §1 pkt 1 k.k. poprzez niezastosowanie w sytuacji, gdy orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat jest wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego J. W. (1) celów kary i zapobieżenie powrotowi do przestępstwa

a w konsekwencji

- rażącą niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego J. W. (1) poprzez orzeczenie kary 1 roku pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, w sytuacji gdy orzeczono karę w minimalnym wymiarze, oskarżony złożył obszerne wyjaśnienia, które przyczyniły się do wyjaśnienia sprawy, wyraził skruchę i gotowość do poniesienia konsekwencji swojego czynu a ponadto aktualny stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu odbywanie bezwzględnej kary pozbawienia wolności w warunkach zakładu karnego.

Obrońca oskarżonego M. D. zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego.

Wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mających wpływ na jego treść polegających na przyjęciu, iż:

a. zachowanie oskarżonego M. D. wyczerpało znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 286 §1 k.k., podczas gdy brak świadomości oraz zamiaru bezpośredniego oskarżonego skutkowało nie tylko tym, iż oskarżony nie wprowadzał w błąd innych osób, w tym wypadku indywidualnych odbiorców oleju opałowego jako olej napędowy, ale także tym, że nie doprowadzał ich w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem,

b. oskarżony uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci oleju napędowego, który następnie odsprzedawał niezgodnie z jego przeznaczeniem jako wskazany olej napędowy, przez co uszczuplił podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 842.795,25 zł, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego, w postaci zeznań T. B., M. P. (2), M. Z., P. H. prowadzi do wniosku, iż oskarżony nie miał świadomości, że sprowadzany przez oskarżonych T. B., M. P. (2) z Niemiec olej opałowy jest odbarwiany, a następnie wprowadzany do obrotu jako olej napędowy,

c. oskarżony M. D. po uprzednim zakupie przez nadzorowaną firmę PHU (...) oleju opałowego w łącznej ilości 510.785 litrów, odbarwił go, po czym odsprzedał go innym osobom jako olej napędowy, podczas gdy zeznania świadków T. B., M. P. (2), P. H., M. Z., jednoznacznie przeczą tym ustaleniom,

2. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a. art. 5 §2 k.p.k. przez nieuwzględnienie na korzyść oskarżonych niedających się usunąć wątpliwości w zakresie zamiaru, świadomości M. D., okoliczności w jakich działał oskarżony w zakresie wprowadzania nielegalnego paliwa do obrotu, roli i udziału w tym procederze,

z ostrożności procesowej zarzucił również:

3. rażąco surowość kary wyrażającą się w wymierzeniu kary łącznej oskarżonemu M. D. w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy brak świadomości i zamiaru bezpośredniego oskarżonego odnośnie właściwości oleju opałowego w celu jego dalszej odsprzedaży jako oleju napędowego przemawiają za wymierzeniem kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres lat 3.

Obrońca oskarżonego M. D. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt LXXV, LXXVI, LXXVII i LXXVIII i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator zaskarżył wyrok w stosunku do :

1. W. T., T. J., R. D., P. H., A. M. (1), S. L., Z. K. (1) oraz M. W. (2) w całości
2. Z. S. w zakresie rozstrzygnięcia co do czynu opisanego w punkcie XXXIV części wstępnej wyroku
3. M. D. w zakresie rozstrzygnięcia co do czynu opisanego w punkcie XXXIX części wstępnej wyroku
4. T. B., A. B., W. A., M. W. (1), R. B., J. W. (1) oraz A. L. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze.

Prokurator wniósł apelację na niekorzyść oskarżonych T. B., A. B., W. A., M. W. (1), R. B., J. W. (1), A. L., W. T., T. J., R. D., P. H. A. M. (1), S. L., Z. K. (1), M. W. (2), M. D. oraz Z. S..

Prokurator wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie uniewinnienia S. L. i A. M. (1) od zarzucanych im przestępstw, polegający na uznaniu, iż okoliczność w postaci konsekwentnego nieprzyznawania się oskarżonych oraz dowody ujawnione na rozprawie, wzbudzają nie dające się usunąć wątpliwości, związane z istnieniem świadomości oskarżonych co do przestępczego charakteru zarzucanych im czynów, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego, dokonywana kompleksowo, we wzajemnym ze sobą powiązaniu, wskazuje na istnienie ewidentnej podstawy dowodowej do przypisania oskarżonym winy
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia, a wyrażający się w skutkującym uniewinnieniem - przyjęciu, iż oskarżeni P. H., M. D. i Z. S. nie mieli świadomości udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, a ich działania polegające na popełnieniu przypisanych im przestępstw zrealizowane zostały w ramach zwykłego współsprawstwa, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności wyjaśnień T. B., zeznań P. P., jak też wyjaśnień samych oskarżonych dokonywana kompleksowo, we wzajemnym ze sobą powiązaniu, wskazuje na istnienie ewidentnej podstawy dowodowej do przypisania oskarżonym winy w zakresie czynu z art. 258§ 1 kk
3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na skutkującym zmianą kwalifikacji prawnej czynu z art. 286§ 1 kk na art. 23 ust. 1 i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych - uznaniu, iż nie poczyniono ustaleń co do dalszego losu zakupionego przez oskarżonych odbarwionego oleju, co w konsekwencji spowodowało brak jednoznacznych dowodów do stwierdzenia szczególnego zamiaru kierunkowego w działaniu W. T. oraz T. J., podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego, dokonywana kompleksowo, we wzajemnym ze sobą powiązaniu, wskazuje iż oskarżeni mieli świadomość dalszego przeznaczenia odbarwionego oleju i tym samym wyczerpali swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 286§ 1 kk
4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na skutkującym zmianą kwalifikacji prawnej czynu z art. 286§ 1 kk na art. 23 ust. 1 i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych - uznaniu, iż R. D., M. W. (2) oraz P. H. pośrednicząc w zakupie odbarwionego oleju opałowego działali jedynie z zamiarem ewentualnym wprowadzenia w błąd odbiorców końcowych co do rodzaju kupowanego przez nich oleju, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego, dokonywana kompleksowo, we wzajemnym ze sobą powiązaniu, wskazuje iż oskarżeni działali kierunkowo, mając pełną świadomość dalszego przeznaczenia oleju i tym samym wyczerpali swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 286§ 1 kk
5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na skutkującym zmianą kwalifikacji prawnej czynu z art. 286§ 1 kk na art. 23 ust. 1 i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych - uznaniu, iż oskarżony Z. K. (1) przewożąc jedynie odbarwiony olej działał jedynie w zamiarze ewentualnym wprowadzenia w błąd odbiorców końcowych co do rodzaju kupowanego przez nich oleju, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego, dokonywana kompleksowo, we wzajemnym ze sobą powiązaniu, wskazuje iż oskarżony działał kierunkowo, mając pełną świadomość dalszego przeznaczenia oleju i tym samym wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 286§ 1 kk
6. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej T. B., wyrażającą się w orzeczeniu kary łącznej trzech lat pozbawienia wolności, a tym samym pozbawieniu tej kary stopnia dolegliwości adekwatnego dla winy, podczas gdy zorganizowany, powtarzający się sposób działania w/w, ilość odbarwionego oleju, powstała na skutek przestępczego działania szkoda, a więc znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, uzasadniają wymierzenie istotnie wyższej kary
7. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej A. B., wyrażającą się w orzeczeniu kary łącznej dwóch lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności, a tym samym pozbawieniu tej kary stopnia dolegliwości adekwatnego dla winy, podczas gdy zorganizowany, powtarzający się sposób działania oskarżonego, ilość odbarwionego oleju, powstała na skutek przestępczego działania szkoda, a więc znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, uzasadniają wymierzenie istotnie wyższej kary

8. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej W. A. wyrażającą się w orzeczeniu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres pięciu lat próby, a tym samym pozbawieniu tej kary stopnia dolegliwości adekwatnego dla winy, podczas gdy zorganizowany, powtarzający się sposób działania oskarżonego, ilość odbarwionego oleju, powstała na skutek przestępczego działania szkoda, a więc znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, uzasadniają wymierzenie kary bezwzględnego pozbawienia wolności rażąco niewspółmierność kary wymierzonej J. W. (1) wyrażającą się w orzeczeniu kary jednego roku pozbawienia wolności, a tym samym pozbawieniu tej kary stopnia dolegliwości adekwatnego dla winy, podczas gdy sposób działania oskarżonego, ilość odbarwionego oleju, powstała na skutek przestępczego działania szkoda, a więc znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów oraz fakt, iż dopuścił się on popełnienia zarzucanego mu czynu w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, uzasadniają wymierzenie istotnie wyższej kary

9. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej M. W. (1), wyrażającą się w orzeczeniu kary łącznej dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres czterech lat próby, a tym samym pozbawieniu tej kary stopnia dolegliwości adekwatnego dla winy, podczas gdy zorganizowany, powtarzający się sposób działania oskarżonego, ilość odbarwionego oleju, powstała na skutek przestępczego działania szkoda, a więc znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, uzasadniają wymierzenie kary bezwzględnego pozbawienia wolności

10. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej A. L., wyrażającą się w orzeczeniu kary łącznej dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres pięciu lat próby, a tym samym pozbawieniu tej kary stopnia dolegliwości adekwatnego dla winy, podczas gdy zorganizowany, powtarzający się sposób działania oskarżonego, ilość odbarwionego oleju, powstała na skutek przestępczego działania szkoda, a więc znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, uzasadniają wymierzenie kary bezwzględnego pozbawienia wolności

11. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej R. B., wyrażającą się w orzeczeniu kary łącznej dwóch lat pozbawienia wolności, a tym samym pozbawieniu tej kary stopnia dolegliwości adekwatnego dla winy, podczas gdy zorganizowany, powtarzający się sposób działania oskarżonego, ilość odbarwionego oleju, powstała na skutek przestępczego działania szkoda, a więc znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, uzasadniają wymierzenie istotnie wyższej kary

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonych S. L., A. M. (1), P. H., W. T., T. J., R. D., M. W. (2) oraz Z. K. (1) i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp.
2. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie T. B. kary łącznej 5 lat bezwzględnego pozbawienia wolności
3. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie A. B. kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności
4. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie W. A. kary bezwzględnego pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy
5. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie J. W. (1) kary bezwzględnego pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy
6. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie M. W. (1) kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy
7. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie A. L. kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat

8. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie R. B. kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności

9. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia co do czynu z art. 258§ 1 kk, zarzuconego Z. S. w punkcie XXXIV części wstępnej wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp.

10. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia co do czynu z art. 258§ 1 kk, zarzuconego M. D. w punkcie XXXIX części wstępnej wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp.

Obrońca oskarżonego A. W. (1) zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego.

Skarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania przez naruszenie art.7 i 4 kpk przez pozbawienie w znacznej części wiarygodności wyjaśnień oskarżonego A. W. (1), a danie wiary faktom wskazanym w zeznaniach świadków i wyjaśnieniach innych oskarżonych, które rzekomo wskazują na to, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu;

2) obrazę przepisów postępowania przez naruszenie art.7 i 5 §2 kpk przez jednostronną i selektywną ocenę wyjaśnień oskarżonego A. B. i pominięcie istotnego faktu, że oskarżonemu A. B. sugerowano odpowiedzi podczas postępowania przygotowawczego;

3) obrazę przepisów postępowania przez naruszenie art.7 i 5§2 kpk przez niewyjaśnienie wątpliwości dotyczących rzeczywistej przyczyny zaprzestania uczestnictwa oskarżonego A. W. (1) w obrocie paliwami w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej;

4) obrazę przepisów postępowania przez naruszenie art.4 i 5§2 kpk przez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności sprawy, a zatem także tych, które przemawiają na korzyść oskarżonego, w tym w szczególności wyjaśnień oskarżonego A. W. (1);

5) obrazę przepisów postępowania przez naruszenie art.5§2 kpk przez rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego wątpliwości istniejących w przedmiotowym postępowaniu, co do przebiegu zdarzenia na skutek odmowy wiarygodności dowodu z wyjaśnień oskarżonego;

6) obrazę przepisów postępowania przez naruszenie art.2 §2 kpk przez przyjęcie za pełnowartościowy dowód wyjaśnienia pozostałych oskarżonych i świadków dotyczących udziału oskarżonego A. W. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej, w szczególności zeznań oskarżonego M. P. (2), wobec którego zapadł w niniejszej sprawie wyjątkowo łagodny wyrok;

7) obrazę przepisów prawa materialnego poprzez uznanie, że zachowanie oskarżonego A. W. (1) wyczerpuje ustawowe znamiona przestępstwa stypizowanego w treści art.258 §1 kk;

8) obrazę przepisów prawa materialnego poprzez uznanie, że zachowanie oskarżonego A. W. (1) wyczerpuje ustawowe znamiona przestępstwa stypizowanego w treści art.286 § 1 kk;

9) obrazę przepisów prawa materialnego poprzez uznanie, że zachowanie oskarżonego A. W. (1) wyczerpuje ustawowe znamiona przestępstwa stypizowanego w treści art.54 §1 kks;

10) obrazę przepisów prawa materialnego poprzez uznanie, że zachodzą przesłanki do nadzwyczajnego obostrzenia kary z art.37 §1 pkt 1 i 5;

11) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia przez błędne ustalenie, że oskarżony A. W. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej;

12) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia przez błędne ustalenie, jakoby oskarżony A. W. (1) odbarwiał paliwo, wbrew przeciwnej treści zeznaniom oskarżonego J. M.;

13) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia przez błędne ustalenie przyczyn, dla których oskarżony A. W. (1) podjął współpracę ze Z. S. w zakresie prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa pod firmą (...);

14) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia przez błędne ustalenie, że oskarżony A. W. (1) doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem;

15) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia przez błędne ustalenie, że oskarżony A. W. (1) uchylał się od opodatkowania akcyzą towaru w postaci co najmniej 167 155 litrów;

16) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia przez pominięcie ustalenia rzeczywistej przyczyny odstąpienia przez oskarżonego A. W. (1) handlu paliwem;

17) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu odpowiedzialności oskarżonego A. W. (1) z szkody ujawnione w samochodach pokrzywdzonych;

18) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony osiągnął korzyść majątkową w wyniku przestępstwa;

19) rażąca niewspółmierność kary w stosunku do wagi popełnionego czynu wynikająca z przyjęcia prewencyjnej postawy, iż kara 2 lat i 6 miesięcy stanowi przestrożę dla innych osób przed popełnieniem przestępstwa, umocniły w nich prawidłowe postawy wobec obowiązującego prawa a także aby była bodźcem do zmiany postępowania i zapobiegała powrotowi do przestępstwa w przyszłości.

Obrońca oskarżonego A. W. (1) wniósł:

1) o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie:

2) o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania I instancji, ewentualnie:

o orzeczenie łagodniejszej kary.

Obrońca z urzędu oskarżonego Z. S. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 października 2012 r. sygn. akt II K 211/08 na korzyść oskarżonego Z. S. w części, tj. w zakresie pkt LXVI, LXVII, LXVIII, LXIX oraz w punkcie LXXXIX.

Powyższemu wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, polegający na uznaniu, że:

(-)oskarżony Z. S. miał świadomość, iż nabywany przez niego olej opałowy był następnie odbarwiany i odsprzedawany jako olej napędowy, podczas gdy z wyjaśnień współoskarżonych A. W.(1) i T. B. oraz zeznań świadka M. P. (2) wynika, że oskarżony nie był człowiekiem zaufanym grupy przestępczej, był izolowany od informacji oraz jej członków, a jego funkcja sprowadzała się jedynie do czynności formalnych, zaś żaden dowód nie potwierdził, że oskarżony był informowany bądź wiedział o faktycznym przedmiocie działalności grupy przestępczej T. B.,

- oskarżony Z. S. działał z zamiarem uszczuplenia należności podatkowych, mimo, iż z wyjaśnień współoskarżonych A. W.(1) i T. B. oraz zeznań świadka M. P. (2) wynikało, że oskarżony nie posiadał wiedzy o tym, że nabywany przez niego olej jest następnie odbarwiany i sprzedawany jako olej napędowy, a tym samym przygotowywał dokumentację do Urzędu Skarbowego zgodnie z posiadanym stanem wiedzy.

2. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia tj.:

- art. 424 § 1 k.p.k. polegające na sporządzeniu uzasadnienia wyroku w sposób uniemożliwiający prawidłową kontrolę wydanego orzeczenia, a w szczególności nieustosunkowanie się do wyjaśnień złożonych przez oskarżonego na rozprawie, w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów, bez wyjaśnienia przyczyn zajętego stanowiska.

- art. 4, 5, 7 i 410 k.p.k. polegające na jednostronnej ocenie dowodów oraz rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego.

- art. 193 § 1 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego celem ustalenia składu i właściwości oleju, który miał być przedmiotem obrotu przez oskarżonego i dowolne przyjęcie, że olej ten był gorszy jakościowo od standardowych paliw, podczas gdy ustalenia w powyższym zakresie wymagały zasięgnięcia wiadomości specjalnych,

- naruszenie prawa materialnego tj. § 14 ust. 2 pkt 5 w zw. z § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez przyznanie obrońcy z urzędu kwoty 4.132,80 zł, podczas gdy, zgodnie z treścią w/w przepisu, biorąc pod uwagę ilość rozpraw koszty nieopłaconej obrony z urzędu według stawek minimalnych wynoszą 4.428,00 zł.

ewentualnie zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

3. rażąco surowość kary wymierzonej oskarżonemu.

Wskazując na powyższe wniósł o:

1. zmianę pkt LXVI i LXVII zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego Z. S. od popełnienia zarzucanych mu czynów oraz zmianę punktu LXXXIX wyroku i zasądzenie na rzecz obrońcy oskarżonego Z. S. kwoty 4.428 zł tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu.

ewentualnie wnoszę o:

2. zmianę rozstrzygnięcia w przedmiocie orzeczonej wobec oskarżonego Z. S. kary i wymierzenie oskarżonemu kary łącznej w rozmiarze dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata.

Obrońca oskarżonego A. B., zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp., z dnia 18 października 2012 r. - w całości.

Skarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający istotny wpływ na jego treść, a polegający na niesłusznym przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na bezsporne przyjęcie, że oskarżony w okresie od 16.06.2005 r., do dnia 8.02.2006 r., wraz z ustalonymi (wskazanymi w pkt VIII sentencji wyroku) i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z

przeznaczeniem jako oleju napędowego, w sytuacji gdy prawidłowa ocena zebranych dowodów - nie pozwala na przypisanie oskarżonemu dokonania przestępstwa ujętego w art. 258 § 1 kk.

2. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 i art. 410 kk oraz art. 424 § 1 i 2 kk, poprzez nienależyte rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynienie jednostronnych ustaleń faktycznych w oparciu o wybiórcze potraktowanie zebranych dowodów oraz sporządzenie uzasadnienia wyroku bez należytego wskazania stanu faktycznego w zakresie strony przedmiotowej i podmiotowej czynów zarzucanych oskarżonemu A. B., a także ich kwalifikacji prawnej co mogło mieć wpływ na treść wyroku.

3. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu tj. kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności bez możliwości warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas gdy w sytuacji procesowej oskarżonego Sąd miał możliwość i winien zastosować karę łagodniejszą

Mając powyższe na uwadze, obrońca wniósł, ażeby Sąd Odwoławczy:

a) zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił oskarżonego od przypisanych mu czynów w pkt V, VI, VII części wstępnej wyroku

ewentualnie, w razie nieuwzględnienia powyższego

b) uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

W razie gdyby Sąd II instancji nie podzielił powyższej argumentacji wniósł ażeby:

c) zmienił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na stosowny okres.

Obrońca oskarżonego **J. N.** wyrok zaskarżył, w pkt. XXVI w całości, natomiast co do pkt. XXVII-XXX w zakresie wymierzonych kar jednostkowych oraz kary łącznej.

Wyrokowi zarzucił:

I. w odniesieniu do czynu przypisanemu oskarżonemu w pkt. XXVI wyroku, błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o winie oskarżonego (pkt. I i II wyroku) polegający na :

1. uznaniu za udowodnione, że oskarżony w okresie od 10.01.2006- 7.02.2006 r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w której wchodził T. B., A. B., M. P. (2), R. B., A. L., gdy tymczasem nie zostało wykazane, by oskarżony swą świadomością obejmował działanie jakiegokolwiek grupy przestępczej, by miał świadomość działania w jej strukturach i by strukturom tym a także ewentualnej hierarchii takiej grupy był on podporządkowany, by miał on świadomość wykonywania zadań zleconych na rzecz grupy

2. nietrafności przyjętych kryteriów oceny wyrażającej się w interpretowaniu wszelkich ujawnionych w sprawie faktów pod założoną z góry tezę o winie oskarżonego, przy czym interpretacja ta przebiegła całkowicie dowolnie, przez co w części dotyczącej ustaleń stanu faktycznego doszło do „wykreowania” przez Sąd rzeczywistości, w oderwaniu od istniejących w sprawie dowodów, co jest szczególnie rażące jeśli weźmie się pod uwagę sposób w jaki Sąd uzasadnił przypisanie oskarżonemu czynu opisanego w pkt. I wyroku.

II. W odniesieniu do punktów XXVII-XXX wyroku, na zasadzie art. 438 pkt. 4 kpk, rażąco niewspółmierną surowość kary, której wymiar niezależnie od sformułowanych wyżej zarzutów apelacji nie uwzględnia należyście warunków i okoliczności osobistych oskarżonego, zakresu popełnionych przez niego czynów ich społecznej szkodliwości oraz warunków prewencji generalnej i indywidualnej.

Wskazując na powyższe zarzuty apelacji obrońca J. N. wniósł o:

1. uniewinnienie oskarżonego od czynu opisanego w pkt XXVI wyroku a ewentualnie o uchylenie w tym zakresie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądu Okręgowemu w Gorzowie Wlkp.

2. złagodzenie kary wymierzonej oskarżonemu za czyny opisane w pkt XXVI-XXIX wymierzenie mu kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonego A. L. zaskarżył wyrok w części, tj. co do pkt. LXXIX, LXXX, LXXXI, LXXXII, LXXXIII, LXXXIV w zakresie dotyczącym oskarżonego A. L..

Wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego oraz tj.

art. 4kpk, art. 5 §1 i 2 kpk, art. 7 kpk poprzez ocenę dowodów sprzeczną z zasadami określonymi w tych przepisach, a w szczególności dowolną a nie swobodną ocenę dowodów oraz naruszenie zasady obiektywizmu, domniemania niewinności i rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego poprzez

- przyjęcie, że A. L. był współnikiem J. N. i nadzorował wraz z nim stworzenie i działalność firmy (...) sp z o.o. jak również brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zwłaszcza wyjaśnienia J. W. (1) wskazują, że to J. N. podpisywał umowy, posiadał pieczętki, zaś A. L. był wyłącznie jego kierownicą

- przyjęcie iż cystern tych, jakie zostały dostarczone do firmy (...) sp. z o.o. i poddane odbarwieniu i wprowadzonych do obrotu, było 6 podczas gdy idąc za tokiem rozumowania Sadu i przyjmując wersję najkorzystniejszą uznać należy, że cystern sprowadzonych mogło być 6 z czego w Ś. zgodnie z ustaleniami zatrzymano 3, w konsekwencji do obrotu mogło być wprowadzonych 3, co ma bezpośredni wpływ na ustaloną przez Sąd wartość oleju oraz ewentualnie uzyskanych korzyści majątkowych jak i wysokości akcyzy

- uznanie, iż w dacie od 10 stycznia 2006 r. do 07 lutego 2006 r. oskarżony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim, mieniem w kwocie co najmniej 622 311 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do przeznaczenia tego paliwa oraz wbrew ich świadomości podczas gdy nie ustalono żadnego pokrzywdzonego z okresu powstania spółki (...) w związku z czym nie ma dowodów, że paliwo faktycznie zostało sprzedane, a już tym bardziej, że zostało sprzedane jako olej napędowy i że nabywcy nie mieli świadomości, co kupują,
- poprzez zastosowanie przy obliczaniu uszczuplenia należnego Skarbowi Państwa podatku stawki akcyzy na olej napędowy wbrew ustaleniu, że sprzedawany był olej opałowy a nie napędowy.

art. **6 kpk w zw. z art. 396 § 3 kpk** poprzez brak zawiadomienia oskarżonego A. L. o czynnościach przeprowadzonych w drodze pomocy prawnej przez Sądy wezwane,

2. naruszenie prawa materialnego tj.:

art. 54 § 1 kks poprzez niewłaściwe zastosowanie podczas gdy podmiotem przestępstwa określonego w tym przepisie może być jedynie osoba fizyczna, na której ciąży obowiązek podatkowy, osoba reprezentująca spółkę, a jednocześnie, gdy w myśl tego przepisu przedmiotem opodatkowania może być tylko działalność legalna, nigdy sprzeczna z prawem., nadto przy braku ustalenia kto powinien składać deklaracje, kto je faktycznie składał, a także poprzez zastosowanie tegoż przepisu mimo ustalenia, że sprzedawany był olej opałowy od którego akcyza była odprowadzana

§ 1-3 kks poprzez uznanie, że jedno i to samo przestępne działanie stanowi dwa przestępstwa i wymierzenie kary za każdy czyn z osobna oraz kary łącznej poprzez połączenie wszystkich trzech kar pozbawienia wolności podczas gdy wykonaniu podlegała tylko jedna kara.

Obrońca oskarżonego A. L. wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie
- 2) uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego T. B. zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego.:

Wyrokowi zarzucił:

I. naruszenie przepisów postępowania karnego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia,

- **a to art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 80 k.p.k.** poprzez prowadzenie rozprawy w dniach 12.03.2012r., 16.04.2012r., 24.05.2012r. pomimo, iż oskarżony T. B. był pozbawiony wolności w związku z odbywaniem kary, a rozprawa przed Sądem Okręgowym odbywała się pod nieobecność obrońcy, przy czym jego udział w rozprawie ma charakter obligatoryjny

- **a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.** poprzez dokonanie dowolnej oceny zeznań M. P. (2), a także wyjaśnień oskarżonych złożonych wyłącznie w postępowaniu przygotowawczym i oparciu czynionych ustaleń na niespójnych, niejasnych i sprzecznych wewnątrznie depozycjach, z jednoczesnym całkowitym pominięciem dowodów dla oskarżonego korzystnych, o charakterze obiektywnym, a to wyjaśnień oskarżonych złożonych w postępowaniu jurysdykcyjnym, w których oskarżeni wskazywali na przyczyny dla których pierwotnie przyznawali się do stawianych zarzutów i składali wyjaśnienia określonej treści w celu uzyskania korzyści procesowej w postaci uniknięcia zastosowania ewentualnie uchylenia stosowania tymczasowego aresztowania,
- **a to art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 2 § 2 k.p.k.** poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości, które wyłoniły się w toku przeprowadzonego przez Sąd pierwszej instancji postępowania, wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, a więc wbrew zasadzie in dubio pro reo, dotyczących udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej uzyskiwanych z tego tytułu dochodów, doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem osób opisanych w części dyspozytywnej wyroku, uchylania się od opodatkowania akcyzą oraz kierowaniem przestępstwem podrobienia dokumentu przez J. N.,
- **a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 k.p.k.** poprzez ujawnienie się sprzeczności w treści części dyspozytywnej wyroku z treścią uzasadnienia polegającą na uznaniu w części dyspozytywnej wyroku, że oskarżony T. B. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw w okresie od 16 czerwca 2005r. do 8 lutego 2006r., podczas gdy treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku k. 1 wynika, iż oskarżony T. B. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw w okresie od połowy czerwca 2005r. do początku lutego 2008r.
- a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. **polegającego na:**
 - 1) braku ustalenia w części faktycznej uzasadnienia wyroku dotyczącego czynu opisanego w pkt IV części dyspozytywnej wyroku, albowiem jak wynika z treści uzasadnienia na k. 59 rozważania Sądu ogniskowały się wokół przestępstwa pomocnictwa do sfalszowania dokumentu, tj. art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk, podczas gdy T. B. uznany został za winnego kierowania przestępstwem, tj. czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk, przy czym Sąd, z jednej strony określał zachowanie T. B. jako sprawcy działającego z zamiarem by J. N. popełnił przestępstwo i w tym celu dostarczając mu pieczętkę ułatwił jego popełnienie (k. 62), z drugiej natomiast ustalił, iż T. B. polecił J. N. popełnienie przestępstwa (k.61),
 - 2) na sporządzeniu uzasadnienia wyroku z pominięciem w uzasadnieniu wyroku wskazania faktów jakie Sąd I Instancji uznał za nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i braku spójnego i logicznego uzasadnienia, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a w szczególności braku spójnego i logicznego

wyjaśnienia istotnych różnic w treści wyjaśnień oskarżonych, które ulegały istotnym zmianom w zależności od stadium prowadzonego postępowania,

II. spowodowany licznymi i poważnymi uchybieniami natury procesowej błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na bezprawnym i nieuzasadnionym przyjęciu, że:

a) oskarżony T. B. w okresie od 16 czerwca 2005r. do 8 lutego 2006r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw polegających na odbarwianiu zakupionego uprzednio oleju opałowego, a następnie jego odsprzedaży niezgodnie z przeznaczeniem jako oleju napędowego,

b) oskarżony w okresie od 16 czerwca 2005r. do 8 lutego 2006r. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził inne osoby do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd w ten sposób, że po wcześniejszym zakupie oleju opałowego i po wcześniejszym odbarwieniu go wspólnie z M. P. (2), A. W. (1), J. M., paliwo to zostało odsprzedane różnym osobom jako olej napędowy,

c) przyjęcie, że oskarżony w dniu 31 stycznia 2006r. kierował dokonany przez J. N. podrobieniem umowy

w sytuacji gdy powyższe nie znajduje potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w sprawie, a zebrany w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy wręcz temu przeczy,

alternatywnie

w przypadku uznania przez Sąd Apelacyjny, iż Sąd Okręgowy nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych

III. obrazę przepisów prawa materialnego, poprzez:

- naruszenie art. 23 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U.2004, nr 34, poz. 293 z późn. zm.) poprzez błędne przyjęcie w pkt II części dyspozytywnej wyroku, iż działanie oskarżonego polegające na zakupie oleju opałowego i po wcześniejszym odbarwieniu go wspólnie z M. P. (2), A. W. (1), J. M. oraz odsprzedanie różnym osobom jako olej napędowy stanowi występki z art. 286 § 1 kk podczas gdy nie pozwala na powyższe dyspozycja art. 23 ust. 1 cytowanej ustawy, który stanowi *lex specialis* wobec art. 286 § 1 kk

- o zmianę wyroku w zaskarżonej części i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy przez uniewinnienie oskarżonego T. B. od popełnienia zarzucanych mu czynów

ewentualnie

- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego A. B. adw. M. E. zaskarżył wyrok na korzyść oskarżonego, zaskarżonemu orzeczeniu zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w tym zakresie i mający wpływ na jego treść, a wyrażający się w przekonaniu, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej, w sytuacji gdy brak jest materiału dowodowego umożliwiającego w sposób bezsporny na czynienie takich ustaleń,

2. naruszenie prawa materialnego, a to art. 286 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, iż działania oskarżonego wyczerpują znamiona tego występkę, podczas gdy brak jest po stronie w/w oskarżonego elementu możliwości wprowadzenia w błąd osób, które finalnie zakupiły paliwo, co do jego jakości i charakteru, a także brak jest wykazania, iż nastąpiło faktyczne doprowadzenie pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem,

3. naruszenie prawa materialnego, a to art. 54 § 1 k.k.s. poprzez przyjęcie, iż oskarżony w rozumieniu tego przepisu jest podatnikiem to jest podmiotem zobowiązanym lub uprawnionym do ujawnienia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub też złożenia odpowiedniej deklaracji odnośnie wymiaru podatku,

4. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia, a to:

- art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie błędnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego i zbytnią dowolność w zakresie jego oceny, a w szczególności poprzez oparcie swoich ustaleń jedynie na podstawie okoliczności obciążających oskarżonego i pominięcie dowodów świadczących o niewinności oskarżonego,
- art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie podjęcia czynności w celu wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w szczególności poprzez niewyeliminowanie sprzeczności w materiale dowodowym w zakresie ilości transportów paliwa, jego cen i nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości dla wyliczenia faktycznej korzyści, którą odniósł oskarżony A. B. a tym samym poczynienie dowolnych ustaleń w tym zakresie,
- art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. oraz art. 391 § 1 k.p.k. poprzez nieodniesienie się z uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do zeznań świadka J. S. (1), niewskazaniu czy Sąd dał czy też nie im wiarę, ewentualnie w jakim zakresie, a także nieodczytanie na rozprawie w dniu 2 grudnia 2010 r. wszystkich protokołów z przesłuchań tego świadka z postępowania przygotowawczego,
- art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie podjęcia czynności w celu wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w szczególności poprzez niedopuszczenie i nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z dokumentu w postaci kartki z odręcznymi zapiskami, które zgodnie z wyjaśnieniami A. B. potwierdzały jego wersję, że w/w nie uczestniczył w podziale zysków pomiędzy T. B. a M. P. (2), a osiągnane przez nich, a wskazane na tej kartce korzyści odbiegają od treści złożonych przez tych oskarżonych/świadków wyjaśnień/zeznań,
- art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie podjęcia czynności w celu wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w szczególności poprzez niewyeliminowanie sprzeczności w materiale dowodowym, któremu Sąd daje w całości wiarę to jest zeznaniom świadka M. P. (2)
- art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku motywów dla których Sąd ocenił jedynie jako wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych oraz zeznania świadków złożone na etapie postępowania przygotowawczego a nie dał wiary wyjaśnieniom i zeznaniom składanym przed Sądem I instancji,
- art. 424 § 2 k.p.k. poprzez wewnętrzną sprzeczność w treści uzasadnienia wyroku w zakresie okoliczności dotyczących wymiaru kary w stosunku do oskarżonego A. B..

Mając powyższe zarzuty na względzie obrońca A. B. wniósł o:

- uchylenie wyroku w zakresie pkt VIII i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,
- zmianę wyroku w zakresie pkt IX i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu,
- zmianę wyroku w zakresie pkt X i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Obrońca oskarżonego R. B. zaskarżyła wyrok na korzyść oskarżonego, zaskarżonemu orzeczeniu zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w tym zakresie i mający wpływ na jego treść, a wyrażający się w przekonaniu, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przyjęcia,

iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej, w sytuacji gdy brak jest materiału dowodowego umożliwiającego w sposób bezsporny na czynienie takich ustaleń,

2. naruszenie prawa materialnego, a to art. 286 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, iż działania oskarżonego wyczerpują znamiona tego występkę, podczas gdy brak jest po stronie w/w oskarżonego elementu możliwości wprowadzenia w błąd osób, które finalnie zakupiły paliwo, co do jego jakości i charakteru, a także brak jest wykazania, iż nastąpiło faktyczne doprowadzenie pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem,

3. naruszenie prawa materialnego, a to art. 54 § 1 k.k.s. poprzez przyjęcie, iż oskarżony w rozumieniu tego przepisu jest podatnikiem to jest podmiotem zobowiązanym lub uprawnionym do ujawnienia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub też złożenia odpowiedniej deklaracji odnośnie wymiaru podatku,

4. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia, a to:

- art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie błędnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego i zbytnią dowolność w zakresie jego oceny, a w szczególności poprzez oparcie swoich ustaleń jedynie na podstawie okoliczności obciążających oskarżonego i pominięcie dowodów świadczących o niewinności oskarżonego,
- art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie podjęcia czynności w celu wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w szczególności poprzez niewyeliminowanie sprzeczności w materiale dowodowym w zakresie ilości transportów paliwa, jego cen i nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości dla wyliczenia faktycznej korzyści, którą odniósł oskarżony R. B. a tym samym poczynienie dowolnych ustaleń w tym zakresie,
- art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. oraz art. 391 § 1 k.p.k. poprzez nieodniesienie się z uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do zeznań świadka J. S. (1), niewskazaniu czy Sąd dał czy też nie im wiarę, ewentualnie w jakim zakresie, a także nieodczytanie na rozprawie w dniu 2 grudnia 2010 r. wszystkich protokołów z przesłuchań tego świadka z postępowania przygotowawczego,
- art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie podjęcia czynności w celu wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w szczególności poprzez niedopuszczenie i nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z dokumentu w postaci kartki z odręcznymi zapiskami, które zgodnie z wyjaśnieniami R. B. potwierdzały jego wersję, że w/w nie uczestniczył w podziale zysków pomiędzy T. B. a M. P. (2), a osiągnęte przez nich, a wskazane na tej kartce korzyści odbiegają od treści złożonych przez tych oskarżonych/świadków wyjaśnień/zeznań,
- art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie podjęcia czynności w celu wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w szczególności poprzez niewyeliminowanie sprzeczności w materiale dowodowym, któremu Sąd daje w całości wiarę to jest zeznaniom świadka M. P. (2)
- art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku motywów dla których Sąd ocenił jedynie jako wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych oraz zeznania świadków złożone na etapie postępowania przygotowawczego a nie dał wiary wyjaśnieniom i zeznaniom składanym przed Sądem I instancji,
- art. 424 § 2 k.p.k. poprzez wewnętrzną sprzeczność w treści uzasadnienia wyroku w zakresie okoliczności dotyczących wymiaru kary w stosunku do oskarżonego R. B..

Mając powyższe zarzuty na względzie obrońca R. B. wniosła o:

- uchylenie wyroku w zakresie pkt LVII i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,

- zmianę wyroku w zakresie pkt LVIII i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu,
- zmianę wyroku w zakresie pkt LIX i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Obrońca oskarżonych **M. Z., M. W. (1), R. D., Z. K. (1), T. J. i P. H.** zaskarżył wyrok co do punktów XXXIV-XXXVIII, XLIII- LII, LIV- LVI, LXXI-LXXIII na korzyść ww. oskarżonych.

Wyrokowi zarzucił:

1/. obrazę przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk poprzez jego błędną wykładnię i jego nie właściwe zastosowanie przez wyrażenie poglądu, iż oskarżeni M. Z. oraz M. W. (1) dopuścili się przestępstwa opisanego ww. przepisie, podczas gdy z dokładnej analizy okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, iż w wyniku zachowań ww. oskarżonych nie doszło do pokrzywdzenia żadnej osoby;

- art. 258 § 1 kk poprzez jego błędną wykładnię i jego nie właściwe zastosowanie przez przyjęcie wobec oskarżonych M. Z. oraz M. W. (1) tak kwalifikowanego przestępstwa, podczas gdy z dokładnej analizy okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, że jeżeli popełnili oni jakiegokolwiek przestępstwo oszustwa to zostało ono zrealizowane w ramach zwykłego współsprawstwa, a ich zachowanie miało jedynie charakter współdziałania z grupą o ile takowa w ogóle funkcjonowała,

- art. 23 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw płynnych i biopaliw płynnych (Dz.U. 2004, 34, poz. 293 z późn. zm.) poprzez jego błędną wykładnię i jego nie właściwe zastosowanie przez wyrażenie poglądu, iż oskarżeni R. D., P. H., T. J. oraz Z. K. (1) dopuścili się przestępstwa opisanego ww. przepisie, podczas gdy z dokładnej analizy okoliczności przedmiotowej sprawy, a przede wszystkim w okoliczności braku wykonania w toku niniejszego postępowania dokładnych badań próbek paliwa jakim dysponowali ww. oskarżeni oraz braku pokrzywdzonych nie można stwierdzić aby owe paliwo nie spełniało wymagań jakościowych określonych przywołanej ustawie a nadto nie została wyczerpana przez ww. oskarżonych strona przedmiotowa ww. występku mając na uwadze brzmienie przepisów ww. ustawy na czas jej obowiązywania

- art. 54 kks poprzez jego błędną wykładnię i jego nie właściwe zastosowanie przez przyjęcie, że oskarżeni M. Z. i M. W. (1) popełnili zarzucane im czyny w sytuacji gdy dokładna analiza materiału dowodowego wskazuje, iż ww. nie popełnili zarzucanego im czynu, a już z pewnością nie działali z zamiarem bezpośrednim, który jest wymagany przy tego typu występku,

2/. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 2 § 1 pkt. 1 § 2, art. 4, art. 5 § 2, art. 7 oraz art. 424 § 1 pkt 1 kpk, poprzez dowolną, lakoniczną i jednostronną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem okoliczności dla oskarżonych M. Z. oraz M. W. (1) korzystnych, w tym:

- skutek działań ww oskarżonych od 02.082005 r. do 08.02.2006 nie doszło do pokrzywdzenia żadnej osoby, bowiem osoby nabywające od oskarżonych paliwo miały świadomość źródła z jakiego ono pochodzi oraz jakiej jest jakości,
- bezkrytyczne przyjęcie za w pełni wiarygodne wyjaśnień innych współoskarżonych w zakresie pomówienia oskarżonych M. Z. oraz M. W. (1) o współdziałanie w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie oszustw, w sytuacji gdzie oskarżeni jedynie pośredniczyli w sprzedaży paliwa nie mając świadomości istnienia zorganizowanej grupy przestępczej i nie mając zamiaru działać w jej strukturach,
- art. 2 § 1 pkt. 1 § 2, art. 4, art. 5 § 2, art. 7 oraz art. 424 § 1 pkt 1 kpk, poprzez dowolną, lakoniczną i jednostronną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem okoliczności dla oskarżonych R. D., P. H. oraz Z. K. (1) korzystnych, w tym:

- że w toczącym się postępowaniu nie przeprowadzono analizy próbek paliwa jakie posiadali ww. oskarżeni przez co też nie ustalono w sposób pewny, że paliwo te nie spełniało wymagań jakościowych określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw płynnych i biopaliw płynnych, nadto w niniejszym postępowaniu karnym nie ustalono czy wskutek działań ww. oskarżonych doszło do pokrzywdzenia osób, które mogłyby potwierdzić, iż paliwo jakim dysponowali oskarżeni miało gorszą jakość niż to przewiduje przywołana ustawa
- Sąd I instancji zastosował wobec tych oskarżonych dwie ustawy - mianowicie do podstawy skazania przyjął słusznie art. 23 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw płynnych i biopaliw płynnych natomiast do ustalenia przesłanek przedmiotowych przyjął ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 roku i zapisy się w niej znajdujące,

3/. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, poprzez uznanie, że:

- M. Z. był osobą wcześniej karaną za przestępstwa tego samego rodzaju co jest okolicznością obciążającą i świadcząca o nieskuteczności dotychczas stosowanych środków prewencyjnych, w sytuacji gdzie M. Z. w okresie od 02.08.2005 r. do 08.02.2006 r. w którym miał popełnić zarzucane mu czyny był osobą niekaraną;
- T. J. był osobą wcześniej karaną za przestępstwa tego samego rodzaju co jest okolicznością obciążającą, w sytuacji gdzie T. J. w okresie, w którym miał popełnić zarzucany mu czyn był osobą niekaraną;
- M. Z. oraz M. W. (1) dopuścili się przestępstwa opisanego w art. 286 § 1 kk oraz 258 § 1 kk podczas gdy z dokładnej analizy okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, iż ww. oskarżeni nie mieli świadomości, że pośredniczą w sprzedaży paliwa, które powstało na skutek odbarwienia oleju opałowego,
- M. W. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów podczas, gdy dokładna analiza jego wyjaśnień skłania do postawienia jedynie tezy, że od trzeciej dostawy mógł przypuszczać, że z paliwem jest coś nie tak ale o procedurze odbarwiania dowiedział się po paru latach od tych transakcjach a już z pewnością nie przyznał się do udziału w grupie przestępczej,
- T. J., P. H., R. D., Z. K. (1), uczestniczyli w obrocie paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi niespełniającymi wymagań jakościowych określonych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw płynnych i biopaliw płynnych w sytuacji gdzie znamion przedmiotowych występku opisanego w art. 23 przytoczonej ustawy nie wypełnia takie zachowanie jak „wytwarzanie”, „transportowanie”, „magazynowanie” albowiem takie zachowania nie były penalizowane w dacie zarzutów,

Nadto z ostrożności procesowej zarzucił: rażąco niewspółmierność orzeczonej kary polegającą na tym, że orzeczona kara łączna 2 lat i 2 miesięcy bezwarunkowego pozbawienia wolności stoi w sprzeczności z faktem, iż M. Z. w okresie od 02.08.2005 r. do 08.02.2006 r. w którym miał popełnić zarzucane mu czyny był osobą niekaraną i do stopnia społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się oskarżony oraz w relacji do celów, jakie kara ta winna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania,

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna tylko w takim zakresie, w jakim kwestionowała kwalifikację prawną czynu przypisanego R. D., gdyż pozwoliło to na zmianę dotychczasowej niepełnej kwalifikacji prawnej. Apelacja byłaby zasadna co do wysokości kar łącznych wymierzonych A. B. i T. B., gdyby nie konieczność modyfikacji lub uchylecia wyroku co do niektórych z przypisanych im czynów.

Częściowo zasadne okazały się apelacje obrońców oskarżonych: A. B., R. B., A. W. (1), J. N., R. D., W. A., M. Z., M. W. (1), Z. S., M. D., A. L..

Apelacje obrońców W. T., T. J., P. H., J. W. (1), Z. K. (1) i M. W. (2) okazały się o tyle zasadne, że doprowadziły do uniewinnienia ich od popełnienia zarzucanych im czynów, jednak nie były one zasadne w części, w której kwestionowały samo popełnienie czynu.

Apelacja obrońcy T. B. okazała się zasadna w tej części, w której podnosił on zarzut bezwzględnej przyczyny odwoławczej i sprzeczność wyroku z uzasadnieniem co do fałszerstwa dokumentu.

Przed przystąpieniem do oceny tych części apelacji, które kwestionują zaskarżone orzeczenie pod względem materialnoprawnym, odniesienia wymagają zarzuty stricte procesowe, gdyż w przypadku ich uwzględnienia może się okazać zbędne rozpoznanie apelacji skierowanych przeciwko meritum zaskarżonego wyroku.

Obrońca oskarżonego T. B. podniósł zarzut bezwzględnej przyczyny odwoławczej, polegającej na tym, że Sąd I instancji procedował wobec jego mandanta, mimo iż oskarżony był pozbawiony wolności w innej sprawie, a jego interesów nie reprezentował obrońca. Po części ten zarzut jest zasadny. Oskarżony był pozbawiony wolności w trakcie trzech rozpraw: 12.03.2012r., 16.04.2012r. i 24.05.2012r. Jednak w dniu 16.04.2012r. odczytano jedynie protokół z odezwy o przesłuchanie H. S., która przed Sądem Rejonowym w Sosnowcu odmówiła zeznań, a w dniu 24.05.2012r. nie przeprowadzono żadnych czynności dowodowych. Dlatego zarzut ten należało uwzględnić tylko co do rozprawy w dniu 12.03.2012r., kiedy przesłuchano istotnych świadków M. W. (4) oraz K. W.. Z tych przyczyn należało zaskarżony wyrok uchylić i przekazać do ponownego rozpoznania czynu I, III i IV, gdyż uchybienie to nie przeszkadza w wydaniu wyroku uniewinniającego od czynu II. Słusznie jednak obrońca oskarżonego wskazał na uchybienia co do czynu IV, gdyż zachodzi sprzeczność nie tylko między wyrokiem a uzasadnieniem, ale i wewnątrz uzasadnienia. W wyroku Sąd przyjął, iż T. B. kierował wykonaniem czynu przez J. N.. Na str. 61 uzasadnienia Sąd ustalił, że T. B. polecił wykonanie tego czynu przez J. N., co odpowiadałoby sprawstwu polecającemu, a stronę później – że ułatwił popełnienie czynu, co wskazywałoby na pomocnictwo. Zaskarżenie wyroku przez prokuratora na niekorzyść pozwala na podstawie art. 440 k.p.k. na poczynienie prawidłowych ustaleń przez Sąd meriti. Sąd będzie miał na uwadze, że granice zakazu reformationis in peius wyznacza treść orzeczenia, a nie uzasadnienia („wolno w dalszym postępowaniu wydać **orzeczenie** surowsze niż **uchylone**”).

Niewątpliwie natomiast oskarżony i jego obrońca zachowali się nielojalnie wobec Sądu, któremu nie można postawić zarzutu zawinonego uchybienia art. 439 k.p.k. Sąd odwoławczy nie ma żadnych przesłanek przypuszczać, że gdyby Sąd I instancji powziął wiadomość o tym, że T. B. był pozbawiony wolności, nie ponowiłby czynności dowodowych objętych uchybieniem. Zarówno rzetelność postępowania dowodowego przeprowadzonego w niniejszej sprawie, jak i – znana jako fakt notoryjny – skrupulatność sędziego sprawozdawcy w I instancji dodatkowo przemawiają za przyjęciem tego stanowiska. Podniesienie dopiero w apelacji zarzutu przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność obrońcy i oskarżonego, gdy ich obecność jest obowiązkowa, okazało się skutecznym postąpieniem procesowym, ale nie o to chodziło ustalając zasady fair trial. Na chwilę obecną ponowny proces jako niepotrzebne przedłużenie postępowania właściwie pozbawia możliwości skutecznego powoływania się na przewlekłość postępowania przez stronę. Odniesienie się do pozostałych zarzutów i wniosków apelacji obrońcy oskarżonego T. B., na podstawie art. 436 k.p.k., stało się bezprzedmiotowe.

Przyczyną uchylenia zaskarżonego wyroku co do T. B. stała się bezwzględna przyczyna odwoławcza zaistniała na rozprawie w dniu 12 marca 2012r. i tylko dowody przeprowadzone na tej rozprawie miały wpływ na uchylenie wyroku w rozumieniu art. 442 §2 k.p.k. Co do czynu IV drugą przyczyną uchylenia wyroku stała się rozbieżność między wyrokiem a uzasadnieniem oraz wewnątrz uzasadnienia, natomiast nie leży u podstaw uchylenia kwestie przeprowadzenia dowodu, stąd możliwe jest odtworzenie wyjaśnień J. N. w trybie przywoływanego art. 442 §2 k.p.k. Nadto w apelacji podniesiono również zarzut przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów przy ocenie zeznań świadka M. P. (2). W pozostałym zakresie nie kwestionowano zakresu i sposobu przeprowadzenia postępowania dowodowego.

W toku ponownego postępowania Sąd będzie uprawniony orzec surowszą karę łączną pozbawienia wolności, gdyż w tym zakresie zaskarżył wyrok prokurator na niekorzyść oskarżonego. Kary jednostkowe nie były przedmiotem zarzutów ani wniosków apelacji prokuratora.

Obrońca oskarżonego A. L. podniosła zarzut obrazę art. 6 k.p.k. w zw. z art. 396 §3 k.p.k. poprzez brak zawiadomienia oskarżonego A. L. o czynnościach przeprowadzonych w drodze pomocy prawnej przez Sądy wezwane.

W ocenie Sądu odwoławczego rzeczywiście doszło do uchybienia przepisom postępowania karnego, jako że A. L. powiadamiano na błędny adres o posiedzeniach w trybie pomocy prawnej, ale uchybienie to nie wpłynęło na treść wyroku, gdyż przesłuchiwane tam osoby nie zeznawały na okoliczność udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, a tylko ten zarzut przypisano oskarżonemu prawomocnym wyrokiem. A. L. pismem, które wpłynęło 18.05.2011r. podał nowy adres dla doręczeń w Ł. przy ul. (...), podczas gdy w odezwach wskazano adres przy ul. (...) w Ł.. Niepokoi zwłaszcza fakt, że w odezwach, które wyszły z Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim po 18.05.2011r. również podawano poprzedni adres.

Jednak, ani M. F. (przesłuchany przez Sąd Rejonowy Katowice-Wschód, k. 8172 i następne), ani A. W. (2) (SR Katowice-Zachód, k. 8224 i nast.), ani A. K. (k. 8280 i nast.), ani R. S. (SR Kościan, k. 8306 i nast.), ani M. N. (2) (SR Grodzisk Wlkp., k. 8378 i nast.), ani J. S. (2) (SR Gdańsk-Północ, k. 8446 i nast.), ani A. C. (SR Miechów, k. 8540 i nast.), ani M. L. (SR Białystok, k. 8595 i nast.), ani D. G. (SR Kościan, k. 8799 i nast.), ani K. P. (SR Leszno, k. 9033 i nast.), ani M. A. (SR Warszawa – Śródmieście, k. 9622 i nast.) nie tylko, że nie zeznawali na okoliczność udziału A. L. w zorganizowanej grupie przestępczej, ale wręcz w ogóle nie zeznawali o tym oskarżonym. Uchybienie zatem procesowe nie było istotne, gdyż w żaden sposób nie przełożyło się na treść wyroku. Dlatego też ten zarzut nie został uwzględniony, ale Sąd I instancji w przyszłości musi zwrócić uwagę na tego rodzaju sytuację, by nie powtarzała się w przyszłości.

Obrońcy oskarżonych A. B. i R. B. postawili zarzut obrazę prawa do obrony poprzez zaniechanie odczytania J. S. (1) wszystkich protokołów zeznań z postępowania przygotowawczego. Przy tak poważnym zarzucie należałoby jednak wymagać od skarżących większej dokładności i rzetelności. Prokurator rzeczywiście w akcie oskarżenia wskazał, że J. S. (1) przesłuchiwany był trzykrotnie, jednak oprócz jego zeznań, odczytanych przez Sąd I instancji wskazano dowody na k. 4182-4185 i 4295-4296. Dowód na k. 4295-4296 to oryginał protokołu przesłuchania K. P., natomiast na k. 4182-4185 znajduje się przesłana faxem kopia zeznań tego świadka. Zarzut ten okazał się zatem całkowicie bezzasadny. Zeznania samego J. S. (1) nie wnoszą niczego istotnego do sprawy. Wskazał on, że pracował w (...), widział, że kierowcy pracujący w (...) A. B. nocowali w swoich cysternach w Z.. Wydawało mu się, że raz wioził transport oleju opałowego z N. do Z.. Zważywszy, że osoby, na których nazwisko kupowano olej opałowy z N. przyznały się do zarzucanych im czynów i zostały prawomocnie skazane, okoliczność ta nie rzutuje na zasadność jakichkolwiek ustaleń faktycznych w sprawie. Nie budzi również wątpliwości, iż w trakcie rozkręcania działalności bazy w Z. A. B. z racji tego, iż pieniądze na jej zakup wyłożył jego ojciec zajął się „prezesowaniem”, jak określili to T. B. i M. P. (2), ale w tym samym czasie odbarwiali oni paliwo i w dalszym ciągu sprzedawali jako olej napędowy. Nie kto inny, tylko sam A. B. (k. 1196-1198) wyjaśnił, że w Z. odbarwianiem zajmowało się dwóch mężczyzn ściągniętych przez M. P. (2), ale po paru dostawach odbarwianiem zajęli się M. P. (2) i T. B., on już był tylko do dzielenia się zyskami, a zajął się firmą swoją i ojca. To były te same wyjaśnienia, w których podniósł, iż został oszukany przez współników, opierając się na notatce znalezionej w ich samochodzie. W swoich wyjaśnieniach A. B. opisując udział w grupie wskazywał, że jego rola polegała na skontaktowaniu T. B. i M. P. (2) z ojcem, od którego brali olej i zwracali mu pieniądze po sprzedaży odbarwionego oleju opałowego. Wyraźnie wskazał, że nie zajmował się rozprowadzaniem oleju. W grupie nie wszyscy sprawcy muszą zajmować się taką samą działalnością, najczęściej wręcz dochodzi do specjalizacji sprawców. T. B. i M. P. (2) wskazywali, że nie mieli źródła dostaw paliwa i stąd były im potrzebne kontakty A. B., w przeciwnym razie nie mogliby popełnić czynów zabronionych, bowiem nie mieliby paliwa, które po odbarwieniu mogliby zaoferować odbiorcom. Natomiast A. B. miał uzyskiwać dochody z przestępstwa mimo, iż sam nie miał możliwości zbywania oleju, ale tego od niego nie oczekiwano. Mimo, iż zajmował się członkami rodziny na (...), miał pełną wiedzę o tym, co się działo z prowadzoną działalnością przestępczą, gdyż w kolejnych wyjaśnieniach przedstawia informacje o A. L. i J.

N. funkcjonujących dopiero w 2006r. (k. 2146-2151), o K. O., W ostatnich wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym A. B. zmienił wyjaśnienia o tyle, że wycofał się tylko z przyznania się do działania w grupie, gdyż współdziałał tylko z M. P. (2). Ponieważ co do T. B. wyrok został w zasadniczej części uchylony, stąd odnoszenie się do tych wyjaśnień jest bezprzedmiotowe, jednak wystarczy wskazać, że w tym samym okresie T. B. (k. 4920-4923) przyznał się do działania w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie z M. P. i A. B., z którymi byli współnikami. Tak samo jak M. P. (2) (k. 4927 i nast.) charakteryzowali też rolę R. B., zgodnie wskazując, iż jego zarobkiem była niemiecka akcyza zwracana z tytułu dostawy do Polski. Zatem ich wyjaśnienia były zgodne z wcześniejszymi wyjaśnieniami A. B. i wzajemnie się uzupełniały. Oskarżony miał zatem możliwość wycofania się ze swoich wyjaśnień, przedstawienia odmiennej wersji, stąd motywy, które wskazywał w postępowaniu sądowym, z których wynika, że wyjaśnienia były mu sugerowane przez policjantów z CBS nie wytrzymują krytyki, już chociażby z tej przyczyny, iż oskarżony słuchany był także w prokuraturze i Sądzie, a poza siedmiodniowym tymczasowym aresztowaniem, odpowiadał z wolności. Przedstawione argumenty nie przekonują o tym, by ktokolwiek wywierał wpływ na treść jego wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym, stąd uznanie przez Sąd I instancji wyjaśnień złożonych w postępowaniu sądowym za niewiarygodne pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k.

Te same argumenty dotyczą zresztą wyjaśnień R. B., który w postępowaniu przygotowawczym złożył dwukrotnie obszernie wyjaśnienia, w których przyznał się do tego, że wiedział, kto utworzył grupę i że wszyscy trzej oskarżeni poszukiwali źródła dostaw oleju opałowego do Polski. Przyznał, że wiedział, że załatwiany przez niego w Niemczech olej będzie służył synowi i jego kolegom do nielegalnych działań. Wiedział również, że olej nie będzie nabywany przez nich osobiście, ale na podstawione osoby. Z wyjaśnieniami tymi korespondują dokumenty znalezione w zatrzymanej cysternie, z których wynika, że przewożony olej opałowy mimo, iż zabarwiony był na czerwono stanowił olej napędowy, co wskazuje, iż już na tym etapie znane R. B. było ostateczne przeznaczenie oleju. Na tę samą okoliczność zgodnie wyjaśniali T. B., M. P. (2) i A. B.. Odwołanie zatem wyjaśnień przez R. B. przed Sądem z takim uzasadnieniem, jakie przytoczył oskarżony w pełni uprawniało Sąd do uznania, iż w tej części jego wyjaśnienia nie zasługują na wiarę. Wывód Sądu I instancji zawarty na str. 36-37 uzasadnienia, w którym wskazuje na przyczyny nieuwzględnienia zmienionych wyjaśnień złożonych w postępowaniu sądowym nie jest obszerny, ale w przypadku takich ocen Sądu o ich trafności nie decyduje długość wywodu, ale merytoryczne uzasadnienie, a to w realiach niniejszej sprawy, zważywszy na zbieżność wyjaśnień oskarżonych, ich obszerność, pokrywanie się z dowodami dokumentarnymi, zostało uwzględnione przez Sąd odwoławczy. Z tożsamyh przyczyn Sąd nie uwzględnił zarzutu obrazy art. 424 k.p.k. podniesionego przez obrońcę oskarżonego Z. S. bowiem i jego dotyczyła ocena wyjaśnień złożonych w postępowaniu sądowym, którą Sąd I instancji dokonał wspólnie dla wszystkich oskarżonych. Również w tym przypadku Sąd odwoławczy nie dopatruje się uchybienia art. 7 k.p.k. przez Sąd I instancji.

Nie przekonuje też zarzut apelacji obrońcy oskarżonych M. Z., M. W. (1), R. D., Z. K. (1), T. J. i P. H., jakoby Sąd naruszył przepis art. 424 §1 pkt 1 k.p.k. Uzasadnienie sporządzone przez Sąd I instancji jest nad wyraz czytelne, sporządzone zgodnie z wymogami formalnymi, wszystkie ustalenia są logiczne i dobrze uargumentowane. Nawet jeżeli Sąd odwoławczy nie wszystkie ustalenia i oceny podziela, sposób sporządzenia uzasadnienia (poza kwestią czynu T. B. z art. 270 §1 k.k. i przestępstwa skarbowego przypisanego R. B.) pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia co do meritum. Sąd odwoławczy nie podzielił przy tym zarzutów obrońców oskarżonych A. B. i R. B. jakoby sporządzone uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie spełniało wymogu art. 424 §1 pkt 1 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie motywów, dla których Sąd ocenił jako konsekwentne wyjaśnień, a później zeznań M. P. (2). Tymczasem świadek ten zbieżnie z A. B. i T. B. konsekwentnie wskazywał, że rola A. B. polegała na zapewnieniu dostaw paliwa w celu jego odbarwienia i wprowadzenia do obrotu, bez którego to paliwa w ogóle nie mogło dojść do przestępstwa. Także rola R. B. została od początku zdefiniowana jako dostawcy większości oleju opałowego, który po odbarwieniu został wprowadzony do obrotu jako olej napędowy. Kluczowym elementem do przypisania im winy jest udział w sprowadzeniu paliwa do Polski i obejmowanie swoją świadomością i zamiarem, iż po odbarwieniu oleju zostanie on wprowadzony do obrotu jako olej napędowy bez opłacania podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego. Z tych też względów apelacje obrońców oskarżonych A. B. i R. B. zostały uznane za bezzasadne, poza kwestią ich udziału w przestępstwie z art. 286 §1 k.k. oraz zasadności wyliczenia podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie.

Nie mają racji obrońcy oskarżonych A. W. (1) i Z. S., jakoby przyczyną zaprzestania przez nich udziału w przestępstwie było nie aprobowanie odbarwiania paliw. Akurat w tym momencie, w którym A. W. (1) zakończył swoją przestępczą działalność oskarżeni nabyli bazę w Z., gdzie próbowali w początkowej fazie legalnie handlować paliwem. Dopiero, gdy pojawiła się konieczność spłaty środków zainwestowanych przez R. B., a jednocześnie prowadzona działalność nie przynosiła zysków, wrócili do odbarwiania oleju opałowego. Gdyby zatem przyczyną zaprzestania współpracy był brak akceptacji dla odbarwiania paliw, wystarczyłoby, by oskarżony przeniósł się do Z.. Tymczasem A. W. (1) wyjaśnił, że przyczyną zaprzestania współpracy były narastające konflikty na tle rozliczeń finansowych (k. 2116). Z. S. z kolei przyznał się do tego, że wiedział, iż na jego firmę kupowany będzie olej opałowy i że będzie on odbarwiany (k. 4693-4697). Jedyną okolicznością, na którą powoływał się oskarżony Z. S. była nieznanostwo rozliczeń podatkowych w zakresie akcyzy. Jak wskazano w dalszej części nieznanostwo sposobu dokonywania tych rozliczeń nie jest okolicznością zwalniającą od odpowiedzialności, tym bardziej w sytuacji, gdy wiedział o usuwaniu barwnika z oleju opałowego.

Obrońca oskarżonego A. W. (1) skupił się na wykazywaniu, że reprezentowany przez niego oskarżony nie miał wiedzy o odbarwianiu oleju opałowego i zrezygnował z udziału w przestępstwie, gdy dowiedział się o tym. Tymczasem w postępowaniu przygotowawczym oskarżony sam wskazał, że przyczyny zaprzestania współdziałania przestępczego tkwiły w rozliczeniach finansowych, natomiast sama okoliczność, czy oskarżony fizycznie dokonywał odbarwiania, czy też tylko kontrolował działalność Z. S. wiedząc o dokonywanym odbarwianiu nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Z chwilą, gdy znacznik i barwnik dodawany do oleju opałowego przestały mieć charakter znaku akcyzy, a zaczęły mieć znaczenie dla wysokości stawki podatkowej, fizyczne usunięcie znacznik i barwnika przestały stanowić odrębny czyn zabroniony. W sytuacji zaś, gdy wszyscy kierownicy firmy (...) będący sporadycznie w bazie i W. T., który na podstawie obecności baniek z kwasem siarkowym od razu dowiedzieli się o procederze odbarwiania oleju (k. 2702-2704), wyjaśnienia A. W.(1) jakoby nie wiedział o tym, słusznie Sąd I instancji ocenił jako nieprzekonujące.

Nie przekonuje też teza lansowana przez obrońcę A. W.(1), iż wyjaśnienia A. B. z postępowania przygotowawczego nie zasługują na wiarę, gdyż odpowiedzi były mu sugerowane. Oskarżony wyjaśniał tyle razy, z tak dużą szczegółowością, zbieżnie ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami dostaw paliw, deklaracjami podatkowymi, iż nie sposób dać wiary, aby odpowiedzi te były mu sugerowane. Dlatego ten argument podniesiony w apelacji obrońcy A. W.(1) nie jest zasadny.

Ustosunkowanie się do zarzutów dotyczących sposobu gromadzenia dowodów, ich oceny oraz zarzutów skierowanych przeciwko prawidłowości prowadzenia postępowania dowodowego, pozwala na przejście do zarzutów skierowanych przeciwko meritum rozstrzygnięcia, czyli orzeczenia o winie, karze i środkach karnych. Zbieżność stawianych zarzutów i wniosków apelacyjnych pozwala na pogrupowanie ich w cztery kategorie i odniesienie się do nich wspólnie, natomiast pozostałe zarzuty zostaną rozpoznane oddzielnie. Do tych wspólnych kategorii zaliczyć należy zarzuty skierowane przeciwko przypisaniu sprawcom przestępstw skarbowych z art. 54 §1 k.k.s., w tym także wyliczenia wysokości należności akcyzowych, do przestępstw oszustwa z art. 286 §1 k.k., do przestępstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, wreszcie do zarzutów przeciwko orzeczeniom o karze.

W ocenie Sądu Apelacyjnego rozpoznającego apelacje obrońców oskarżonych i prokuratora, mechanizm działania zorganizowanej grupy przestępczej i osób współdziałających z członkami grupy lub nabywających od nich paliwo, był prosty, a motywacja nad wyraz czytelna. W początkowej fazie postępowania przygotowawczego M. P. (2) wyjaśnił, że wraz z T. B. i A. B. postanowili zarobić na sprzedaży oleju opałowego bez podatku od towarów i usług (dalej: podatku VAT). Pierwsze trzy cysterny paliwa zostały przewiezione z Niemiec w ten sposób i oszczędzając na płatności tego podatku okazywali się bardziej konkurencyjni od podmiotów uczciwie odprowadzających podatek, gdyż ich ceny mogły być o 22% niższe. Obrońcy oskarżonych podnoszą, iż nie mogą być przedmiotem opodatkowania czynności sprzeczne z prawem, z czym nie można się zgodzić.

Sąd Apelacyjny odwołuje się w tym miejscu do poglądów wyrażonych w wyroku tego Sądu z dnia 3 lutego 2011r. odnośnie dopuszczalności opodatkowania podatkiem VAT czynności niezgodnych z prawem. Podatek od towarów i usług jest podatkiem uregulowanym nie tylko w ustawodawstwie polskim i dyrektywach wspólnotowych, ale także

w bezpośrednio działających rozporządzeniach unijnych, by wspomnieć rozporządzenie Rady (WE) nr 1777/2005 z dnia 17 października 2005r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 77/388/EWG w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 288 z 29.10.2005, str. 1) jako przykład takiego unormowania. Wykładnia zatem przepisów dotyczących podatku VAT dokonywana jest nie tylko na szczeblu krajowym, ale także wspólnotowym, co należy uwzględniać przy odkodowywaniu norm dotyczących tego podatku. W komentarzu do ustawy o podatku od towarów i usług (A. Bartosiewicz, R. Kubacki: VAT. Komentarz, Lex 2010, wyd. IV) w t. 12 do art. 6 wskazuje się, że już na gruncie poprzednio obowiązującej ustawie o VAT z 1993r. na jej tle „wykształciła się jednolita praktyka, zgodnie z którą za czynności niepodlegające ustawie (a więc i opodatkowaniu) uznawano wszelkiego rodzaju czynności zabronione wprost przez ustawę”, do których zaliczano czyny jednocześnie zabronione i karalne (tj. przestępstwa i wykroczenia), jak również czynności nieważne bezwzględnie. Ponieważ obrót olejem opałowym, jak i olejem napędowym oznaczonymi polskimi znakami akcyzy jest niewątpliwie legalny, nie może on być rozpatrywany przez pryzmat czynu zabronionego.

Dlatego w kręgu zainteresowania Sądu odwoławczego pozostaje kwestia wykładni pojęcia czynności nieważnej bezwzględnie. Przywoływani A. Bartosiewicz i R. Kubacki wskazują, że: „W obecnym stanie prawnym - zgodnie z regulacjami VI dyrektywy, jak i dyrektywy VAT z 2006 r. - zarówno pojęcie dostawy towarów, jak i świadczenia usług zostało w znacznej mierze oderwane od ważności i skuteczności tych czynności na gruncie prawa cywilnego. Decydujące dla uznania, że czynność miała miejsce, są bowiem jej skutki faktyczne (realne), a nie skutki konwencjonalne. Stąd też nie może być już wątpliwości, że czynności, które są nieważne na gruncie prawa cywilnego z powodu niezachowania wymaganej formy, mogą podlegać opodatkowaniu. Czynności opodatkowane na gruncie VAT zostały bowiem oderwane od ważności i skuteczności tych czynności na gruncie prawa cywilnego. Decydujące znaczenie zyskuje bowiem nie prawny (na gruncie prawa cywilnego), lecz ekonomiczny aspekt transakcji. Tym samym, czynność nieważna na gruncie prawa cywilnego może być uznana za wykonaną skutecznie na gruncie ustawy VAT”. Pogląd sformułowany w literaturze przyjmowany jest zgodnie w orzecznictwie sądów administracyjnych (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 25 stycznia 2012r., I SA/Lu 655/11, LEX nr 1120896 i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 8 maja 2007r., I SA/Gd 654/05, LEX nr 251505).

W dalszej części rozważań – akceptowanych przez Sąd Apelacyjny orzekający w niniejszej sprawie – przywoływani wcześniej autorzy wskazują, że w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości dużą wagę przykładają do ogólnych cech konstrukcyjnych podatku do towarów i usług, jako podatku od wartości dodanej, do których zalicza się przeciwdziałanie zakłócaniu konkurencji. W związku z tym wskazuje się, że na gruncie opodatkowania podatkiem VAT nie można czynić rozróżnienia pomiędzy czynnościami legalnymi a czynnościami nielegalnymi, z wyjątkiem tych przypadków, gdy nie jest możliwa jakakolwiek konkurencja pomiędzy sektorem legalnym a nielegalnym oraz z wyjątkiem obrotu przedmiotami, które w ogóle nie mogą zostać wprowadzone na rynek do obrotu publicznego (np. narkotyki, organy ludzkie, podrobione pieniądze). I tak Europejski Trybunał Sprawiedliwości uznał, że obrót podrabianymi towarami (kosmetykami) podlega VAT (wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1998r. C-3/97: „Transakcje dotyczące podrabianych produktów naruszają prawa własności intelektualnej. Jednak, jakkolwiek związany z tym zakaz nie wynika z charakteru lub istotnych cech takich produktów, ale jedynie z ich szkodliwego wpływu na prawa podmiotów trzecich i jest warunkowy, a nie absolutny. Odpowiednio z samego artykułu 2 szóstej dyrektywy wynika, iż VAT jest należny za dostarczanie podrabianych perfum”), w orzeczeniu C-455/98 uznał, że import przemycanych towarów (alkoholu) również podlega opodatkowaniu tym podatkiem (wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 czerwca 2000r.: „zasada neutralności podatkowej wyklucza jakiegokolwiek ogólne rozróżnienie pomiędzy transakcjami zgodnymi z prawem i niezgodnymi z prawem, oprócz przypadków, gdy wyłączona jest wszelka konkurencja pomiędzy legalnym a nielegalnym sektorem gospodarki”). Z kolei w orzeczeniach C-294/82 i C-289/86 ETS uznał, że dostawa oraz import narkotyków nie podlega opodatkowaniu podatkiem VAT.

Zarówno art. 5 ust. 1 VI Dyrektywy Rady z 17 maja 1977r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawa, wymiar podatku (77/388/EWG, Dz. U. UE.L. 1977.145.1), jak i art. 14 ust. 1 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z 28 listopada 2006r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. UE.L.2006.347.1)

przy ustalaniu pojęcia „dostawy towarów” odnoszą się tylko do ekonomicznego i realnego znaczenia transakcji, a nie do spełnienia wymogów prawnych, jako podstawy opodatkowania. Potwierdza to Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 lutego 2009r. (I FSK 1920/07) stwierdzając, iż „Redakcja art. 6 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług wskazuje, na użycie słowa „bezskuteczność” w kontekście odnoszącym się do istoty samej czynności, a nie do skutku „bezskuteczności” z uwagi na okoliczności towarzyszące zawieranej umowie”. W uzasadnieniu NSA podkreślił, że: „Cel VI Dyrektywy tj. zasada powszechności opodatkowania mogłaby bowiem zostać zagrożona, gdyby stwierdzenie dostawy towarów zależało od spełnienia warunków zmieniających się w zależności od prawa cywilnego danego państwa członkowskiego (por. pkt 32 wyroku ETS z 29 marca 2007 r. w sprawie C-111/05 Aktiebolaget NN oraz powołane tamże wyroki z 8 lutego 1990 r. w sprawie C-320/88 Shipping and Forwarding Enterprise Safe, Rec. Str.I-285, pkt 7 i 8; z dnia 4 października 1995 r. w sprawie C-291/92 Armbrecht, Rec.str.I-2775, pkt 13 i 14; z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie C-185/01 Auto Leas Holland, Rec.str.I-1317, pkt 32 i 33 oraz z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie C-25/03 HE, Zb.Orz.str.I-3123, pkt 64)”.

Z tych względów Sąd Apelacyjny uznał, że wszędzie tam, gdzie dochodzi do czynności, które nie są zgodne z prawem, ale przy dochowaniu wymogów formalnych, mogłyby takimi być, obrót tymi towarami podlega opodatkowaniu podatkiem VAT. W przeciwnym razie dochodziłoby do zakłócenia konkurencji i preferowałyby dostawców unikających opodatkowania kosztem tych, którzy prowadzą przedsiębiorstwa w zgodzie z wymogami prawa. Nie podlegają temu opodatkowaniu tylko czynności, które z gruntu nie mogłyby być przedmiotem legalnego obrotu (obróty narkotykami, organami ludzkimi, podrobionymi pieniędzmi).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 grudnia 2005r. (sygn. IV KK 122/05, OSNKW 2006/2/19) podkreślił, że podatnikiem w rozumieniu przepisów rozdziału 6 k.k.s. jest tylko ten, czyj obowiązek podatkowy ma swe źródło w przepisach ustawy podatkowej, określających zobowiązany podmiot oraz przedmiot i stawkę opodatkowania. W sytuacji zatem, gdy zachowanie sprawców zbywających wyroby podlegające opodatkowaniu podatkiem VAT nie ulegało zwolnieniu z tego podatku, należało przyjąć, iż spełniali oni kryteria bycia podatnikiem tego podatku.

Dlatego sprowadzenie pierwszych trzech transportów paliwa, które zostało zbyte na terytorium Polski bez opłacenia podatku VAT naruszało uczciwą konkurencję i w związku z tym mogło stanowić przedmiot przestępstwa skarbowego, jednak o ten czyn, nikt oskarżonym zarzutu nie postawił. Także późniejszy obrót odbarwionym olejem opałowym, od którego nie uiszczono podatku VAT stanowił czyn zabroniony określony w art. 54 k.k.s., co jednak nie znalazło się w zarzutach stawianych oskarżonym. Na obecnym etapie postępowania uzupełnienie zarzutów było już niemożliwe z uwagi na zakres i kierunek środków odwoławczych.

Również w odniesieniu do podatku akcyzowego przez cały okres obowiązywania ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o podatku akcyzowym w art. 6 ust. 3 wskazywano, że jeżeli czynności, z którymi wiążą się obowiązki podatkowe zostały wykonane z naruszeniem warunków oraz form określonych przepisami prawa – powstaje obowiązek podatkowy. W obecnie obowiązującej ustawie z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym art. 5 stanowi, że czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 i art. 9 ust. 1 są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Zachowują zatem aktualność wszystkie przytoczone poglądy odnośnie do oceny czynności podlegającej opodatkowaniu z punktu widzenia jej ekonomicznego sensu, a nie dochowania form i warunków określonych w przepisach prawa.

Dlatego Sąd nie podzielił argumentacji zawartej w apelacjach obrońców oskarżonych: A. B., R. B. i A. L..

Kolejnym zagadnieniem podnoszonym w apelacjach obrońców oskarżonych A. B. i R. B. wymagającym odniesienia się przez Sąd odwoławczy jest przedmiot i podstawa opodatkowania podatkiem akcyzowym oraz stawki podatku akcyzowego od oleju opałowego.

Przedmiotem opodatkowania jest to, z czym wiąże się powstanie obowiązku podatkowego (w tym przypadku sprzedaż wyrobów akcyzowych), zaś podstawą opodatkowania – wymiar ilościowy przedmiotu opodatkowania, a zatem ilość oleju opałowego wyrażona w litrach. Przedmiotem opodatkowania podatkiem akcyzowym w chwili czynów popełnionych

przez oskarżonych rozumiany był szeroko. Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257) opodatkowaniu podlegała produkcja, sprzedaż, eksport, import, nabycie wewnątrzwspólnotowe, dostawa wewnątrzwspólnotowa, wyprowadzenie wyrobów akcyzowych. ale również ich darowizna, nadmierne ubytki, nabycie lub posiadanie przez podatnika, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należytym wysokości.

Oznacza to, że podatnikiem podatku akcyzowego były podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego lub kupna wyrobów akcyzowych. Dlatego też nie budzi wątpliwości możliwość podmiotowego ponoszenia odpowiedzialności przez Z. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), M. D. – pod firmą PHU (...), M. W. (2) – pod firmą (...), czy M. A. – pod firmą (...). W tym kontekście nie wytrzymują krytyki zarzuty apelacji obrońców oskarżonych: Z. S. i M. D., jakoby reprezentowani przez nich oskarżeni nie dopuścili się przestępstwa skarbowego z art. 54 §1 k.k.s. Obaj oskarżeni byli podatnikami, zatem ciążyły na nich szczególne obowiązki związane z rzetelnym wykonywaniem obowiązków w zakresie składania właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracji podatkowych według ustalonych wzorów, obliczania i wpłacania akcyzy na rachunek właściwej izby celnej (art. 21 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym). Obowiązek podatkowy powstaje natomiast z chwilą wykonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego podlegającego opodatkowaniu akcyzą (art. 10 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym), przy czym w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, tak jak to miało miejsce w odniesieniu do zakupów oleju opałowego w Niemczech, obowiązek taki powstawał z dniem odbioru dostarczonych wyrobów akcyzowych przez odbiorcę na terytorium kraju (art. 10 ust. 7 ustawy o podatku akcyzowym). Zatem ryzyko niezłożenia deklaracji i konsekwencje nieujawnienia organom celnym działalności polegającej na odbarwianiu oleju opałowego spoczywa na podatniku, a taki status mieli Z. S. i M. D.. Zatem w odniesieniu do nich, nawet przyjmując ich wersję, jakoby nie wiedzieli o procedurze odbarwiania oleju wykazanie popełnienia przestępstwa skarbowego z narażenia na uszczuplenie należności podatkowych przez zaniechanie jest oczywiste. Na marginesie należy wskazać, że Z. S. przyznał, iż dowiedział się o odbarwianiu paliwa już po kilku dniach. Jego wyjaśnienia złożone na rozprawie, jakoby dowiedział się o tym po kilku tygodniach nie brzmią przekonująco, w kontekście jego wcześniejszych wyjaśnień, ale i faktu, że był stale obecny w bazie paliw i proceder odbarwiania oleju zakupionego na jego firmę już nawet z tej przyczyny był zauważalny. Jeżeli o odbarwianiu oleju wiedzieli kierownicy firmy A. B., nie przekonuje teza, że nie wiedzieli o tym obecni na miejscu A. W. (1) i Z. S..

Taka sama sytuacja dotyczy M. D., który w swoich wyjaśnieniach (k. 5527 i nast. oraz 5536-5539 akt II K 61/09) wskazywał, iż miał otrzymać 1000 złotych za przyjęcie cysterny o poj. 30.000 litrów, które zaraz były odbierane. Potwierdził przy tym fakt spotkania, na którym M. Z. poznał go z T. B. i M. P. (2). W trakcie tego spotkania poinformowali go o zamiarze sprowadzania na jego firmę oleju opałowego. Jeżeli zważy się, że w zbiornikach bazy wynajętych przez M. D. dochodziło do odbarwiania oleju opałowego, a oskarżony składał deklaracje w zakresie podatku VAT i akcyzowego, w których nie wykazywał podstawy opodatkowania, przypisanie mu sprawstwa z art. 54 §1 k.k.s. nie budzi najmniejszych wątpliwości Sądu odwoławczego. Miał on przy tym świadomość, iż zarejestrowana przez niego działalność gospodarcza ma być wykorzystywana przez grupę kierowaną przez M. P. (2) i A. B. do dokonywania obrotu olejem opałowym. Nie można przy tym zaakceptować stanowiska, by wykorzystywanie przez inną osobę działalności oskarżonego zwalniało go od odpowiedzialności, bowiem to na oskarżonym ciążył obowiązek prawidłowego rozliczenia należności publicznoprawnych i nie może on przerzucać tej odpowiedzialności na inne osoby.

W przypadku firmy (...) sp. z o.o. działalność gospodarcza prowadzona była w formie spółki prawa handlowego, zatem podatnikiem była osoba prawna, a taka nie może ponosić odpowiedzialności stricte karnej. Kodeks karny skarbowy przewiduje jednak szereg form sprawczych, do których oprócz tradycyjnego sprawstwa pojedynczego, współsprawstwa, sprawstwa kierowniczego i polecającego dochodzi sprawstwo określone w art. 9 §3 k.k.s.

Już jednak formy sprawstwa przewidziane w art. 9 §1 k.k.s. wystarczają do przypisania sprawstwa tym spośród oskarżonych, którzy kierowali wykonaniem czynu zabronionego przez inne osoby. Niewątpliwie należy do nich M. P. (2) i A. B., nie przesądzając w chwili obecnej, czy tę formę sprawstwa należy przypisać T. B.. W przypadku bowiem zorganizowania grupy zajmującej się popełnianiem czynów zabronionych określonych w Kodeksie karnym skarbowym, osoby, które werbują podatników – odbiorców nabycia wewnątrzwspólnotowego, decydują o

przydzieleniu im osób na bieżąco nadzorujących działalność tych podmiotów i mające faktycznie decydujący głos przy podejmowaniu każdej istotnej decyzji, także o zaprzestaniu funkcjonowania danego podmiotu, przeniesieniu działalności do innej bazy – kierują popełnieniem przestępstwa skarbowego przez inne osoby. Tak więc przypisanie im sprawstwa przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s. jest zasadne. Sąd I instancji przypisał im jednak działanie w formie współsprawstwa, a nie sprawstwa kierowniczego, stąd poczynienie ustaleń skutkujących przypisaniem dalej idącej formy sprawstwa, jakim jest kierowanie popełnieniem przestępstwa skarbowego, jest na obecnym etapie postępowania już niemożliwe, gdyż zarzut taki nie był podnoszony w apelacji na niekorzyść. Dlatego należało zaakceptować przypisanie A. B. współsprawstwa przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s.

Kodeks karny skarbowy przewidział również odpowiedzialność osób, które na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub **faktycznego wykonywania** (podkreślenie Sądu) zajmują się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną (art. 9 §3 k.k.s.). Kodeks karny skarbowy nie definiuje jednak pojęcia „zajmowania się sprawami gospodarczymi”. Pojęciem takim posługuje się natomiast Kodeks karny w art. 296 §1 i art. 308. Przy braku definicji legalnej w orzecznictwie sformułowano definicję pojęcia osoby „zajmującej się cudzymi sprawami majątkowymi”, za którą Sąd Najwyższy uznał „tylko tego, kogo obowiązki i uprawnienia obejmują łącznie zarówno dbałość o uchronienie powierzonego mienia przed uszczerbkiem, zniszczeniem lub zagubieniem, pogorszeniem stanu interesów majątkowych, jak i wykorzystanie tego mienia w procesie gospodarowania w taki sposób, aby zostało ono powiększone lub wzrosła jego wartość. Ten zatem, kto ma jedynie obowiązki w zakresie dbałości o to, aby stan mienia powierzonego nie uległ pogorszeniu, nie może być uważany za zajmującego się cudzymi sprawami majątkowymi” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2001r., I KZP 7/01, OSNKW 2001/7-8/55). Sąd Apelacyjny w tym składzie w pełni aprobuje pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy na gruncie art. 296 §1 k.k., jednocześnie nie znajduje podstaw by dokonując wykładni językowej art. 9 §3 k.k.s. nadać pojęciu „zajmowania się cudzymi sprawami” odmiennej treści, aniżeli uczynił to Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 kwietnia 2001r. Oznacza to, że podmiotem zajmującym się sprawami gospodarczymi osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które odrębne przepisy przyznają zdolność prawną jest osoba, której obowiązki i uprawnienia obejmują łącznie zarówno dbałość o uchronienie powierzonego mienia przed uszczerbkiem, zniszczeniem lub zagubieniem, pogorszeniem stanu interesów majątkowych, jak i wykorzystanie tego mienia w procesie gospodarowania w taki sposób, aby zostało ono powiększone lub wzrosła jego wartość. Przykładając tę miarę do osób uczestniczących w popełnieniu przypisanych im czynów zabronionych, wskazać należy, iż osobami zajmującymi się sprawami gospodarczymi byli niewątpliwie spośród osób jeszcze prawomocnie nieosądzonych: A. W. (1) faktycznie prowadzący i nadzorujący działalność firmy (...) i J. N. faktycznie prowadzący i nadzorujący działalność firmy (...) sp. z o.o. Obaj oskarżeni de facto podejmowali wszystkie istotne decyzje dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej firmowanej przez podatników. Kierowcy przywożący olej opałowy do bazy w K. jednoznacznie wskazywali, że „Prezes” jak tytułowali Z. S. jedynie przybijał pieczętki w dokumentach i podpisywał się na nich, natomiast wszystkie decyzje dotyczące miejsca składowania paliwa, momentu rozładunku, tego, kto i z którego zbiornika pobierze paliwo podejmował A. W. (1). On też brał udział w odbarwianiu oleju opałowego, stąd jego udział w czynie był aktywny, niesprowadzający się li tylko do ochrony majątku. Jeszcze dalej idącą rolę spełniał J. N., który nie dość, że faktycznie zawiadywał spółką (...) założoną przez J. W. (1), który od lat cierpi na zespół zależności alkoholowej (pierwsze rozpoznanie nastąpiło w trakcie leczenia szpitalnego w 1998r), ale i dokonał fałszerstwa podpisu pod umową najmu zbiorników. Faktycznie zatem to J. N. zajmował się działalnością gospodarczą prowadzoną pod firmą spółki (...) w zastępstwie nieobecnego J. W. (1). Nie zwalnia to oczywiście J. W. (1) od odpowiedzialności za prowadzoną działalność i składane deklaracje podatkowe, w sytuacji jednak, gdy J. W. (1) nie były stawiane zarzuty z art. 54 k.k.s., przypisanie sprawstwa na obecnym etapie postępowania było niemożliwe.

Dlatego przypisanie A. W. (1) i J. N. sprawstwa przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s. było możliwe z uwagi na treść przepisu art. 9 §3 k.k.s., rozszerzającego granice sprawstwa w prawie karnym skarbowym.

Wątpliwości Sądu Apelacyjnego dotyczyły przypisania sprawstwa przestępstwa skarbowego z art. 54 §1 k.k.s. trzem oskarżonym: R. B., A. L. i M. Z..

Odnośnie do oskarżonego R. B., należy się zgodzić z jego obrońcą, który zarzucił Sądowi I instancji nie dość wnikliwe rozważenie kwestii granic podmiotowych odpowiedzialności. Sąd uznał, że oskarżony współdziałał z innymi członkami grupy w popełnieniu przestępstwa skarbowego, co niewątpliwie jest prawdą, zważywszy na wyjaśnienia, które ten oskarżony złożył w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznał, iż wiedział, w jakim celu był wwożony do Polski olej opałowy. Jednak Sąd nie uwzględnił w należyтым stopniu okoliczności, iż podmiotem tego przestępstwa nie jest każdy zdolny do ponoszenia odpowiedzialności, ale tylko podatnik. Powinien zatem rozważyć relacje wiążące zachowania R. B. ze Z. S. w zakresie prowadzenia działalności pod firmą (...), z M. D. w zakresie działalności PHU (...), z A. M. (2) i M. A. w zakresie firmy (...), czy wreszcie ze spółką (...), prowadzoną przez J. W. (1), a faktycznie przez J. N.. Prowadzący te działalności jako podatnicy, nie byli kierowani, ani zarządzani przez R. B.. Jego udział w przestępstwie był inny niż A. B., T. B. czy M. P. (2), którzy założyli grupę i nią kierowali, podejmując wiążące decyzje, ani też zajmujących się faktycznie działalnością (...), (...), (...), czy (...) – A. W. (1), J. N. oraz A. M. (2). W stosunku do podatników, jako sprawców przestępstwa skarbowego z art. 54 §1 k.k.s., R. B. był osobą obcą, nieznaną, a on sam nie współdziałał w popełnieniu z nimi przestępstwa. Miał jednak świadomość i zamiar udziału w popełnieniu przestępstwa skarbowego z art. 54 §1 k.k.s., gdyż wiedział o tym, że A. B., T. B. i M. P. (2) będą wynajmować podstawione osoby, i dostarczając im olej opałowy w celu odbarwienia i sprzedaży jako olej napędowy, ułatwił popełnienie przestępstwa. Takich ustaleń faktycznych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zabrakło i Sąd odwoławczy de facto sam musiałby poczynić wszystkie niezbędne ustalenia, co przekracza granice kontroli odwoławczej. Jednocześnie mieściły się one w granicach skazania, a z uwagi na przyjęcie niewykonawczej formy sprawstwa, jaką jest pomocnictwo, nawet w węższym zakresie, stąd możliwa jest korekta dotychczasowego rozstrzygnięcia. Należało zatem na podstawie art. 437 §1 k.p.k. uchylić zaskarżony wyrok w części dotyczącej skazania R. B. za czyn z art. 54 §1 k.k.s. i przekazać w tym zakresie sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W toku tego postępowania, Sąd rozważył relacje między oskarżonym, a podatnikami jako sprawcami przestępstwa skarbowego i rozważył, czy wykraczały one poza granice pomocnictwa do przestępstwa skarbowego.

Zdecydowanie inaczej ocenić należało udział A. L. w popełnieniu przestępstwa skarbowego z art. 54 §1 k.k.s. Jego udział w działalności J. N., któremu jak już wspomniano trafnie przypisano udział w przestępstwie J. W. (1) poprzez sprawstwo z art. 9 §3 k.k.s., oceniany jest różnie. A. B. wyjaśnił (k. 2146-2151), że A. L. był współnikiem J. N., co sytuowałoby go w granicach odpowiedzialności z art. 9 §3 k.k.s. za czyn J. W. (1). Pozostałe dowody zgromadzone w sprawie doprowadziły jednak Sąd I instancji do ustaleń, które Sąd odwoławczy akceptuje nie tylko z powodu ich trafności, ale również z przyczyn procesowych, gdyż nie są skarżone przez prokuratora.

Ustalenia faktyczne, jakie poczynił Sąd obejmują co do udziału A. L. – udział w spotkaniu w Z. w styczniu 2006r. z J. N. i T. B., podjęcie się załatwienia „słupa” z Ł. – J. W. (1), zaproponowanie wspólnie z J. N. J. W. (1) otwarcia działalności gospodarczej. To jednak J. N. dysponował dokumentacją firmy (...) sp. z o.o., on zawierał umowę z J. E. i J. S. (3), podpisując się jako J. W. (1), on dokonywał opłat akcyzy w urzędzie. Na 31 stronie uzasadnienia Sąd rozważając udział A. L., wskazuje, że „główny nadzór nad funkcjonowaniem spółki (...) sp. z o.o. pełnił J. N., który mówił A. L. co mają robić i jak działalność ma wyglądać”. Na str. 66-67 Sąd ustalił, że J. N. nadzorował czynności związane z założeniem działalności (...) spółki z o.o. Tenże oskarżony miał pełną wiedzę związaną z dokumentacją spółki i „to on wydawał polecenia A.”. Jak już wspomniano powyższe ustalenia są wystarczające do przypisania mu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, podejmowania określonych zachowań będących realizacją jego udziału w grupie, jak wyszukanie J. W. (1), akceptacja funkcjonowania grupy i jej celu, jakim było odbarwienie oleju opałowego i sprzedaż jako oleju napędowego. Nie można jednak uznać, by A. L., który co nie budzi wątpliwości nie był podatnikiem podatku akcyzowego, mógł ponieść odpowiedzialność na podstawie art. 9 §3 k.k.s., gdyż nie podejmował on żadnych czynności władczych w stosunku do J. W. (1) jako podatnika, nie odpowiadał, ani za zachowanie majątku spółki (...), ani za jej pomnażanie, a co więcej, to również jemu J. N. wydawał polecenia. Nie zrealizował on zatem żadnych znamion sprawczych i należało go uniewinnić od popełnienia przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s.

Prokurator nie zaskarżył wyroku na niekorzyść M. Z., stąd wszelkie ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji nie podlegają możliwości modyfikacji, choć potencjalnie takie możliwości by były. M. P. (2) dwukrotnie odmiennie zeznał na okoliczność udziału M. Z. w obrocie odbarwionym paliwem. Na k. 2732-2738 zeznał, że M. Z. kupował od nich paliwo bez faktur, co dawałoby podstawy do przyjęcia jego odpowiedzialności karnej skarbowej, jako że – jak już wspomniano – przedmiotem opodatkowania akcyzą jest kupno wyrobu akcyzowego, od którego nie odprowadzono podatku w należnej wysokości, bez względu na to, czy to nabycie zostało udokumentowane fakturą. Z kolei później (k. 3898-3901) zeznał, że M. Z. był pośrednikiem. Sam oskarżony M. Z. (k. 4058-4059) przyznał się do pośrednictwa w zbyciu oleju. Pośrednictwo w zbyciu wyrobu akcyzowego nie jest przedmiotem opodatkowania, zatem jego sprawca nie może ponosić samoistnej odpowiedzialności. Nie może też ponosić odpowiedzialności za pomocnictwo do przestępstwa skarbowego, gdyż jego zachowanie było wtórne w stosunku do odbarwienia oleju opałowego i zmiany jego przeznaczenia. Pomocnictwo może natomiast nastąpić przed czynem zabronionym lub najpóźniej w momencie jego popełnienia, nigdy – po. Dlatego przy tych ustaleniach faktycznych, jakie poczynił Sąd I instancji i braku środka odwoławczego wniesionego na niekorzyść oskarżonego, należało go uniewinnić od popełnienia przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s.

Kolejną istotną okolicznością wymagającą odniesienia się co do przestępstw skarbowych z art. 54 §1 k.k.s. była sygnalizowana przez obrońców oskarżonych A. i R. B. kwestia wysokości wyliczonego podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie. W okresie od 16 czerwca 2005r. do 8 lutego 2006r. obowiązywały dwa różne stany prawne, które powodują, że po części rację mają skarżący, a po części – Sąd I instancji. Obowiązująca w tym okresie ustawa z dnia 23 stycznia 2004r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 ze zm.) do dnia 23 sierpnia 2004r. przewidywała stawkę podatku akcyzowego od oleju napędowego w wysokości 2.000 zł za 1.000 litrów.

W dniu 24 sierpnia 2005r. w art. 65 ustawy o podatku akcyzowym dodano jednak ust. 1a, który stanowił, że „W przypadku użycia olejów opałowych lub olejów napędowych, przeznaczonych na cele opałowe, które nie spełniają warunków określonych w odrębnych przepisach, w szczególności wymogów w zakresie prawidłowego znakowania i barwienia, użycia ich niezgodnie z przeznaczeniem, a także sprzedaży ich za pomocą odmierzaczy paliw ciekłych, stawka akcyzy wynosi:

- 1) dla olejów opałowych lub olejów napędowych, przeznaczonych na cele opałowe – 2.000 zł od 1.000 litrów gotowego wyrobu,
- 2) dla ciężkich olejów opałowych przeznaczonych na cele opałowe – 1.800 zł od 1.000 kilogramów gotowego wyrobu”.

Przepis w tym brzmieniu obowiązywał do końca funkcjonowania ustawy z 2004r. Obowiązek znakowania i barwienia olejów opałowych wprowadzał art. 66 ust. 1 tej ustawy, precyzowany przez rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 maja 2005r. w sprawie znakowania i barwienia paliw silnikowych oraz olejów opałowych dla celów kontroli obrotu (Dz. U. Nr 96, poz. 815). Wynika z niego, że do znakowania olejów służył S. (...) (...), a do barwienia – S. (...) (...) lub S. (...) (...). Stan ten nie uległ zmianie pod rządami ustawy z 2008r. i rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 2010r. w sprawie znakowania i barwienia wyrobów energetycznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1054).

W tym okresie obowiązywało również przywoływane przez obrońców oskarżonych rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004r. w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego (Dz. U. Nr 87, poz. 825 ze zm.), które w załączniku nr 1 pod poz. 1 wprowadzało niższe stawki podatku akcyzowego, aniżeli przewidziane w ustawie. Jak jednak wynika z §2 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia obniżało ono stawki podatku akcyzowego określone w art. 65 ust. 1, art. 69 ust. 4, art. 70 ust. 4, art. 71 ust. 4, art. 72 ust. 4, art. 73 ust. 3 pkt 1-3 i art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o podatku akcyzowym. A contrario nie obniżało ono stawki określonej w art. 65 ust. 1a tej ustawy.

Dlatego należało uznać, iż w okresie do 23 sierpnia 2005r. należało stosować do oleju opałowego i oleju napędowego przeznaczonego na cele opałowe, stawki określone w rozporządzeniu Ministra Finansów. Stawka ta dla oleju napędowego wynosiła 1.180 złotych za 1.000 litrów, a w przypadku obniżonej zawartości siarki stawki wynosiły 1.099 lub 1.048 złotych. Ponieważ jednak stawką podstawową podatku od oleju napędowego była stawka 1.180 złotych, a

pozostałe stawki można było zastosować przy spełnieniu określonego kryterium zawartości siarki w paliwie, nie można tych stawek stosować rozszerzająco, jako wyjątków od reguły. W związku z tym, że nie dysponujemy protokołami kontroli jakości paliwa, nie można było stosować tych stawek.

Natomiast od dnia 24 sierpnia 2005r. stawka podatku akcyzowego została ustalona w ustawie i wynosiła 2.000 złotych za 1.000 litrów oleju. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz. 626 ze zm.) stawka ta została obniżona do 1.822 złotych za 1.000 litrów (art. 89 ust. 4 pkt 1) i tę stawkę jako najbardziej względną zastosował Sąd I instancji.

Dlatego też do czynów popełnionych do 23.08.2005r. należało zastosować stawkę podatku akcyzowego od olejów napędowych w wysokości 1.180 złotych za 1.000 litrów i odliczyć uiszczony podatek od oleju opałowego w wysokości 232 złote za 1.000 litrów, natomiast do czynów popełnionych po tej dacie – stawkę 1.822 złotych za 1.000 litrów, tak jak uczynił to Sąd I instancji, również odliczając uiszczony podatek od oleju opałowego. Dlatego Sąd odwoławczy nie dopatruje się uchybień w wyliczeniu wysokości narażonego na uszczuplenie podatku dla działalności firmy (...), (...) M. A., (...), PHU M. N. (3) i tych cystern, które zostały przywiezione dla M. D. po 24.08.2005r. Wszystkie jednak transporty, które były podstawą ustalenia przywiezionych dla M. D. olejów, a które wynikają z deklaracji podatkowych i ustaleń niemieckich służb śledczych, dotyczą okresu po 24.08.2005r. Natomiast do paliw sprowadzonych dla (...) należało zastosować stawkę 1.180 złotych, pomniejszoną o uiszczony podatek według stawki 232 złote. Zatem 1.167.155 litrów oleju przemnożone przez (1180 złote – 232 złote) za 1.000 litrów oleju, daje 1.106.462,9 złote narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Do tej kwoty należało zmniejszyć wartość podatku przypisanego A. W. (1) w punkcie XVI części wstępnej, Z. S. w punkcie LXVII części wstępnej, a na podstawie art. 435 k.p.k. – także J. M. w punkcie XX części dyspozytywnej.

O kwotę 749.313,55 złotych do 3.380.573,12 złote należało też zmniejszyć wysokość podatku przypisanego A. B. (punkt X części dyspozytywnej), a w razie przypisania sprawstwa R. B. przy ponownym rozpoznaniu sprawy – również uwzględnić tę różnicę w opisie czynu.

Przy okazji należy wskazać, iż nie ma racji obrońca oskarżonego A. L. kwestionujący możliwość uwzględnienia podatku od zatrzymanych cystern, bowiem w art. 54 k.k.s. karalne jest narażenie podatku na uszczuplenie, a nie samo uszczuplenie. Do takiego narażenia dochodzi natomiast wówczas, gdy sprawca powoduje konkretne niebezpieczeństwo takiego uszczerbku, co oznacza, że zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne, choć nie musi nastąpić. W sytuacji, gdy doszło do uszczerbku finansowego w zakresie należności publicznoprawnych od poprzednich 87 cystern, należało uznać za udowodnione narażenie podatku na uszczuplenie.

Ponieważ oskarżonym (poza J. N.) zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s. w ramach nadzwyczajnego obostrzenia kary, konieczne stało się odniesienie do progu rozdzielającego typ podstawowy przestępstwa od przypadków, gdy kara jest orzekana z nadzwyczajnym obostrzeniem.

Duża i wielka wartość, bo one są przesłankami rozdzielenia ustalana była w odniesieniu do wartości minimalnego wynagrodzenia, a zatem określana jest corocznie, w zależności od tego, kiedy został popełniony dany czyn zabroniony. Ponieważ czyny, o których orzeka Sąd popełnione były na przełomie lat 2005-2006, wartość ta musi być ustalana odrębnie dla czynów popełnionych i zakończonych w 2005r., a odrębnie dla tych popełnionych w 2006r. lub trwających w obu latach, ale kończących się w 2006r. W 2005r. wysokość minimalnego wynagrodzenia wynosiła 849 złotych, zaś w 2006r. – 899,10 złote. Wartość duża ustalona została w art. 53 §15 k.k.s. i stanowiła na podstawie art. 37 §1 pkt 1 k.k.s. podstawę zastosowania nadzwyczajnego obostrzenia kary określonego w art. 38 §1 k.k.s. Wartość duża wynosiła w 2005r. – 424.500 złotych, a w 2006r. – 449.550 złotych. Spośród oskarżonych, którym skutecznie przypisano sprawstwo przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s., jedynie J. N. mieścił się poniżej tej wartości, gdyż wartość akcyzy narażonej przez niego na uszczuplenie wyniosła 286.804,20 złote. Jego obrońca ma rację, podnosząc, iż kara ta jest rażąco niewspółmiernie surowa, gdyż J. N. wymierzono rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, podczas, gdy A. B. (3.380.573 zł akcyzy) – tylko rok pozbawienia wolności, A. W. (1) i J. M. (1.106.462 zł akcyzy) – również po rok, R. B. (2.108.767 zł akcyzy) – także rok. Do tej kwestii Sąd jednak powróci przy rozważaniach o karze i środkach karnych.

Pominięta w rozważaniach Sądu I instancji i skarżących wartość wielka, zgodnie z art. 53 §16 k.k.s., wynosiła tysiąckrotność minimalnego wynagrodzenia, a zatem wynosiła w 2005r. 849.000 złotych, zaś w 2006r. – 899.100 złotych. Ustalone powyżej wysokości akcyzy, przyjęte dla A. B., R. B., A. W.(1) i J. M. mieściły się powyżej tej wartości. Przyjęcie wielkiej wartości powoduje zwiększenie górnej granicy kary podwójnie (art. 38 §2 k.k.s.). Ponieważ jednak prokurator nie zaskarżył w tym zakresie wyroku, Sąd odwoławczy nie jest uprawniony do dokonywania zmian, co do przyjęcia surowszej podstawy nadzwyczajnego obostrzenia, tak jak nie może przypisać działania w recydywie kwalifikowanej z art. 64 §2 k.k. w miejsce przyjętej recydywy z art. 64 §1 k.k., bez zarzutu i wniosku apelacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego.

W tym miejscu należy się odnieść do argumentu przedstawionego w piśmie procesowym R. B., który z racji przymusu adwokackiego, nie mógł wnieść apelacji, stąd jego pismo nosi charakter zwykłego pisma procesowego. R. B. podzielił się z Sądem swoim oburzeniem wywołanym wywiadem, jakiego udzielił jeden z prokuratorów zajmujących się zwalczaniem przestępczości paliwowej, a w którym pochwalił się tym, że po przejściu śledztwa odkrył, że przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 286 k.k. daje większe zagrożenie karą, niż w przypadku przestępstw skarbowych, stąd taką kwalifikację zaczęto przyjmować dla przestępstw skarbowych polegających na oszustwach paliwowych. Stanowisko skarżącego jest o tyle słuszne, iż fascynacja rzekomą surowością kar przewidywanych w Kodeksie karnym jest zupełnie niezrozumiała. Przestępstwo z art. 54 §1 k.k.s. do dnia 16 grudnia 2005r. zagrożone było karą do 3 lat pozbawienia wolności, co w przypadku podwojenia zagrożenia w ramach art. 38 §2 k.k.s. dawało 6 lat pozbawienia wolności. Po tej dacie, zagrożenie karą wzrosło do 5 lat pozbawienia wolności, co w warunkach nadzwyczajnego zagrożenia z art. 38 §2 k.k.s. powodowało wzrost górnej granicy kary do 10 lat pozbawienia wolności, dokładnie takiej samej jak w kwalifikowanym typie oszustwa w Kodeksie karnym (art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k.).

Oskarżony R. B. był zbulwersowany instrumentalnym podejściem do kwestii kwalifikacji prawnej i wyraził pogląd, iż niedopuszczalne jest dwukrotne karanie za ten sam czyn – odrębnie na podstawie Kodeksu karnego, a odrębnie na podstawie Kodeksu karnego skarbowego.

Otóż oskarżony się myli. Dotychczas w polskim prawie karnym przyjmowano, że kwestię rzeczywistego zbiegu przepisów ustawy rozwiązywano na trzy sposoby – przez eliminacyjny zbieg przepisów ustawy, kumulatywny zbieg przepisów ustawy oraz idealny zbieg czynów zabronionych, polegający właśnie na rozdzieleniu jednego czynu w rozumieniu ontologicznym na dwa czyny w rozumieniu prawnym i osobnym ukaraniu za nie. Dotychczasowa linia orzecznicza Sądu Najwyższego zapoczątkowana uchwałą składu siedmiu sędziów z dnia 30 września 2003r. (I KZP 22/03, OSNKW 2003/9-10/75) wskazywała, że należy dokonywać wyboru jednej z ustaw – Kodeksu karnego lub Kodeksu karnego skarbowego przez pryzmat przepisu szczególnego. Sąd Najwyższy w kolejnej uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 24 stycznia 2013r. (I KZP 19/12, OSNKW 2013/2/13) odszedł od tego poglądu, uchwalając, że „Reguły wyłączenia wielości ocen mają zastosowanie jedynie w wypadku zbiegu przepisów ustawy, natomiast nie stosuje się ich w razie idealnego zbiegu czynów zabronionych, o którym mowa w art. 8 §1 k.k.s.”.

O ile stanowisko o możliwości rozwiązywania rzeczywistego zbiegu przepisów ustawy poprzez eliminacyjny zbieg przepisów ustawy, kumulatywny zbieg przepisów ustawy i idealny zbieg czynów, było akceptowalne do czasu uchwalenia Kodeksu karnego skarbowego, o tyle w chwili obecnej należy podzielić nowy pogląd Sądu Najwyższego. Do chwili wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego, ustawodawstwo karne skarbowe stanowiło szczególną ustawę w stosunku do Kodeksu karnego. Kodeks karny skarbowy wyraźnie jednak zanegował możliwość stosowania części ogólnej Kodeksu karnego (art. 20 §1 k.k.s.), o ile sam k.k.s. nie stanowi inaczej. Nie ma zatem jednej wspólnej regulacji dotyczącej przestępstw i przestępstw skarbowych, stąd nowe stanowisko Sądu Najwyższego należy zaakceptować.

Oznacza to, że istnieje możliwość przypisania sprawcy czynu zabronionego odrębnej odpowiedzialności na podstawie art. 286 §1 k.k. i na podstawie przepisów Kodeksu karnego skarbowego. Jeżeli jednak przeanalizować znamiona ustawowe przestępstw skarbowych polegających na narażeniu na uszczerpkowanie należności podatkowych i celnych, wyraźnie należy odróżnić czyny popełniane niejako „na wejściu” do systemu finansów publicznych, od tych, gdy środki już znajdują się w tym systemie.

Intencją sprawców jest bowiem uszczuplenie należności podatkowych, ale najczęściej w formie niepłacenia podatków, zwłaszcza niezgłaszania prowadzenia działalności podlegającej opodatkowaniu. Tymczasem do znamion oszustwa należy wprowadzenie w błąd osoby, wykorzystanie jej błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętego działania i doprowadzenie jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Oznacza to, że nie może być mowy o zbiegu art. 54, 55 i 56 k.k.s. z art. 286 k.k. W pierwszym przypadku podatnik, uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, czyli w ogóle nie bierze udziału w postępowaniu i nie następuje wprowadzanie w błąd. W art. 55 k.k.s. karane jest zatajanie prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek przez posługiwanie się imieniem i nazwiskiem lub firmą innej osoby, co również nie wiąże się z wprowadzaniem w błąd organu państwa. W art. 56 k.k.s. regulującym oszustwo podatkowe podatnik już składa deklarację lub oświadczenie, w której podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie danych, zatem pojawiają się znamiona czasownikowe z art. 286 k.k., ale nie dochodzi do rozporządzenia mieniem, gdyż podatnik po prostu nie płaci podatku lub płaci go w mniejszym stopniu. Rozporządzenie mieniem przez Skarb Państwa może się pojawić dopiero przy przestępstwie z art. 76 k.k.s. Wydaje się, że dopiero po wprowadzeniu w błąd i usiłowaniu wyłudzenia nienależnego zwrotu należności podatkowej możliwa będzie podwójna kwalifikacja prawna z art. 76 k.k.s. i art. 286 k.k. Podobnie możliwy będzie zbieg co do należności celnej art. 92 k.k.s. i art. 286 k.k., a niemożliwy będzie zbieg art. 286 k.k. z przepisami o oszustwie celnym i przemyśle (art. 86-88 k.k.s.), gdyż tam również nie dochodzi do rozporządzenia mieniem przez Skarb Państwa, a jedynie do niewpłacenia należnego cła.

Powyższe rozważania są o tyle nieistotne z punktu widzenia nie tylko oskarżonego R. B., ale również pozostałych oskarżonych, iż zarzuty z art. 286 §1 k.k. nie dotyczą działania na szkodę Skarbu Państwa, ale odbiorców odbarwionego paliwa. Nie zachodzi zatem tożsamość pokrzywdzonego, a przedmiotem ochrony są różne dobra, dlatego w tej konkretnej sprawie, powyższe rozważania nie będą miały znaczenia dla rozstrzygnięcia i zmiana wykładni przepisów prawa nie wpłynie na prawa oskarżonych.

Przechodząc do rozważań dotyczących przestępstw związanych z jakością sprzedawanego paliwa, czyli tych kwalifikowanych z art. 286 §1 k.k. i z art. 23 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, wrócić należy do rozważań dotyczących motywacji sprawców, bowiem kwestia zamiaru ich działania podnoszona jest zarówno przez prokuratora, jak i obrońców oskarżonych.

W ocenie Sądu odwoławczego motywem działania oskarżonych była chęć uzyskania korzyści majątkowej. Na pytanie, w jaki sposób chcieli ją osiągnąć, należy wskazać, iż chcieli uzyskać ją kosztem Skarbu Państwa, zmniejszając mu przychody, a pośrednio – kosztem tych sprzedawców paliw, którzy uczciwie naliczali i odprowadzali należności publicznoprawne. Oskarżeni godzili zatem w obowiązki podatkowe i konkurencję na rynku. Sąd I instancji w ślad za prokuratorem uznał jednak, iż godzili również w interesy nabywców, oferując im paliwo niespełniające wymagań jakościowych.

Czyn z art. 286 §1 k.k. przyjęty przez Sąd I instancji co do oskarżonych: T. B., A. B., A. W. (1), J. N., W. T., W. A., M. Z., M. W. (1), R. B., J. W. (1), Z. S., M. D., A. L. musi spełniać określone znamiona, by stał się przestępstwem. Sprawca, działający w zamiarze bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, musi doprowadzić inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętego działania. Te ostatnie znamię można pominąć w rozważaniach, bowiem nie występowały w sprawie osoby, które z uwagi na mankamenty psychiki nie pojmowały należycie swoich działań.

Musi zatem istnieć element wprowadzenia w błąd lub wyzyskania błędu. Skutkiem, jak słusznie zauważył prokurator, nie musi być wyrządzenie konkretnej szkody, jednak musiało zaistnieć rozporządzenie mieniem, niekorzystne z punktu widzenia osoby nabywcy. Dla przypisania odpowiedzialności z art. 286 §1 k.k. na szkodę nabywców oleju opałowego, który po odbarwieniu oferowano do sprzedaży jako olej napędowy, konieczne jest ustalenie, czy nabywcy zostali wprowadzeni w błąd lub wyzyskano ich błąd co do cech fizyko-chemicznych nabywanego oleju i w rezultacie sprzedano im substancję niespełniającą wymogów dla oleju napędowego lub też ustalenie, że na skutek zbycia im wyrobu akcyzowego, od którego nie została zapłacona akcyza w należytej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej,

postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nałożono na nabywcę lub posiadacza wyrobu akcyzowego zobowiązanie podatkowe (art. 8 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym – Dz. U. z 2011r. Nr 108, poz. 626 ze zm.).

W pierwszym przypadku, nabywca towaru wprowadzany jest w błąd w ten sposób, że sprzedawca oferuje mu do sprzedaży olej napędowy, a w rzeczywistości sprzedany towar nie spełnia kryteriów jakościowych. Tym samym niekorzystne rozporządzenie mieniem polega na wydatkowaniu środków pieniężnych na zakup towaru niespełniającego oczekiwań nabywcy. Ten element spełniony został w przypadku jednej cysterny paliwa, źle odbarwionej przez J. M., a następnie za pośrednictwem R. D. sprzedanej W. A., który zaoferował ją występującym w sprawie pokrzywdzonym. Czyny dotyczące tej jednej cysterny Sąd omówi w dalszej części uzasadnienia.

Drugi przypadek dotyczy sytuacji, gdy nabywca kupuje wyrób, od którego ma prawo oczekiwać, iż została uiszczona akcyza w całości. Jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że rzeczywiście doszło do uiszczenia akcyzy, wówczas nabywca lub posiadacz tego wyrobu staje się podatnikiem i musi uiścić zobowiązanie podatkowe. Na skutek wprowadzenia w błąd rozporządza swoim mieniem w ten sposób, że kupuje towar, od którego dodatkowo musi uiścić zobowiązanie podatkowe. W niniejszej sprawie nie nałożono jednak na żadnego z nabywców obowiązku uiszczenia akcyzy.

Oskarżycielowi nie udało się ustalić osób pokrzywdzonych innych, aniżeli ci dotyczący feralnej cysterny źle odbarwionej przez J. M.. Wracając do kwestii motywacji działania oskarżonych, zwłaszcza M. P. (2), T. B. i A. B. uznać należy, że ich zamiarem było permanentne uzyskiwanie dochodów z działalności nielegalnej, o czym świadczy wielość przedsięwziętych transportów, zmiany baz, zmiany firm – słupów, czy wreszcie długość trwania grupy. Wszystkie te elementy wskazują, iż nie byli oni zainteresowani oferowaniem paliwa złej jakości, gdyż straciliby odbiorców paliwa. Oskarżonym przypisano łącznie sprowadzenie z Niemiec lub zakup w Polsce 88 cystern oleju opałowego, który po odbarwieniu sprzedano jako olej napędowy. Tylko 1 z 88 cystern okazała się być złej jakości. Należy zatem dojść do przekonania, iż sprzedaż tej jednej cysterny była ekscesem osób dokonujących fizycznie odbarwienia oleju opałowego, natomiast grupa jako całość nie miała motywu sprzedaży paliwa złej jakości. Z punktu widzenia zamiaru sprawców przypisanie im (poza wspomnianą jedną cysterną) oferowania paliwa złej jakości, jawi się jako nieuzasadnione.

Przechodząc do analizy znamion strony przedmiotowej, znów poza tą jedną cysterną zawierającą paliwo złej jakości, należało stwierdzić, iż brak jest dowodów wskazujących, iż paliwo to nie spełniało kryteriów jakościowych dla olejów napędowych. Ustalenie Sądu I instancji, iż „Odbarwiony olej opałowy podobnie wyglądał do oleju napędowego, jednak miał znacznie gorsze właściwości i zasilanie nim silników samochodowych, do których przeznaczony był olej napędowy, groziło ich poważnym uszkodzeniem” (str. 2 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) jest dowolne. Pod powyższym ustaleniem Sąd przywołuje wyłącznie wyjaśnienia oskarżonych T. B., A. B., R. B., J. M., A. W.(1), J. N., M. Z. i M. W. (1) oraz zeznania M. P. (2). Nie ma wśród nich żadnego sprawozdania z badania jakości paliw, ani opinii biegłych. Nie została przeprowadzona opinia biegłego, która dawałaby chociaż podstawy do przyjęcia, że ze względu na zawartość siarki w oleju opałowym przed odbarwieniem, po użyciu kwasu siarkowego do jego odbarwienia, dojdzie do takiej zmiany składu chemicznego, iż uzyskana substancja wyjściowa nie będzie spełniała kryteriów jakościowych. Ponieważ ustalenia faktyczne nie były skarżone na niekorzyść oskarżonych, takiego dowodu nie da się już przeprowadzić.

Sąd czyniąc ustalenia faktyczne w tym względzie oparł się wyłącznie na dowodach osobowych. Tymczasem z zeznań M. P. (2) (k. 1287 i nast.) wynika, że wrywkowo badali odbarwiany olej i był on czysty, klarowny, miał dużo mniej siarki niż dopuszczała norma. Dalej świadek ten zeznał (k. 273-2738), iż niemiecki olej przywożony od R. B. za pośrednictwem firmy (...) miał jeszcze lepsze parametry, niż ten pobierany ze S. w początkowej fazie grupy. K. W. zeznał zresztą, iż szefowie grupy byli zainteresowani, aby olej miał jak najmniej siarki, by pozostawić sobie margines dopuszczalnej zawartości siarki, po odbarwieniu oleju za pomocą kwasu siarkowego (k. 3804-3805). M. W. (1) przywoływany przez Sąd, stwierdził, że na jego pytanie T. B. zapewnił go, że olej trzyma parametry siarki (k. 3999). M. Z. wyjaśnił, że od odbiorców nie słyszał żadnych zastrzeżeń co do jakości paliwa, odbierali go dalej, więc uznał, że spełnia ono kryteria jakościowe (k. 4161-4168). Można oczywiście stwierdzić, iż twierdzenia te są głośne i nie

poparte dokumentami stwierdzającymi jakość paliwa. Nie można jednak na ich podstawie ustalić, że paliwo było złej jakości, a wszelkie wątpliwości mają różną wagę, zależnie od tego, czy powstały po stronie oskarżonych, czy po stronie oskarżyciela. Zeznania zaś odbiorców potwierdzają wersję oskarżonych.

Z. O. w trakcie rozprawy w dniu 7 kwietnia 2011r. zeznał, że nabyty przez niego olej z dwóch cystern zużył na potrzeby swojej działalności i nie miał zastrzeżeń do jego jakości. Kolejni odbiorcy paliwa: T. W. (k. 4624), J. Z. (k. 4626), L. K. (k. 4736-4737), M. K. (k. 4716-4717), T. G. (k. 4726-4728), I. P. (k. 4734), P. K. (2) (k. 4739), R. K.(1) (k. 4785-4789), R. K. (2) (k. 5297) również nie zgłaszali uwag do jego jakości.

Wreszcie, decydującym dowodem, potwierdzającym wersję oskarżonych jest opinia biegłego (...) Laboratorium spółka z o.o., który po dokonaniu analizy próbki z zatrzymanej cysterny (k. 153-158) stwierdził, że zatrzymane paliwo spełnia wymagania oleju opałowego lekkiego L-1 za wyjątkiem zawartości wody, ale może to wynikać z zawodnienia komory autocysterny powstałego podczas nieumiejętnego otwierania zaladzonych i zaśnieżonych pokryw autocysterny, bo woda w próbce była wydzielona, a gdyby olej był zawodniony podczas napełniania autocysterny doszłoby do silnego i trwałego zmętnienia produktu. Biegły stwierdził, że pomijając obecność znacznika i barwnika paliwo spełnia też wymogi dla oleju napędowego zimowego F. Wnioski te potwierdza inna ekspertyza (k. 11).

Dla tych 87 cystern, które są przedmiotem rozważań nie da się przekonująco stwierdzić, by wprowadzone do obrotu paliwo nie spełniało kryteriów jakościowych dla oleju napędowego. W takim zaś przypadku nie da się wyprowadzić wniosku o wprowadzeniu w błąd odbiorców, zwłaszcza tych odbiorców, którzy występowali w sprawie. M. P. (2) przekonująco zeznał (k. 4927-4929), iż nikt, kto kupował paliwo o 50 groszy na litrze taniej niż ceny hurtowe (...) nie mógł przypuszczać, że paliwo to pochodzi z legalnego obrotu, a nie pochodzi z popularnego wówczas odbarwiania oleju opałowego. Potwierdził to A. B. wyjaśniając (k. 5222-5224), iż kupujący mieli pełną świadomość co kupują, bo olej odbarwiany miał niższą cenę. Odbiorcami odbarwionego oleju byli profesjonalisci, kupujący na rynku olej w ilościach przeliczanych na cysterny, stąd ich świadomość jest inna niż konsumentów kupujących paliwo do baku pojazdu lub kanistra.

Oprócz odbiorców końcowych odbarwione paliwo kupowali również pośrednicy oferujący olej konsumentom. Tym z oskarżonym, którzy sprzedawali paliwo w sytuacji, w której mogło ono trafić do konsumentów można było zatem przypisać godzenie się na to, że zbędą oni paliwo osobom, które nie akceptują zakupu oleju pochodzącego z odbarwiania. Godzenie się wynika z faktu, że jednak mniejszość tego paliwa trafiła do odbiorców nieprofesjonalnych, a większość trafiła do odbiorców hurtowych lub półhurtowych; było to zatem odstępstwo od ogólnych reguł. Zamiar ewentualny jest jednak wykluczony w przypadku przestępstwa z art. 286 §1 k.k., a w przypadku odbiorców końcowych, którzy mogli zostać wprowadzeni w błąd co do źródła pochodzenia paliwa, należałoby jeszcze wykazać na czym polegało niekorzystne rozporządzenie mieniem, utrudnione w sytuacji, gdy nie da się wykazać złej jakości paliwa.

Dlatego w ocenie Sądu odwoławczego rację mają skarżący wyrok obrońcy oskarżonych, a nie ma racji prokurator, odwołując się do kwestii wiedzy i świadomości odbiorców, wprowadzenia ich w błąd, czy rozporządzenia przez nich mieniem w sposób niekorzystny. W sytuacji, gdy nabywcy wiedzą, co kupują, a dowody wskazują na to, że paliwo spełniało wymogi jakościowe dla oleju napędowego, nie sposób wykazać, by sprzedawane paliwo mogło być przedmiotem oszustwa z art. 286 §1 k.k. lub przestępstwa wprowadzenia do obrotu paliwa złej jakości z art. 23 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Dlatego Sąd na podstawie art. 437 §2 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił T. B. od czynu przypisanego mu w punkcie II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, A. B. od czynu przypisanego w punkcie IX części dyspozytywnej, A. W. (1) od czynu przypisanego w punkcie XV części dyspozytywnej, J. N. od czynu przypisanego w punkcie XXVII części dyspozytywnej, W. T. od czynu przypisanego w punkcie XXXII części dyspozytywnej, T. J. od czynu przypisanego w punkcie XXXIV części dyspozytywnej, M. Z. od czynu przypisanego w punkcie XLIV części dyspozytywnej, M. W. (1) od czynu przypisanego w punkcie XLIX części dyspozytywnej, P. H. od czynu przypisanego w punkcie LIV części dyspozytywnej, R. B. od czynu przypisanego w punkcie LVIII części dyspozytywnej, J. W. (1) od czynu przypisanego w punkcie LXIII części dyspozytywnej, Z. S. od czynu przypisanego

w punkcie LXVI części dyspozytywnej, Z. K. (1) od czynu przypisanego w punkcie LXXI części dyspozytywnej, M. D. od czynu przypisanego w punkcie LXXV części dyspozytywnej, A. L. od czynu przypisanego w punkcie LXXX części dyspozytywnej, M. W. (2) od czynu przypisanego w punkcie LXXXV części dyspozytywnej. W tym zakresie, na podstawie art. 436 k.p.k. rozpoznanie środków odwoławczych co do tych czynów można było ograniczyć do rozważań dotyczących strony podmiotowej i przedmiotowej przestępstwa, gdyż było to wystarczające do wydania rozstrzygnięcia, zaś ustosunkowywanie się do pozostałych zarzutów stało się bezprzedmiotowe.

Stąd Sąd nie odnosił się do dalej idących zarzutów i rozważań zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego W. T., w punkcie 1 tiret pierwsze i trzecie, punkcie 2 tiret pierwsze i drugie (poza rozważaniami dotyczącymi R. D.), punkcie 5 tiret drugie, czwarte i piąte apelacji obrońcy oskarżonych M. Z., M. W. (1), R. D., Z. K. (1), T. J. i P. H., w apelacji obrońcy oskarżonego J. W. (1), w punkcie 1 podpunkt a i c apelacji obrońcy oskarżonego M. D., w punkcie 8, 14, 17 i 18 apelacji obrońcy oskarżonego A. W. (1), w punkcie 2 tiret 3 apelacji obrońcy oskarżonego Z. S., w punkcie 2, 4 tiret drugie i czwarte apelacji obrońcy oskarżonego A. B., w punkcie 2, 4 tiret drugie i czwarte apelacji obrońcy oskarżonego R. B..

Z tych też względów należało uchylić kary łączne orzeczone wobec A. B., A. W. (1), J. N., M. Z., M. W. (1), R. B., Z. S., M. D. i A. L..

Inną miarę należało przyjąć dla czynu polegającego na złym odbarwieniu tej jednej cysterny paliwa, która nie spełniała kryterium jakościowego. W świetle zeznań R. S., D. G., J. W. (3), W. W. i przedstawicieli (...) ustalenia faktyczne Sądu I instancji jawią się jako trafne. Wszyscy oni konsekwentnie zeznawali na okoliczność zakupu paliwa od firmy „z (...) w G.” oraz rodzaju uszkodzeń powstałych w ich pojazdach i urządzeniach grzewczych. Zbieżność dat i okoliczności zakupu oraz wyrządzonych szkód jest taka, że Sąd meriti był uprawniony ustalić, iż olej pochodzący z tej jednej cysterny nie spełniał wymogów jakościowych bez przeprowadzania dowodu z opinii biegłego. Zresztą W. A. nie kwestionował złej jakości paliw, gdyż jak relacjonują pokrzywdzeni powiedział im, że on również został oszukany co do jakości paliwa. Dlatego co do tej jednej cysterny zawierającej 29.082 litrów odbarwionego oleju opałowego ustalenia faktyczne Sądu nie budzą wątpliwości. Nie da się jednak wykazać, by druga cysterna dostarczona za pośrednictwem R. D. W. A. takich wymogów nie spełniała. Również J. M. nie kwestionował, że pierwsza odbarwiona przez niego cysterna nie spełniała kryteriów jakościowych, ale też nie można przyjąć, że pozostałe paliwo przez niego wprowadzone do obrotu takich wymogów również nie spełniało. Do tych pozostałych cystern z paliwem znajdują zastosowanie rozważania zaprezentowane powyżej o braku możliwości wykazania wprowadzenia w błąd odbiorców i doprowadzenia ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

W związku z tym należało zmienić opis czynów przypisanych J. M., R. D. i W. A. w ten sposób, że ilość paliwa złej jakości została ustalona na 29.082 litrów, a wartość na 72.705 złotych. Sąd odwoławczy nie wnikał w prawidłowość ustalenia wartości tego oleju, gdyż ma ona znaczenie dla ustalenia tego, czy wartość ta przekracza próg rozdzielający przestępstwo w typie podstawowym od typu kwalifikowanego z uwagi na znaczną wartość, albo na ustalenia w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody. Żadna z tych przesłanek nie zachodzi, nie budzi wątpliwości, iż wartość paliwa nie przekraczała 200.000 złotych, a obowiązek naprawienia szkody został orzeczony niezasadnie, stąd Sąd nie podzielił zarzutu obrazy przepisów postępowania poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego dla wyliczenia wartości paliwa. W tych realiach sprawy dowód ten był zbędny. Data końcowa czynu została ustalona zgodnie z ustaleniami zawartymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, przy czym dla R. D., którego rola zakończyła się na pomocy w nabyciu paliwa została ustalona na 13 lipca 2005r., natomiast wobec pozostałych oskarżonych na 23 lipca 2005r. kiedy to zakończono rozprawianie paliwa złej jakości wśród konsumentów.

Obrońca oskarżonego R. D. kwestionował możliwość zastosowania kwalifikacji z ustawy z 2004r. wobec jego mandanta, jako że obowiązująca wówczas ustawa nie przewidywała odpowiedzialności innych osób niż dokonujących obrót paliwami niespełniającymi wymagań jakościowych określonych w ustawie. To prawda, że ustawa z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w art. 23 ust. 1 przewidywała odpowiedzialność tylko tych osób, które dokonywały obrotu takimi paliwami. Jednocześnie w art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawa definiowała obrót jako działalność gospodarczą polegającą na handlu hurtowym lub

detalicznym paliwami ciekłymi lub biopaliwami na terytorium RP. Kodeks karny przewiduje jednak, że ekstraneus, czyli osoba, której nie dotyczy okoliczność osobista wyłączająca, łagodząca albo zaostrzająca odpowiedzialność karną, ale współdziałająca z nią ponosi odpowiedzialność karną, gdy o tej okoliczności wiedziała, chociażby go nie dotyczyła (art. 21 §2 k.k.). Trudno o bardziej dobitny przykład odpowiedzialności ekstraneusa niż sytuacja R. D., który wiedział, że firma (...), której W. A. jest wiceprezesem, dokonuje obrotu paliwami.

Ilość zmian poczynionych w opisie czynu przypisanego W. A. była tak duża, że czyn został opisany na nowo. W przypadku tego oskarżonego ma jednak rację jego obrońca podnosząc niekonsekwencję Sądu I instancji w kwalifikacji prawnej czynów. R. D., który pośredniczył w nabyciu paliwa, a zatem pomógł w popełnieniu czynu zabronionego Sąd przypisał kwalifikację z art. 23 ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, natomiast osobie, której pomagał – sprawstwo z art. 286 §1 k.k. Sąd odwoławczy podzielił te argumenty, tym bardziej, że W. A. należało przypisać zachowanie, które polegało na wydaniu polecenia kierowcy dużej cysterny F. C. zrzucenia paliwa do zbiornika w bazie paliw, a następnie załadowania mniejszej cysterny i rozwiezienia paliwa odbiorcom. Nie da się przypisać w takim przypadku działania z zamiarem bezpośrednim, ale godzenie się na to, że paliwo, którego jakości oskarżony nie sprawdził zostało zbyte odbiorcom końcowym. Słusznie zatem obrońca oskarżonego postulował zmianę kwalifikacji na ustawę z 2004r. Inaczej jednak kształtuje się odpowiedzialność J. M., który paliwo odbarwił, nie mając ku temu uprawnień, umiejętności, ani warunków. Jemu prawidłowo Sąd przypisał odpowiedzialność z art. 286 §1 k.k. jako wytwórcy paliwa złej jakości. Oskarżony zresztą nie kwestionował tego czynu, ani kwalifikacji prawnej.

Dlatego też Sąd pozostawił kwalifikację prawną czynu przypisanego J. M. w punkcie XXI części dyspozytywnej, przyjął dla R. D. kwalifikację z art. 18 §3 k.k. w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, a dla W. A. kwalifikację z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Zróżnicować też należało kary orzeczone za ten czyn. I tak J. M., który dokonał odbarwienia i sprzedaży paliwa kara adekwatna do 29.082 litrów oleju powinna – zdaniem Sądu odwoławczego – wynosić rok i 3 miesiące pozbawienia wolności, nie ingerując w wysokość kary grzywny orzeczonej przez Sąd Okręgowy. Przyjęcie niewykonawczej formy sprawstwa wobec R. D. i obniżenie ilości paliwa złej jakości skutkowało obniżeniem kary pozbawienia wolności z roku do 10 miesięcy pozbawienia wolności. W. A., który dokonał sprzedaży odbiorcom końcowym, a zatem dopuścił się wykonawczej formy sprawstwa należało wymierzyć karę roku pozbawienia wolności, większą niż w przypadku R. D., który był pomocnikiem, ale mniejszą niż wobec J. M., który pogorszył jakość paliwa. W. A. z uwagi na korzyść majątkową, którą potencjalnie mógł uzyskać, należało wymierzyć również karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 50 złotych każda, czyli około 10% wartości oleju złej jakości wprowadzonego do obrotu.

Z uwagi na przyjęcie, że tylko jedna cysterna paliwa była złej jakości, zbędne staje się odnośnienie do tych argumentów apelacji obrońcy oskarżonego W. A., w których próbował wykazać, iż jego mandant wziął udział we wprowadzeniu do obrotu tylko jednej cysterny odbarwionego oleju opałowego. Sąd odwoławczy w pełni podziela ocenę zeznań F. C. i wyjaśnień R. D., jak również ustalenie Sądu meriti, iż doszło do nabycia przez W. A. dwóch cystern oleju, a następnie wprowadzenie ich do obrotu, gdyż konsekwentne zeznania kierowcy w połączeniu z wyjaśnieniami R. D. z postępowania przygotowawczego, które próbował nieudolnie odwołać w postępowaniu sądowym, wskazują, iż stało się tak, jak przyjął to Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim. Ponieważ jednak nie dało się ustalić, iż paliwo z drugiej cysterny nie spełniało wymagań jakościowych albo, że jego nabywcy stali się ofiarami wprowadzenia w błąd i doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, dywagacje te nie miały wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Ostatnią z najistotniejszych kwestii jest istnienie zorganizowanej grupy przestępczej oraz udziału w niej. W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji poczynił w tym względzie prawidłowe ustalenia. Punktem odniesienia do tych rozważań są poglądy wyrażane w orzecznictwie i piśmiennictwie, które wskazują, że samo przestępstwo „brania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej” jest przestępstwem formalnym, nie wymagającym ani sformalizowanego trybu przyjęcia w poczet członków grupy, ani nawet udziału w poszczególnych czynach zabronionych popełnianych przez członków grupy. Poziom zorganizowania grupy musi być wyższy niż w przypadku

współsprawstwa, nie jest jednak wymagany poziom stałości i hierarchii właściwy dla związków przestępczych. Dla oceny zorganizowania grupy istotne są cele funkcjonowania tej grupy jakim jest stałe lub okazjonalne popełnianie czynów zabronionych. Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy, zauważyć należy, że pomysł utworzenia grupy wyszedł od trójki osób, które ją utworzyły i ukierunkowały jej działanie na przestępstwa na szkodę Skarbu Państwa. Ponieważ żadnemu ze sprawców nie przypisano zorganizowania i kierowania grupą (art. 258 §3 k.k.), a apelacja prokuratora nie stawia w tym zakresie zarzutów, ani wniosków, stąd kwestia ta pozostaje poza polem orzekania Sądu odwoławczego. Nie ulega jednak wątpliwości, iż w toku postępowania przygotowawczego A. B., M. P. (2) i T. B. zbieżnie wyjaśniali na okoliczność spotkania się i wymyślenia sposobu zarabiania na handlu paliwami, pierwotnie bez opłacania podatku VAT, a później także uszczuplając podatek akcyzowy. Zmiana wyjaśnień A. B. i T. B. w postępowaniu sądowym wskazuje tylko na jeden cel, jakim jest umniejszanie odpowiedzialności, natomiast nie przekonuje czemu ich wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego nie tylko były konsekwentne, ale również spójne między sobą i z zeznaniami M. P. (2) oraz korespondowały z dowodami dokumentarnymi, obrazującymi obrót paliwami. Mieli zatem wspólny cel jakim było uzyskanie korzyści kosztem Skarbu Państwa. Grupa ta miała również charakter zorganizowany i trwały. Dość powiedzieć, że uczestnicy czynu przerzucali miejsce składowania paliw i ich odbarwiania, zmieniali tzw. „słupy”, czyli podmioty, na które dokonywane były wewnątrzspółnotowe dostawy paliw. Działalność grupy trwała 8 miesięcy i dokonano zakupu 88 cystern paliwa, co przy średniej pojemności cysterny dawało około 2.620.000 litrów oleju. Wymagało też zaawansowanej logistyki, gdyż dostawy paliw trafiały do Polski za pośrednictwem innych firm transportowych niż później dokonujące transportów wewnątrz Polski. Związane to było z koniecznością potwierdzenia dostawy paliw podlegających obowiązkowi akcyzowemu do Polski, aby umożliwić R. B. odbiór akcyzy w Niemczech. Jak zgodnie stwierdzali w postępowaniu przygotowawczym (T. B. k. 1018-1020, M. P. (2) k. 2153-2158 i A. B. k. 2146-2151) zysk R. B. polegał na odbiorze niemieckiej akcyzy na podstawie dokumentacji wytworzonej przez podstawione firmy polskie prowadzone przez Z. S., M. D., K. W. czy spółkę (...).

M. P. (2), A. B. i T. B. nie byli jedynymi osobami, które działały w grupie, gdyż w różnych okresach funkcjonowali w niej pozostali oskarżeni. Stosunkowo największy udział wśród pozostałych członków grupy ma R. B.. Oskarżony w postępowaniu sądowym próbował odwołać swoje wcześniejsze wyjaśnienia (k. 4573-4575), w których szeroko opisał swój udział w przestępstwie, swoją rolę w wynajdywaniu dostawców paliwa, udział firmy (...) w przewozie paliwa, ale przede wszystkim wyjaśnił, że od początku wiedział, iż załatwiane przez niego w Niemczech paliwo będzie służyło synowi i jego kolegom do nielegalnych działań. Przyznał, że początkowo myślał, że olej będzie sprzedawany jako napędowy bez odbarwienia, ale od M. P. (2) dowiedział się, iż paliwo będzie odbarwiane na podstawione osoby. Akceptował zatem i rodzaj przestępstwa, w którym uczestniczył i uczestnictwo w nim syna, T. B. i M. P. (2). Ostatecznym dowodem korespondującym z wyjaśnieniami z postępowania przygotowawczego, ale sprzecznym z wersją z postępowania sądowego jest znajdujący się w zatrzymanej cysternie dokument na k. 11 świadczy o tym, że już w momencie przywozu do Polski, a więc z chwilą, gdy zostało wyekspediowane miało być przeznaczone do sprzedaży jako olej napędowy, zatem R. B. wiedział o przeznaczeniu oleju i akceptował swój udział w grupie. Dlatego również w tym zakresie Sąd nie dopatruje się przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, ani nietrafności ustaleń faktycznych Sądu meriti.

Ponadto na różnym etapie działania grupy pojawiały się osoby biorące udział w grupie, w zależności od tego, kiedy do tej grupy były angażowane przez organizatorów grupy. W pierwszym etapie, od 16 czerwca do 2 sierpnia 2005r. w grupie brał udział A. W. (1). Również i ten oskarżony w postępowaniu przygotowawczym wyjaśniał, iż wiedział w jakim przedsięwzięciu bierze udział, jego rola została przez niego zaakceptowana, a T. B. zlecił mu wytypowanie pierwszego przedsiębiorcy, który miałby być odbiorcą oleju opałowego sprowadzanego z Niemiec. A. W. (1) przedstawił Z. S., a później bezpośrednio nadzorował go znajdując się na bazie. Nie budzi wątpliwości, iż A. W. (1) w hierarchii grupy znajdował się niżej od T. B., który go zwerbował, jednak od początku wiedział, na czym polegać będzie działalność grupy, z racji znajdowania się na bazie w K. wiedział też o odbarwianiu oleju, a następnie jego rozwożeniu przez firmę A. B. do odbiorców w Polsce. Jego udział był na tyle istotny, że wraz z J. M. otrzymali korzyść w takiej samej wysokości co Z. S., który z racji tego, że był podatnikiem ryzykował najwięcej. Akceptacja istnienia grupy, stopnia jej zorganizowania, działania w celu uzyskania korzyści z tytułu obrotu odbarwianymi paliwami są argumentami, które przemawiają za trafnością ocen i ustaleń Sądu I instancji.

W późniejszym okresie w P. odbyło się spotkanie zorganizowane przez M. Z., na którym T. B. przedstawił role M. D., A. Ż., M. Z. i jego szwagrowi M. W. (1). Wcześniej T. B. poprosił M. Z. o znalezienie kolejnego „słupa”, a którym okazał się wskazany przez M. Z. – M. D. M. P. (2) zeznał, że M. Z. miał pełną świadomość, iż sprzedawany przez niego olej został odbarwiony (k. 2732-2738). Z innych zeznań tego świadka wynika, że M. W. (1) wraz z nim pośredniczył w sprzedaży odbarwionego oleju, głównie zajmował się ochroną transportów oraz odbiorem pieniędzy. W toku postępowania przygotowawczego obaj przyznali się do tego, iż mieli świadomość, że przywożony z Niemiec olej opałowy jest odbarwiany i sprzedawany w Polsce jako olej napędowy. Podawali nawet jaka była ich stawka za dostawę jednej cysterny. Słusznie zatem Sąd I instancji uznał, że zarówno M. Z., jak i funkcjonujący w składzie grupy poniżej niego – M. W. (1), akceptowali istnienie grupy, której przedstawicielami byli A. B. faktycznie prowadzący bazę w Z. oraz odbarwiający paliwo T. B. i M. P. (2), a którzy prowadzili na dużą skalę sprzedaż oleju opałowego odbarwianego i w niej uczestniczyli, znajdując podstawione osoby (M. Z.) i prowadząc sprzedaż paliwa w imieniu grupy.

Na ostatnim etapie funkcjonowania grupy w jej składzie pojawili się J. N. i A. L.. Brali udział w spotkaniu, na którym poinformowano ich o celu działania grupy i działaniach, które są od nich oczekiwane. Obu ich kojarzył i identyfikował J. W. (1), który jako założyciel jednoosobowej spółki (...) był obecny na spotkaniu z nimi i który przekazał im dokumenty spółki. J. N. otrzymał dokumenty i posłużył się nimi nie tylko do rozliczeń podatkowych, ale również do zawarcia umowy z właścicielami bazy paliw. Oskarżeni mieli zatem świadomość istnienia grupy, która już prowadziła nielegalną działalność w zakresie paliw. Akceptowali swoją rolę w strukturze grupy, jak również zadania, które były im przydzielone. Wiedzieli, że paliwo dostarczane z Niemiec jest odbarwiane, a następnie dostarczane odbiorcom na terytorium Polski. Oskarżeni mieli świadomość, iż grupa funkcjonuje już od pewnego czasu, gdyż posiada już pewne doświadczenie w organizowaniu i maskowaniu procederu. A. L. dla potrzeb przypisania mu sprawstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej wykazał się wystarczającym stopniem zaangażowania w czyn zabroniony, mimo iż w hierarchii stał niżej od J. N., od którego otrzymywał polecenia. Był on jednak identyfikowany jako współnik J. N. przez M. P. (2) (k. 3898-3901) i A. B. (k. 2146-2151). Krótki okres funkcjonowania obu oskarżonych w grupie wynikał tylko z faktu zatrzymania jednej cysterny paliwa zawierającej olej opałowy, ale i dwa dokumenty świadczące o tym, że jest to jednocześnie olej opałowy i olej napędowy, a która stała się przyczyną wszczęcia postępowania karnego. Za przyjęciem, że oskarżeni funkcjonowali w ramach grupy świadczy fakt, iż J. N. miał nadzorować działalność spółki utworzonej przez J. W. (1). T. B. musiał zatem dysponować źródłami dostaw w obrocie międzynarodowym, a skala działalności, czyli 6 transportów cystern w 20 dni również przemawia za zorganizowanym charakterem działalności przestępczej. Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że na sugestię T. B. o konieczności znalezienia firmy, na którą sprowadzane będzie paliwo, to A. L. w obecności J. N. zaproponował J. W. (1) jako „słupa”, który otworzy firmę, na którą będzie można sprowadzać paliwo z Niemiec. J. W. (1) rozpoznał obu oskarżonych jako proponujących mu otworenie nielegalnej działalności i nawet indywidualizował ich z imienia. Wszystkie te elementy zachowania wskazują, że A. L. i J. N. brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej akceptowali jej cele i sposób działania, aczkolwiek funkcjonowali na niższym szczeblu niż werbujący ich T. B..

Dlatego Sąd I instancji prawidłowo przypisał obu oskarżonym uczestnictwo w zorganizowanej grupie przestępczej. Ponieważ pozostałe zarzuty apelacji obrońcy J. N. dotyczyły tylko orzeczenia o karze, stąd omówione zostaną w dalszej części.

Prokurator cofnął w tym zakresie apelację, zatem wyrok częściowo się już uprawomocnił, ale trzeba wskazać, że w kwestii funkcjonowania zorganizowanej grupy przestępczej nie miał racji prokurator zarzucając niezasadne uniewinnienie od tego zarzutu Z. S., M. D. i P. H.. Nie ulega wątpliwości, iż grupa została założona przez T. B., A. B. i M. P. (2), którzy podejmowali wszystkie decyzje w grupie. Słusznie Sąd przypisał udział R. B., gdyż zarówno jego ostatnie wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym przekonują, że wiedział o odbarwianiu paliwa. Prawidłowo przypisano udział w grupie „nadzorcom słupów”, ale równie trafnie Sąd uniewinnił osoby, które zostały wynajęte jako figuranci od zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Z. S., M. D. i P. H. nie byli członkami grupy, co więcej to grupa posłużyła się nimi dla popełnienia przestępstwa. O instrumentalnym posłużeniu się nimi przez grupę świadczy relacja T. Ł., który wyjaśnił (k. 4146-4152), że pytał J. M., czy nie boi się odpowiedzialności za odbarwianie,

na co uzyskał odpowiedź, że nie, bo i tak wszystko pójdzie na (...). Prawidłowo Sąd meriti uznał, że nie da się Z. S., M. D. i P. H. (1) przypisać udziału w grupie.

Ostatnia grupa zarzutów podniesionych w apelacjach tak prokuratora, jak i obrońców oskarżonych dotyczyła orzeczenia o karze i środkach karnych. W zakresie, w jakim Sąd odwoławczy wydał wyrok uniewinniający ustosunkowywanie się do tej kategorii zarzutów stało się w sposób oczywisty bezprzedmiotowy. Przedwczesne stało się również odnoszenie do zarzutów dotyczących kar i środków karnych w zakresie, w jakim doszło do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odniesieniu do pozostałych zarzutów i oskarżonych, można poczynić ogólne spostrzeżenie, iż kary orzeczone za przestępstwa skarbowe z art. 54 §1 k.k.s. należą do kategorii bardzo łagodnych, by nie rzec rażąco łagodnych. Sąd ani nie skorzystał z zakreślonych na nowo surowszych granic kary nadzwyczajnie obostrzonej, mieszcząc się w granicach zwyczajnego wymiaru kary. Nie orzekł również za te przestępstwa kary grzywny, która w powiązaniu z finansowym charakterem czynu wydaje się być oczywistym i zasadnym środkiem represji. Sąd nie orzekł również środka karnego orzeczenia przepadku równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa skarbowego, chociaż korzyść ta wprost wynikała, tak z ich zamiaru, jak i owoców osiągniętych z czynu zabronionego. Kar i środków karnych orzeczonych za przestępstwa kwalifikowane z art. 54 k.k.s. prokurator jednak nie skarżył, stąd jakiegokolwiek dalsze rozważania stają się niecelowe.

Przechodząc do kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa należało zacząć od A. B., jako jednego z twórców grupy i osoby, która nią kierowała. Co do czynu przypisanego temu oskarżonemu w pkt X części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, należało uznać, że wymierzona kara roku pozbawienia wolności, bez orzeczenia kary grzywny, jest karą nadzwyczaj łagodną i nie odzwierciedlającą ani charakteru działania w grupie, ani czasu trwania przestępstwa, ani kwoty uszczuplonego podatku wynoszącego przecież według zarzutu ponad 4 miliony złotych. Kara roku pozbawienia wolności jest w ogóle nieadekwatna do szkody wyrządzonej w tak wielkim rozmiarze. Prokurator zaskarżając jednak orzeczenie co do kary wymierzonej A. B. (zarzut 7. apelacji prokuratora) dopatrywał się jedynie rażącej niewspółmierności kary łącznej dwóch lat i czterech miesięcy, nie formułując żadnych zastrzeżeń do kar jednostkowych. Dlatego kara orzeczona za czyn X. nie mogła ulec obostrzeniu.

Nie można przy tym nie dostrzegać, iż kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie przez działanie tego oskarżonego uległa zmniejszeniu z 4.129.886,67 złotego do 3.380.573,12 złotego, czyli o blisko 750.000 złotych. Oczywiście społeczna szkodliwość nie wiąże się wyłącznie z jednym elementem strony przedmiotowej, jakim jest wysokość szkody, ale również z innymi elementami strony przedmiotowej i strony podmiotowej, jednak nie można nie mieć na uwadze, iż doszło do znacznego obniżenia wysokości narażonego na uszczuplenie podatku, stąd zmniejszenie kary do 10 miesięcy pozbawienia wolności, nie na skutek uwzględnienia zarzutu rażącej niewspółmierności kary, ale dla zachowania pewnej wewnętrznej sprawiedliwości wyroku.

Nie raziła natomiast kara orzeczona za przestępstwo z art. 258 §1 k.k. Zważywszy na rolę oskarżonego w funkcjonowaniu grupy przestępczej, kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą łagodną, aczkolwiek nie rażąco niewspółmiernie łagodną.

Na skutek uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynu opisanego w punkcie IX części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, dotychczasowa kara łączna musiała zostać uchylona i pojawiła się kwestia orzeczenia nowej kary łącznej. Sąd odwoławczy bazował na dwóch karach: 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn VIII i 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn X. Sąd miał na uwadze na niekorzyść oskarżonego różnorodność dóbr, w które godziły te przestępstwa, ale na korzyść – ich bliski związek czasowy i funkcjonalny, jako że grupa została utworzona w celu popełniania przestępstw skarbowych. Dlatego też orzeczona została kara roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, jako mieszcząca się pomiędzy karą wymierzoną z pełną absorpcją, a pełną kumulacją. W ocenie Sądu odwoławczego, taka kara łączna najlepiej będzie oddawała związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy czynami przypisanymi A. B..

Rozważając kwestię warunkowego zawieszenia wykonania kary, Sąd miał na uwadze, że wbrew wywodom Sądu I instancji, oskarżony jest osobą niekaraną, co należało pożytywać na korzyść oskarżonego. Z drugiej jednak strony był jednym z twórców i osób kierujących zorganizowaną grupą przestępczą. Grupa trwała przez 8 miesięcy, w tym czasie przywieziono do Polski bądź zakupiono w Polsce co najmniej 88 cystern paliwa, które odbarwiono i sprzedano z pokrzywdzeniem Skarbu Państwa jako olej napędowy. Stan zorganizowania grupy, maskowania jej istnienia poprzez wynajmowania kolejnych firm „słupów”, zmiany miejsca prowadzenia działalności, wskazują na fachowość i rozeznanie na rynku. Sam fakt popełnienia przestępstwa z art. 258 powoduje obostrzenia w stosowaniu środków probacyjnych (art. 65 §2 k.k.). Dlatego też Sąd Apelacyjny uznał, iż nie doszłoby do zrealizowania celów kary, gdyby oskarżonemu A. B. warunkowo zawieszono wykonanie i tak już łagodnej kary łącznej pozbawienia wolności. Taka kara nie realizowałaby ani celów prewencji ogólnej, ani szczególnej, gdyż wskazywałaby na zbyt dużą pobłażliwość dla tego typu przestępstw.

A. W. (1) po obniżeniu wysokości podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie do 1.106.462,90 złotych należało orzeczoną za czyn XVI. karę pozbawienia wolności miarkować do kary orzeczonej wobec A. B.. Jeżeli w przypadku A. B. przy wysokości podatku narażonego na uszczuplenie wynoszącego 3,38 mln złotych oruczono 10 miesięcy pozbawienia wolności, to kara wymierzona A. W. (1) przy 1,1 mln złotych uszczuplonego podatku musiała wynieść 8 miesięcy pozbawienia wolności. Jak już zaznaczono sama wysokość szkody nie jest jedynym elementem brany pod uwagę przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo przypisane w punkcie XIV części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku nie razi swoją surowością. Oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, działał w warunkach powrotu do przestępstwa, stąd kara ta nie może zostać uznana za niewspółmiernie surową.

A. W. (1) wymierzono zatem karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 258 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo skarbowe z art. 54 §1 k.k.s. Tak samo, jak w przypadku oskarżonego A. B., różnorodność dóbr, w które godziły oba czyny, ale i zbieżność czasowa i funkcjonalna, powodują, iż wyważoną jest kara łączna 11 miesięcy pozbawienia wolności mieszcząca się w połowie między karą orzeczoną z pełną absorpcją a karą orzeczoną z pełną kumulacją.

Również i w tym przypadku wymiar kary dawał możliwości rozważenia warunkowego zawieszenia wykonania kary. Przeciwno takiemu rozstrzygnięciu przemawiał fakt udziału w zorganizowanej grupie przestępczej (art. 65 §1 k.k.) i uprzednia karalność oskarżonego. Z drugiej jednak strony oskarżony karany był tylko raz w 2000r. właśnie za przestępstwo z art. 258 §1 k.k. Oprócz niniejszego przestępstwa popełnionego w 2005r. nie dopuścił się od tego czasu żadnego przestępstwa. Jego rola w grupie była zdecydowanie mniejsza, aniżeli A. B., a przede wszystkim okres udziału w grupie wynosił zaledwie półtora miesiąca. Są to zatem na tyle szczególne okoliczności, które nie występowały w przypadku A. B., iż w przypadku oskarżonego A. W. (1) można było zastosować warunkowe zawieszenie wykonania kary, ale na maksymalny okres 5 lat próby. Z uwagi na popełnienie przestępstwa z art. 258 §1 k.k. oprócz art. 69 §1 i 2 k.k. w podstawie orzeczenia tego środka probacyjnego przywołano art. 69 §3 k.k. i art. 70 §2 k.k.

Oskarżony J. M. nie zaskarżył wyroku, uznając za zasadne orzeczone wobec niego kary jednostkowe, jak i karę łączną. Na podstawie art. 435 k.p.k. należało jednak w opisie czynu przypisanego w punkcie XXI części dyspozytywnej zmniejszyć ilość oleju opałowego, który po zakupieniu został odbarwiony i zbyty, a była to właśnie ta cysterna, która zawierała olej złej jakości, który spowodował uszkodzenia silników pojazdów i awarię ogrzewania. Proporcjonalne zmniejszenie wartości szkody musiało wpłynąć na wysokość orzeczonej kary pozbawienia wolności i jej obniżenie do roku i 3 miesięcy. Ponieważ Sąd nie zmieniał ustaleń co do chęci uzyskania korzyści majątkowej z procederu odbarwiania paliwa, nie znajdował podstaw do ingerencji w orzeczoną za ten czyn karę grzywny. W odróżnieniu od R. D. i W. A., którzy działali w zamiarze ewentualnym nie sprawdzając nabytego paliwa, oskarżony J. M., który źle odbarwił olej opałowy, prawidłowo odpowiadał z art. 286 §1 k.k.

Również na podstawie art. 435 k.p.k. należało zmniejszyć wartość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie działaniem J. M. do 1.106.462,90 złoteo, a ponieważ jego udział w przestępstwie poprzez odbarwiania paliwa był

istotny, należało mu wymierzyć za przestępstwo przypisane w punkcie XXII części dyspozytywnej w wysokości 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponieważ konieczne stało się orzeczenie nowej kary łącznej Sąd orzekł ją na podstawie kar jednostkowych wymierzonych za przestępstwa przypisane:

- w punkcie XX (co do którego nie zachodziły przesłanki z art. 435 k.p.k.) w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie XXI – w wysokości roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 160 stawek dziennych grzywny po 50 złotych,

- w punkcie XXII – w wysokości 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze zbieżność czasową przestępstw, zbliżony charakter oszustwa i uchylania się od opodatkowania, ale również różnorodność przestępstwa z art. 258 §1 k.k., Sąd uznał, że nową karę łączną należało wymierzyć w wysokości roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara grzywny nie łączyła się z żadną inną karą i podlega odrębnemu wykonaniu.

Zważywszy na większą niż w przypadku A. W.(1) ilość przestępstw, karalność za podobne przestępstwa skarbowe, w ślad za nieskarżonym w tym zakresie orzeczeniem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim, również nie orzeczono o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności.

Oskarżonemu J. N. za czyn z art. 258 §1 k.k. orzeczono adekwatną do wagi jego czynu i stopnia zawinienia karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i nie razi ona swoją niesprawiedliwą surowością. Także kara 4 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 270 §1 k.k. nie razi nadmierną surowością. Niewątpliwie natomiast razi swoją nieuzasadnioną surowością kara orzeczona za czyn przypisany w punkcie XXVIII części dyspozytywnej. Oskarżony jest jedyną osobą odpowiadającą za przestępstwo z art. 54 §1 k.k.s., która nie przekroczyła progu dużej wartości i nie odpowiadał w warunkach nadzwyczajnego obostrzenia kary. Jednocześnie jest osobą, której wymierzono najsurowszą karę za tego rodzaju czyn – roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Taka kara nie mogła się ostać i została zredukowana do 6 miesięcy pozbawienia wolności. Musiała to być kara surowa i odpowiadająca wysokości narażonego na uszczuplenie podatku wynoszącego 286.804,20 złotego, ale jednocześnie niższa, niż kara orzeczona wobec A. W. (1), któremu przypisano znacznie większą wysokość narażonego na uszczuplenie podatku. Jak już wspomniano, sama wysokość podatku nie jest decydującym elementem oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu i kary nie orzeka się proporcjonalnie do wysokości podatku, ale jest jednym z ważnych elementów tej oceny. Stąd orzeczenie tej kary w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wydanie takiego rozstrzygnięcia i uniewinnienie od czynu XXVII. powodowały konieczność uchylenia kary łącznej pozbawienia wolności.

Podstawą orzekania nowej kary łącznej były kary orzeczone:

- za czyn przypisany w punkcie XXVI części dyspozytywnej w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn przypisany w punkcie XXVIII – w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności i

- za czyn przypisany w punkcie XXIX – w wysokości 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Nowa kara łączna musiała więc być wymierzona w granicach od 6 miesięcy pozbawienia wolności do roku i 4 miesięcy. Wszystkie czyny były funkcjonalnie związane z działalnością J. N. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co przemawia przeciwko zastosowaniu kumulacji. Jednocześnie skierowane są przeciwko różnym dobrom prawnym, nie podobnym do siebie. Ten argument z kolei przemawia przeciwko zastosowaniu absorpcji, dlatego też Sąd ważąc karę łączną pozbawienia wolności orzekł ją w wysokości roku pozbawienia wolności, nieco wyższej niż średnia pomiędzy karą z zastosowaniem pełnej absorpcji, a karą z pełną kumulacją.

Taka wysokość kary łącznej pozbawienia wolności nakazywała rozważenie podstaw do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zważywszy jednak na fakt popełnienia trzech przestępstw w ramach zorganizowanej grupy przestępczej lub samego udziału w niej, wcześniejszą pięciokrotną karalność za różne czyny, brak było podstaw do przyjęcia, iż kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni swoje cele. Oskarżony przede wszystkim swoją postawą życiową uwidocznioną wieloma skazaniami, nie daje podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej, iż w razie zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary nie popełni więcej przestępstw. Dlatego należało orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Sąd nie podzielił zarzutu apelacji prokuratora co do kary orzeczonej wobec W. A.. Sąd I instancji wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Sąd odwoławczy uwzględniając częściowo zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego W. A. zmodyfikował opis czynu i wymierzył karę roku pozbawienia wolności. Nie przekonały jednak argumenty prokuratora o konieczności wymierzenia oskarżonemu kary izolacyjnej. Oskarżony nie działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Był raz karany w 2007r. za przestępstwo skarbowe, jednak od tego czasu nie popełnił kolejnych czynów, zatem jego zachowania z lat 2005-2007 są epizodem w jego życiu. Decydującym elementem, który przeważał za wymierzeniem kary nieizolacyjnej jest naprawienie szkody bądź to przed wszczęciem postępowania, bądź przed zakończeniem postępowania przygotowawczego. Restytucja szkód wyrządzonych pokrzywdzonym jest takim elementem, który powoduje, iż wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej wobec oskarżonego nie jest konieczne. Dlatego orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary (punkt XL części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku) należało odnieść do kary roku pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie.

M. Z. został uniewinniony w postępowaniu apelacyjnym od dwóch zarzutów przypisanych mu w punktach XLIV i XLV części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Spowodowało to, że dotychczasowa kara łączna pozbawienia wolności podlegała uchyleniu. Oskarżonemu pozostała zatem tylko kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 258 §1 k.k. i zważywszy na czas przez jaki M. Z. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kara ta nie razi swoją surowością. Wymiar tej kary powoduje, że należało rozważyć kwestię orzeczenia środka probacyjnego. Rację ma skarżący wyrok obrońca podnosząc, iż M. Z. w chwili czynu był osobą niekaraną. Sąd nie może jednak abstrahować od jego dalszego trybu życia, gdyż jest on brany pod uwagę przy ocenie, czy kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni swoje cele. Biorąc pod uwagę rodzaj czynów, za które został skazany M. Z. z pewnością popełnienie nieumyślnego przestępstwa wypadku komunikacyjnego nie jest okolicznością, która wyłączałaby zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary. Pozostaje zatem skazanie w 2010r. za przestępstwo oszustwa, za które Sąd orzekł karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 5 lat próby. Oznacza to, że Sąd, który wydawał wyrok uznał istnienie pozytywnej prognozy kryminologicznej, mimo wymierzenia znacznie surowszej kary pozbawienia wolności. Oskarżony nie wchodził ponadto w konflikt z prawem, a jego skazanie w niniejszej sprawie dotyczyło tylko udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, bo tylko tyle można mu w realiach niniejszej sprawie przypisać. Sąd odwoławczy uznał, że zachodzą okoliczności do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary, ale z uwagi na wcześniejsze skazanie i rodzaj przestępstwa, za które oskarżonemu wymierzono karę, należało zastosować maksymalny okres próby, gdyż oskarżony M. Z. znajduje się w sytuacji, gdy powinien ostatecznie zdecydować jaką przyjmie postawę życiową, czy wchodzi w konflikt z prawem, czy też wyrażana przez Sąd pozytywna prognoza kryminologiczna jest zasadna.

Z uwagi na popełnienie przestępstwa z art. 258 §1 k.k. oprócz art. 69 §1 i 2 k.k. w podstawie orzeczenia tego środka probacyjnego przywołano art. 69 §3 k.k. i art. 70 §2 k.k.

M. W. (1) po uniewinnieniu od zarzutu z art. 286 §1 k.k. również należało uchylić karę łączną pozbawienia wolności. Pozostała zatem kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, która zważywszy na ponad pięciomiesięczny udział w grupie nie razi swoją niewspółmierną surowością. Jednocześnie jego sytuacja jest zdecydowanie korzystniejsza niż M. Z., gdyż jego pozycja w grupie była niższa niż M. Z., a nadto nie był dotychczas karany. Dlatego nie przekonały Sądu argumenty prokuratora, jakoby kara z warunkowym zawieszeniem wykonania była karą niesłuszną lub zbyt łagodną. Dotychczasowe orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności (punkt LI części

dyspozytywnej zaskarżonego wyroku) należało odnieść do kary orzeczonej w punkcie XLVIII części dyspozytywnej, czyli kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Kolejnym oskarżonym, co do którego orzeczenie o karze zostało zaskarżone zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść był R. B.. Po uniewinnieniu od zarzutu z art. 286 §1 k.k. i uchyleniu wyroku co do czynu z art. 54 §1 k.k.s. i przekazaniu w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania, należało uchylić wobec oskarżonego karę łączną pozbawienia wolności, gdyż pozostało w mocy tylko skazanie z art. 258 §1 k.k. Co do wysokości kary orzeczonej za ten, czyli 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd nie miał wątpliwości, iż nie jest karą surową, a można by ją uznać za łagodną, gdyby nie fakt, że A. B. Sąd I instancji wymierzył karę w takiej samej wysokości i na skutek braku apelacji prokuratora od kary jednostkowej nie mogła ona ulec podwyższeniu. Sąd uznał, że brak jest podstaw by R. B., który nie był organizatorem, ani nie kierował grupą, karać surowiej, aniżeli jego syna. Dlatego wymiar kary za czyn przypisany w punkcie LVII części dyspozytywnej należało utrzymać w mocy. Pozostawała kwestia, czy kara ta powinna zostać orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, czy też powinna to być kara bezwzględna. Zważywszy na fakt, że oskarżony z racji wieku dał dotychczas podstawy do uznania, iż przestrzega porządku prawnego i nie popełnia przestępstw umyślnych, zachodzą przesłanki do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej, jeśli chodzi o ten czyn, który jest przedmiotem rozpoznania przez Sąd odwoławczy. Sam bowiem udział w grupie jest czynem na wskroś formalnym i powinien być inaczej oceniany, aniżeli na przykład przestępstwo uchylania się od opodatkowania skutkujące wyrządzeniem szkody wielkiej wartości. Tej pozytywnej prognozy nie przełamuje jednokrotne skazanie w 2012r. za przestępstwo nieumyślne, za które Sąd orzekł tylko karę grzywny. Dlatego zastosowano wobec R. B. warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 5 lat, również stosując art. 69 §3 k.k. i art. 70 §2 k.k.

W przypadku Z. S. również należało uchylić karę łączną, bowiem uniewinnienie od czynu przypisanego w punkcie LXVI części dyspozytywnej powodowało, że w mocy pozostawało jednostkowe skazanie za czyn z art. 54 §1 k.k.s. Korekta wysokości podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie spowodowała, że dotychczas orzeczoną karę roku pozbawienia wolności należało obniżyć. Ponieważ wysokość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosiła 1.106.462,90 zł, tyle samo co w przypadku A. W. (1), należało wymierzyć karę w takiej samej wysokości – 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Rozważając jednak kwestię warunkowego zawieszenia wykonania kary należało mieć na uwadze, iż oskarżony był dotychczas karany 16 razy i nie da się wywieść wobec niego pozytywnej prognozy, iż cele kary zostaną osiągnięte nawet wówczas, gdy kara nie będzie wykonywana. Wręcz przeciwnie, duża liczba skazań na przestrzeni wielu lat, wskazuje na dużą demoralizację i łatwość popełniania czynów zabronionych. Dlatego Sąd nie orzekł kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Te same argumenty legły u podstaw nieuwzględnienia zarzutu i wniosku apelacji obrońcy oskarżonego M. D.. Także w przypadku tego oskarżonego pozostała w mocy jedynie kara roku pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 54 §1 k.k.s. Popełnienie tego czynu w warunkach nadzwyczajnego obostrzenia kary powoduje, iż kara w takim wymiarze nie razi swoją surowością. Również w przypadku tego oskarżonego brak było przesłanek do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej, gdyż oskarżony był dotychczas karany 19 razy. Jest zatem sprawcą niepoprawnym, wysoce zdemoralizowanym i łatwość popełniania czynów zabronionych powoduje, iż nie zachodzą przesłanki do zastosowania instytucji probacyjnych.

Ostatnim oskarżonym, co do którego rozpatrywano kwestię wymiaru kary jest A. L.. Uniewinnienie go od dwóch czynów, przypisanych w punktach LXXX i LXXXI części dyspozytywnej powoduje, iż kara łączna pozbawienia wolności podlegała uchyleniu. Pozostała mu zatem kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 258 §1 k.k. Zważywszy na pozycję A. L. w grupie jako tego, który przyjmował polecenia od J. N. i fakt dotychczasowej karalności tylko za jeden czyn z art. 199 §1 k.k. z 1969r. należało uznać, iż orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności nie razi swoją łagodnością i jako adekwatne do wagi czynu i roli oskarżonego w grupie może zostać zastosowane do kary jednostkowej orzeczonej w punkcie LXXIX części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Oczywiście zasadne okazały się zarzuty podniesione w apelacjach obrońcy oskarżonego W. A. i A. W. (1) dotyczące orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody. W przypadku orzekania tego środka muszą zachodzić warunki wynikające z przepisów prawa cywilnego materialnego, do którego odnosi się art. 46 §1 zdanie drugie k.k. – istnienie szkody, która nie została naprawiona do chwili orzekania, jak i z przepisów postępowania karnego – zgłoszenie wniosku w terminie zakreślonym w art. 49a k.p.k. Wymóg istnienia szkody w chwili orzekania przyjmowany bez kontrowersji w orzecznictwie Sądu Najwyższego wynika z art. 107 k.p.k., wedle którego sąd na żądanie osoby uprawnionej nadaje klauzulę wykonalności orzeczeniu podlegającemu wykonaniu w drodze egzekucji. Zgodnie z art. 107 §2 k.p.k. za orzeczenia co do roszczeń majątkowych uważa się m.in. orzeczenia nakładające obowiązek naprawienia szkody. Z chwilą zatem uprawomocnienia się wyroku zawierającego orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 §1 k.k., Sąd ogranicza się do badania, czy orzeczenie jest prawomocne lub natychmiast wykonalne i czy nadaje się do egzekucji w trybie k.p.c. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 grudnia 2002r., II AKz 583/02). Dlatego w sytuacji, gdy szkoda została naprawiona przed chwilą wyrokowania, Sąd nie powinien orzekać o obowiązku naprawienia szkody, bowiem w późniejszym okresie byłby zobowiązany do wystawienia tytułu egzekucyjnego umożliwiającego egzekwowanie dwukrotnie tej samej kwoty.

Z zeznań świadków będących pokrzywdzonymi lub reprezentujących pokrzywdzone podmioty zbiorowe wynika natomiast, iż ich roszczenia zostały zaspokojone. I tak: W. W. zeznał w trakcie rozprawy w dniu 2 grudnia 2010r., iż jego roszczenia co do remontu pompy zostały zaspokojone, gdyż W. A. wypłacił mu 4000 złotych za pokwitowaniem i wymienił zakupione paliwo. Już w trakcie postępowania przygotowawczego (k. 4204-4205) zeznał, że całą sprawę uważa za ostatecznie załatwioną. E. J. słuchany na tej samej rozprawie potwierdził wymianę paliwa przez W. A., natomiast nie pamiętał, czy zostały pokryte szkody w postaci uszkodzenia filtrów i pompki ogrzewania. J. W. (3) słuchana również w dniu 2 grudnia 2010r. zeznała, że nie była przeprowadzana ekspertyza, nie ma żadnych dowodów, iż do uszkodzenia 4 pojazdów doszło na skutek złej jakości paliwa, wobec czego – po konsultacji z radcą – oświadczyła, że nie potwierdza, że czuje się poszkodowana przez (...). A. S. w trakcie rozprawy w dniu 17 lutego 2011r. zeznał, że na skutek złej jakości paliwa zatarł wtrysk w T. (...), ale „firma z (...)” pokryła straty. R. S. przesłuchiwany w drodze pomocy prawnej przed Sądem Rejonowym w Kościanie zeznał, że wszystkie jego należności zostały uregulowane (k. 8306 i nast.), podtrzymując w ten sposób swoje stanowisko ze śledztwa (k. 4198). Przed tym samym Sądem przesłuchana została D. G. (k. 8799 i nast.), która zeznała, że wszystkie koszty naprawy, badań technicznych, za holowanie i paliwo zostały jej zwrócone. D. G. zresztą już w trakcie postępowania przygotowawczego zeznała, że jej szkody zostały naprawione (k. 4195). Oznacza to, że roszczenia wszystkich pokrzywdzonych wymienionych w punktach VII, XIII, XIX, XXV, XLII, LXII części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku zostały zaspokojone. Dlatego Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił wskazane orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody, na podstawie art. 435 k.p.k. uchylając z tego samego powodu orzeczenie zawarte w punkcie XXV dotyczące oskarżonego J. M., który w tym zakresie nie zaskarżył wyroku.

Okoliczność naprawienia szkody i to jeszcze przed zakończeniem postępowania przygotowawczego jest okolicznością przemawiającą na korzyść W. A. i została uwzględniona na korzyść przy wymiarze kary.

Kolejną kwestią pojawiającą się w kilku środkach odwoławczych było orzeczenie o przepadku równowartości korzyści majątkowej. Pomijając oskarżonego R. D., należało stwierdzić, iż Sąd orzekając środek karny, czyni to za określony czyn zabroniony. Ani wyrok, ani uzasadnienie nie konkretyzuje, za które czyny ten środek karny został orzeczony. Pewnym elementem ułatwiającym ustalenie, za który czyn został ten środek orzeczony (oczywiście w odniesieniu do oskarżonych, którym przypisano sprawstwo tylko jednego czynu, jest to ułatwione), są stwierdzenia „z tytułu udziału w nielegalnym obrocie paliwami” (s. 12 uzasadnienia), „w wyniku działalności w ramach (...) zarobił kwotę” (s. 20 uzasadnienia). Stwierdzenia te pasują zarówno do przestępstwa z art. 286 k.k., za które oskarżeni zostali uniewinnieni, jak i do przestępstw skarbowych. Zauważyć jednak należy, że wszystkie rozstrzygnięcia o orzeczeniu przepadku równowartości korzyści majątkowej zapadły na podstawie art. 45 §1 k.k. Zgodnie z art. 20 §1 k.k.s., przepisy części ogólnej nie mają zastosowania do przestępstw skarbowych, a art. 33 k.k.s. autonomicznie reguluje kwestię orzekania tak samo nazywanego środka karnego. Dlatego należało uznać, że orzeczenia o środku karnym przepadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa zapadły w odniesieniu do czynów z art. 286 §1 k.k. lub

z art. 23 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, a zatem – poza oskarżonym R. D. i nie skarżącym w tym zakresie wyroku J. M. – należało je uchylić. Sąd rozważał kwestię, czy jest możliwe wskazanie odmiennej podstawy wymiaru tego środka karnego, jednak czym innym jest zmiana kwalifikacji prawnej w granicach art. 455 k.p.k., a czym innym są podstawy wymiaru środka karnego, które nie stanowią kwalifikacji prawnej czynu. Przy braku apelacji prokuratora w tym zakresie, orzeczenia co do przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa, nie mogły zostać zmodyfikowane. Dlatego uchylono orzeczenia o przypadku równowartości korzyści majątkowej zawarte w punktach VI, XII, XVIII, XXXI, XLI, XLVII, LII, LXI, LXIX, LXXVIII, LXXXIV części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Postulowany przez obrońców A. B. i R. B. dowód z kartki z rozliczeniami pomiędzy poszczególnymi członkami grupy miałby znaczenie tylko dla ustalenia wysokości uzyskanej przez poszczególnych członków grupy korzyści z przestępstwa, a zatem w tym stanie faktycznym wobec uchylenia tego środka karnego, stał się bezprzedmiotowy. Natomiast fakt, że jeden z członków grupy został oszukany przez innych, nie zmienia ani oceny jego zamiaru, ani faktu utworzenia zorganizowanej grupy przestępczej.

Wobec P. H., Z. K. (1) i M. W. (2) orzeczenia o przypadku równowartości korzyści majątkowej upadło z racji niewinnienia od jedynego czynu zarzucanego temu oskarżonemu (punkt LVI, LXXIII i LXXXVII części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku).

Wobec W. A. orzeczenie o przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa mogło zostać wydane, gdyż został on skazany za przestępstwo z ustawy, do której ma zastosowanie art. 45 §1 k.k. Orzeczenie to zostało uchylone z uwagi na to, że nie odniósł on korzyści z przestępstwa, bowiem koszty naprawy uszkodzonych pojazdów i systemu ogrzewania będące wynikiem dostarczenia paliwa złej jakości, przekraczały korzyści uzyskane z przestępstwa. Faktycznie podmiot reprezentowany przez W. A. poniósł stratę na tej transakcji, zatem nie zachodziły przesłanki do orzeczenia tego środka karnego.

Odmienne kształtuje się sytuacja R. D.. Został on skazany za przestępstwo z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Ustawa ta nie przewiduje żadnych regulacji dotyczących środka karnego orzeczenia przypadku równowartości korzyści uzyskanej z przestępstwa, ale w przeciwieństwie do Kodeksu karnego skarbowego nie wyłącza zastosowania przepisów części ogólnej Kodeksu karnego. Ma zatem do niej zastosowanie art. 116 k.k., a w związku z tym również art. 45 k.k. Jeżeli zaś chodzi o wysokość tego środka, wskazać należy, iż R. D. uzyskał za pierwszy transport odbarwionego oleju 200 złotych prowizji, natomiast za drugi transport zawierający 29.082 litrów oleju złej jakości – 100 złotych prowizji (str. 10 uzasadnienia). Dlatego należało obniżyć wysokość tego środka do 100 złotych, jako korzyści uzyskanej z czynu zabronionego.

Oskarżony J. M. nie zaskarżył wyroku, nie kwestionował orzeczenia o przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa, a jednocześnie został skazany za przestępstwo z art. 286 §1 k.k., zatem nie zaistniały przesłanki uchylenia w oparciu o przepis art. 435 k.p.k. orzeczenia zawartego w punkcie XXIV części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Sąd rozstrzygnął o wynagrodzeniu obrońców z urzędu na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 2 ust. 3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 19 pkt 1 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.). Wynagrodzenie adw. A. Ł., adw. S. D., adw. M. P. (1) i adw. I. K. zostało podwyższone o poniesione koszty dojazdu do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie.

Jednocześnie uznając zasadność zarzutu apelacji obrońcy oskarżonego Z. S., uwzględniając ilość rozpraw, w których uczestniczyła adw. A. Ł., Sąd podwyższył wysokość wynagrodzenia za obronę przed Sądem I instancji do 4.428 złotych.

Uznając zasadność części zarzutów apelacyjnych i nie znajdując przyczyn nakazujących orzekanie z urzędu poza granicami zarzutów i wniosków apelacyjnych, Sąd Apelacyjny w Szczecinie:

XII) uchylił zaskarżony wyrok co do T. B. w części dotyczącej czynów opisanych w pkt I, III i IV części dyspozytywnej i co do R. B. w części dotyczącej czynu przypisanego mu w pkt LIX części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.) i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim do ponownego rozpoznania,

XIII) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. oskarżonego T. B. uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego w punkcie II części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.) i uchylił orzeczenia o przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa i obowiązku naprawienia szkody (pkt VI i VII części dyspozytywnej),

b. co do oskarżonego A. B.:

6. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

7. A. B. uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt IX części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

8. w opisie czynu przypisanego A. B. w pkt X części dyspozytywnej obniżył wysokość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie do 3.380.573,12 złotych i wymierzoną za ten czyn karę obniżył do 10 miesięcy pozbawienia wolności,

9. uchylił orzeczenia o przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa i obowiązku naprawienia szkody (pkt XII i XIII części dyspozytywnej),

10. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 39 § 2 k.k.s. orzekł wobec A. B. karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

c. co do oskarżonego A. W. (1):

7. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

8. A. W. (1) uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XV części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.),

9. w opisie czynu przypisanego A. W. (1) w pkt XVI części dyspozytywnej obniżył wysokość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie do 1.106.462,90 złotych, a karę orzeczoną za ten czyn do 8 miesięcy pozbawienia wolności,

10. uchylił orzeczenia o przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa i obowiązku naprawienia szkody (pkt XVIII i XIX części dyspozytywnej),

11. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 39 § 2 k.k.s. orzekł wobec A. W. (1) karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności,

12. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 5 lat,

d. na podstawie art. 435 k.p.k. co do oskarżonego J. M.

6. uchylił karę łączną pozbawienia wolności,

7. w zakresie czynu przypisanego w pkt XXI części dyspozytywnej zmniejszył ilość oleju opałowego będącego przedmiotem zakupu, odbarwienia i sprzedaży do 29.082 litrów, jego wartość zmniejszył do 72.705 złotych, ustalił końcową datę czynu na 23 lipca 2005 r. i obniżył karę pozbawienia wolności do roku i 3 miesięcy,

8. w opisie czynu przypisanego w pkt XXII części dyspozytywnej zmniejszył wartość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie do 1.106.462,90 złotych, a karę orzeczoną za ten czyn obniżył do 10 miesięcy pozbawienia wolności,

9. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 39 § 2 k.k.s. wymierzył karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

10. uchylił orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody (pkt XXV części dyspozytywnej),

e. co do oskarżonego J. N.:

6. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

7. J. N. uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XXVII części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

8. karę orzeczoną za czyn opisany w pkt XXVIII części dyspozytywnej obniżył do 6 miesięcy pozbawienia wolności,

9. uchylił orzeczenie o przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt XXXI części dyspozytywnej),

10. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 39 § 2 k.k.s. orzekł wobec J. N. karę łączną roku pozbawienia wolności,

f. uniewinnił W. T. od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XXXII części dyspozytywnej,

g. uniewinnił T. J. od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XXXIV części dyspozytywnej,

h. w opisie czynu przypisanego R. D. (pkt XXXVI części dyspozytywnej) ustalił, że czyn trwał do 13 lipca 2005 r. ilość oleju, w którego zbyciu oskarżony pośredniczył wynosiła 29.082 litry, wartość 72.705 złotych, czyn zakwalifikował z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 ze zm.), a jako podstawę wymiaru kary wskazał art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, obniżył karę do 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz obniżył wysokość przepadku równowartości korzyści majątkowej do 100 złotych,

i. co do W. A.:

4. w zakresie czynu opisanego w pkt XXI części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od 16 czerwca 2005 r. do 23 lipca 2005 r. w miejscowościach G., K. dokonał obrotu odbarwionym olejem opałowym w ilości 29.082 litrów i wartości 72.705 złotych niespełniającym wymagań jakościowych w ten sposób, że sprzedał 12.800 litrów oleju dla firmy (...) sp. z o.o., która następnie sprzedała paliwo PHU (...) R. S. i firmie (...) D. G., w dniu 15 lipca 2005 r. sprzedał 6.000 litrów oleju Przedsiębiorstwu (...) w D., nieustalonego dnia sprzedał Przedsiębiorstwu (...) E. J. 5.000 litrów oleju, w dniu 18 lipca 2005r. sprzedał firmie Usługi (...) J. W. (3) 1.000 litrów oleju, a w dniu 23 lipca 2005 r. sprzedał firmie (...) W. W. 1.184 litry oleju, to jest czynu z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 ze zm.) i na tej podstawie wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka,

5. do kary orzeczonej w ppkt. 1 odniósł orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary,

6. uchylił orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody i przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt XLI i XLII części dyspozytywnej),

j. co do M. Z.:

5. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

6. M. Z. uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XLIV części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.) i od czynu przypisanego mu w pkt XLV części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 54 §1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.),

7. uchylił orzeczenie o przypadku równowartości korzyści majątkowej (pkt XLVII części dyspozytywnej),

8. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 5 lat,

k. co do M. W. (1):

5. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

6. M. W. (1) uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt XLIX części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

7. uchylił orzeczenie o przypadku równowartości korzyści majątkowej (pkt LII części dyspozytywnej),

8. odniósł orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary do kary orzeczonej w pkt XLVIII części dyspozytywnej,

l. P. H. uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LIV części dyspozytywnej,

m. co do R. B.:

5. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

6. R. B. uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LVIII części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

7. uchylił orzeczenia o przypadku równowartości korzyści majątkowej i obowiązku naprawienia szkody (pkt LXI i LXII części dyspozytywnej),

8. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 5 lat,

n. J. W. (1) uniewinnił od popełnienia przestępstwa przypisanego mu w pkt LXIII części dyspozytywnej,

o. co do Z. S.:

5. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

6. Z. S. uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LXVI części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.),

7. w opisie czynu przypisanego Z. S. w pkt. LXVII części dyspozytywnej obniżył wysokość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie do 1.106.462,90 złotych, a karę orzeczoną za ten – do 8 miesięcy pozbawienia wolności,

8. uchylił orzeczenie o przypadku równowartości korzyści majątkowej (pkt LXIX części dyspozytywnej),

p. uniewinnił Z. K. (1) od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LXXI części dyspozytywnej,

q. co do M. D.:

4. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

5. M. D. uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LXXV części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.),

6. uchylił orzeczenie o przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt LXXVIII części dyspozytywnej),

r. co do A. L.:

5. uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności,

6. A. L. uniewinnił od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt LXXX części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.) i od czynu przypisanego mu w pkt LXXXI części dyspozytywnej (kwalifikowanego z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.),

7. orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności odniósł do kary orzeczonej za czyn przypisany w pkt LXXIX części dyspozytywnej,

8. uchylił orzeczenie o przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt LXXXIV części dyspozytywnej)

s. M. W. (2) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu,

XIV) w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy,

XV) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. D. wynagrodzenie za obronę z urzędu R. B. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 738 złotych, w tym podatek od towarów i usług, powiększonych o kwotę 192,23 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu,

XVI) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. (1) wynagrodzenie za obronę z urzędu J. W. (1) przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 885,60 złotych, w tym podatek od towarów i usług, powiększonych o kwotę 184,80 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu,

XVII) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. L. wynagrodzenie za obronę z urzędu Z. S. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 738 złotych, w tym podatek od towarów i usług, powiększonych o kwotę 184,80 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu, jednocześnie podwyższając wysokość wynagrodzenia za obronę przed Sądem Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim do kwoty 4.428 złotych,

XVIII) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. K. wynagrodzenie za obronę z urzędu A. B. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 738 złotych, w tym podatek od towarów i usług, powiększonych o kwotę 182,60 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu,

XIX) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. N. J. wynagrodzenie za obronę z urzędu S. L. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 738 złotych, w tym podatek od towarów i usług,

XX) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. K. (1) wynagrodzenie za obronę z urzędu M. D. przed Sądem Apelacyjnym jako sądem odwoławczym w wysokości 885,60 złotych, w tym podatek od towarów i usług.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim powinien rozważyć dokonanie sprostowania omyłki pisarskiej w pierwszym wierszu na str. 1 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, gdyż niewątpliwie omyłkowo zamiast 2006r., jako datę końcową wskazano 2008r., podczas gdy wszystkie ustalenia zawarte w wyroku, jak i pozostałe ustalenia poczynione w uzasadnieniu wskazują na pierwszą dekadę lutego 2006r. jako datę końca czynów przypisanych oskarżonym.

Pozostałe zalecenia sformułowane zostały w części rozważań, które doprowadziły do uchylenia zaskarżonego wyroku co do T. B. i R. B..

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze w częściach dotyczących uniewinnienia oskarżonych orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.

W pozostałym zakresie, jako że nie zapadły postulowane przez oskarżonych rozstrzygnięcia, wydatki w częściach ich dotyczących ponoszą oskarżeni zgodnie z art. 636 §1 k.p.k. Wysokość opłat za obie instancje ustalono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2, 3 i 4 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.), a wobec W. A., także na podstawie art. 3 ust. 1 tej ustawy.